JACQUIN

6
9
6
14

Biblioteca nazionale centrale di Firenze

This page was intentionally left blank

*

Pagina lasciata intenzionalmente vuota

6. 9. 6. 14

FLORÆ AUSTRIACÆ

VOLUMEN TERTIUM,

CONTINENS

ICONUM

CENTURIAM TERTIAM.

FLORÆ AUSTRIACÆ

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. III.

OPERA ET SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXV.

BIBLIOTECA NAZIONALE 1872

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

HELLEBORUS NIGER. *Linn. ſyſt. pag.* 381. *Scop. carn.* 1. *p.* 403. *Crantz. faſc. p.* 133.
Helleborus niger legitimus. *Cluſ. hiſt.* 274.
Helleborus niger, flore roſeo. *Bauh. pin.* 183.

Radix nodoſa, obliqua, inæqualis, perennis, foris nigra, intus albida, tandem ramoſa & ceſpitoſa, fibris aucta validis concoloribus longiſſimisque, ſapore pollet nauſeoſo, ingrato, & ſubacri; folia emittens ex variis ſuis nodis ſingularia, per hyemem etiam virentia, ad quorum multorum exortum ſcapus autumno prodit, etiam ſingularis, qui florem ſuſtinet terminalem, plerumque unicum, rarius ex bractea inſuper alterum, cernuum, vix odoratum, elegantem, Decembri ſe explicantem. Sunt autem hi ſcapi teretes, verſus ſuperiora graciliores, erecti, virides, a tribus ad ſex uncias alti, ſub flore rugoſi, in decurſu inſtructi bracteis duabus ſubovatis, concavis, ſeſſilibus, ſæpius integerrimis, aut vero ad apicem emarginatis inciſisve. Petala ſunt in principio nivea cum baſi virente; ſed brevi, idque præprimis externe, ſuffunduntur magis minusve colore roſeo, evadunt firmiora, perſiſtuntque in fructu fuſceſcentia; cæterum late ovata, integra, obtuſa, planiuſcula vel concava, expanſiſſima aut paulo magis conniventia. Nectaria circiter octo, tenuiter pedicellata, tubulata, compreſſiuſcula & bilabiata ex flavo virent; labio ſuperiori multo longiore & emarginato, inferiore crenulato. Filamenta albent cum antheris flavis. Germina numero variant a quatuor ad octo. Fructus eſt ſimilis Helleboro viridi. Folia ſunt glabra, longe petiolata, digitataque ex foliolis ut plurimum ſeptenis, lanceolatis, firmis, craſſulis, obtuſis vel acutis, ſuperne ſerratis, breviter petiolatis, lateralibus pedatis. Folii variantis additur delineatio. Creſcit in montibus quibusdam altioribus copioſiſſime.

TABULA DUCENTESIMA SECUNDA.

HELLEBORUS HYEMALIS. *Linn. ſyſt. pag.* 381. *Crantz faſc. pag.* 133. *Hall. hiſt. helv. num.* 1191.

Helleborus ranunculoides præcox tuberosus, flore luteo. *Moris hist.* 3. *p.* 459. *s.* 12. *t.* 2. *f.* 4.

Aconitum hyemale. *Cam. epit. pag.* 828.

Aconitum unifolium bulbosum. *Bauh. pin.* 183.

Aconitum luteum minus. *Dod. purg. pag.* 311.

Tota planta glaberrima est, pro radice tuber habens transversim oblongum, inæquale, foris nigrum, intus albidum, fibris pallidis capillatum, & perenne. Ex hoc, primo jam vere brevique post solutas nives, folia diversis sæpe in locis exeunt gemina, alterum florigerum, sterile alterum multoque serius increscens. Petioli sunt his crassi, teretes vel inferne imprimis compressiusculi, fistulosi, erecti, plus minus quadriunciales. Ipsa vero folii pagina subrotunda expanditur horizontaliter in circulum, ad petiolum usque subquinquepartita, ut lobi sint ex lanceolato oblongi & acutiusculi, ac modo simplicissimi, modo varie lobati aut incisi. Florigero folio insidet flos solitarius & odoris ferme expers; cujus petala primo in campanam eriguntur, tandem patent deciduntque; cæterum flava, subovata, longitudinaliter & rugose lineata, obtusa, planiuscula, alterna angustiora, omnino sena, quo numero nec plura nec pauciora mihi videre contigit. Celeberrimus Hallerus, uno petalo florem quandoque diminui, ait, dum folii lobus unus tunc luteus est. Nectaria sena, staminibus breviora, hæc inter atque petala ponuntur, ex basi gracili & pallente abeuntia in tubulum flavum compressum & bilabiatum; labiis plerumque bidentatis, antico multo breviori. Stamina lutea, a viginti ad triginta, a corolla ad duplum superantur. Germina ut plurimum quina vel sena virent, in totidem capsulas transitura stylo persistente mucronatas, quatuor circiter seminibus subrotundis nigris rugosisque fœtas, & pedunculatas, ut pedunculi simul mentiantur columnam integram. Floret Martio. Fructus maturescit sub finem Aprilis vel Majo, & folia tunc brevi pereunt, ut nihil super tellure de planta supersit. Rara apud nos planta incolit loca montana & alpina.

TABULA DUCENTESIMA TERTIA.

LEUCOIUM ÆSTIVUM. *Linn. syst. pag.* 234. *Scop. carn.* 1. *p.* 234.

Leucoium bulbosum serotinum majus primum. *Clus. hist.* 170.

Leucoium bulbosum majus seu multiflorum. *Bauh. pin.* 55.

Polyanthemum. *Reneal. sp.* 101. *t.* 100.

Bulbus ovatus, ex squamis dense compactus, intus albus, & foris fuscescens generat folia ferme linearia, erecta, obtusa, integerrima, leviter carinata, sesquipedalia, plura; exteriora breviora, vaginantia, sicque reliquorum bases ligantia & includentia. Scapus compressus, anceps, fistulosus, foliisque paulo altior erigitur. Pedunculi ex eadem spatha fere egrediuntur quini, angulati, longi & uniflori. Petala concava & inodora utrinque albent cum macula ad apicem callosum conniventemque virente. Filamenta alba habent antheras luteas longasque. Stylus albus staminibusque longior infra stigma tenue & breve incrassatur parumper, & virescit. Flores eodem versus penduli sunt. Capsula ferme pyriformis, præ pondere suo immatura scapum versus terram trahens, matura membranacea nec perfecte sicca, trilocularis & trivalvis, semina continet plura, quorum pauca in quolibet loculamento ad perfectionem venire solent, eaque tunc atra lucida & subrotunda. Crescit in udis & subpalustribus. Floret Majo, dans semina Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUARTA.

CARPESIUM CERNUUM. *Linn. syst. pag.* 547. *Scop. carn.* 2. *p.* 142.

Car-

Carpeſium floribus terminalibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 134.
Aſter cernuus. *Col. ephr.* 1. *p.* 251. *t.* 252.
Aſter cernuus Columnæ, flore citrino. *Barr. ic.* 1142.
Aſter atticus, floribus circa florem mollibus. *Bauh. pin.* 266.
Chryſanthemum conyzoides cernuum, foliis circa florem mollibus. *Moris hiſt.* 3. *pag.* 18. *ſ.* 6. *t.* 5. *f.* 27.

Ex obliqua, perenni, fuſceſcente, unciali vel paulo longiore, calamum craſſa, parum ſapida, fibrisque validis capillata radice folia prodeunt primo anno radicalia, ſubſequis caulis folioſus, erectus, pedalis vel bipedalis, teres, ſtriatus, hirſutus, calami craſſitie, & ſuperne ramoſus. Folia ex oblongo lanceolata alternantur, acuta, rariter & obſolete ſerrulata, utrinque villoſa, verſus baſin attenuata imprimis inferiora & radicalia. Rami terminantur in pedunculos ſub flore incraſſatos deorſumque inflexos; unde flos cernuus eſt. Calycis foliola exteriora foliis caulinis ſimilia ſunt, patentiſſima, valde inæqualia magnitudine. Interiora ſunt erecta, inter ſe æqualia, oblonga, obtuſa, virentia, ad marginem vero membranacea albaque. Corollulæ ſimul diſcum planum conſtituunt æqualem & pallide flaveſcentem cum ſuffuſa tandem ſordida fuſcitate. Corollulæ cum quadam flavedine virent, ſunt tubuloſæ, & magis minusve ad limbum externe obſidentur corpuſculis glanduloſis pellucidis excoloribus & capitatis, cujusmodi etiam numeroſiora ſummitatem germinis attenuatam circumdant. Limbus breviter quinquefidus & acutus patet in diſci hermaphroditis, connivet autem in radii fæminis. Antheræ & ſtigma bifidum flavent. Receptaculo nudo plano punctato & amplo ſeminæ inſident fuſca, ſtriata, ex ovali linearia, odorata, ad apicem anguſtatum glanduloſa ac unctuoſa. Ad latus aucta ſiſtuntur corollula fæminea & ſemen; tum hoc in nativo volumine. Creſcit in montanis ſylvis, florens Auguſto.

TABULA DUCENTESIMA QUINTA.

PEDICULARIS ROSTRATA. *Linn. ſyſt. pag.* 407. *Scop. carn.* 1. *p.* 440.
Pedicularis roſtrato-capitata. *Crantz. faſc.* 320.
Pedicularis caule procumbente, ramoſo; floribus roſtratis, ſparſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 322. *tab.* 8. *fig.* 1.
Pedicularis caulibus reflexis, ſpica laxa purpurea. *Seguier. ver.* 3. *pag.* 125.
Alectorolophos alpina tertia. *Cluſ. hiſt. CCX?*

Radix teres, inæqualis, brevis, præmorſa, calamum craſſa, fibras laterales emittit craſſas, longas, pallide flaveſcentes, caulesque e capite ſubſquamato ab uno ad quatuor, adſcendentes, tres quatuorve uncias altos, paucis foliis valde inordinate veſtitos, ad lentem leviſſime villoſos, virentes vel purpureos. Folia radicalia ſunt pinnata, longis & canaliculatis petiolis prædita, plurima; foliolis pluribus, oppoſitis vel alternis, pinnatifidis, ſubdentatis, ad oras ſæpe rubentibus, denſe poſitis, craſſiuſculis; quorum ut figura melius pateat, microſcopio aucta folii pars ad marginem depicta exhibetur. Caulina ſimilia ſunt, ſed minora. Sic etiam folia floralia, quorum coſta lata & ſubmembranacea eſt. Omnium oræ raris pilis albis adſperguntur, oculum nudum fugientibus. Flores aliquot, veluti in capitulum collecti, foliorum floralium denſe poſitorum axillis ſolitarii inſident, breviter pedunculati, & elegantes. Rarius apud nos in foliis inferioribus locantur, aut per alas diſſitas ſparſi, ut coma vel capitulum diſpareat, quales ex Helvetia plures vidi, optime in Halleriana icone expreſſos. Calyx oblongus, ventricoſus, purpuraſcens, quinquangularis cum intermediis ſtriis obſoletioribus, ſuperne in quinque lacinias acutas erectas & ad apicem in bracteolam pinnatifidam abeuntes dividitur, ſinu inferiore ampliore rotundato & paulo profundiore; angulis ſtriis & limbi oris ſubvilloſis. Corollæ tubus tenuis

nuis & calyce longior albet. Galea faturate purpurea, longa & erecta, incurvatur in roſtrum tenue compreſſum & ſubulatum. Labii inferioris purpureo rubentis, ampli & plani laciniæ ſunt ſubrotundæ, intermedia minore. Stylus galeam parumper ſuperat. Capſula ovata, ſuperne compreſſa, glabra, fuſca. Semina oblonga, acuta, & angulata. Creſcit in alpium jugis frequens. Floret Junio & Julio. Semina matura dat Auguſto. Caules ramoſos nunquam vidi.

TABULA DUCENTESIMA SEXTA.

PEDICULARIS VERTICILLATA. *Linn. ſyſt. pag.* 407. *Scop. carn.* 1. *p.* 441. *Crantz. faſc. p.* 312.

Pedicularis foliis pinnatis, quaternis; floribus purpureis, ſpicatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 318. *tab.* 9. *fig.* 1.

Caules ex eadem radice perennante, brevi, flaveſcente, & conſtante ex fibris fuſiformibus, plerumque multi (ſedecim aliquando numeravi) exſurgunt, erecti, ab unica ad ſex, etiam duodecim, uncias alti, hirſuti, ſubangulati & ſimpliciſſimi. Folia ſunt pinnata, petiolata, mollia, ferme glabra; radicalia plura; caulina quaterna, oppoſita vel rarius terna, idque ut plurimum in toto caule bis, rarius ſemel, ter rariſſime. Summa inſuper ſubſeſſilia infra ſpicam plerumque adſunt quaterna. Foliola ſunt oblonga vel ſubrotunda, ſeſſilia, acute & inæqualiter ſerrata, parva, alterna vel oppoſita, diſtincta vel confluentia, viridia. Spica denſa, paulatim producta, conſtat foliis integris ſeſſilibus dentatis parviſque, & floribus axillaribus breviſſime pedunculatis ac ſolitariis. Calyx ex ſubrotundo ovatus, inflatus, pellucens, albidus, membranaceus, angulis decem virentibus piliſque violaceis longis præditis notatur, ſuperne breviſſime quinquedentatus & connivens, perque inciſuram inferiorem profundiorem transmittens corollæ tubum, propterea valde incurvatum. Hæc purpuraſcit. Galea tota erigitur, compreſſa, antice, uti in congeneribus, per totam longitudinem fiſſa, ſtylo paulo brevior. Labii inferioris laciniæ ſunt ſubrotundæ, laterales majores. Antheræ nigreſcunt. Capſula fuſca, glabra, oblonga cum altero latere recto, altero obliquo dehiſcente, ſemina continet ovata. Fructus præcedenti Pedicularis falcatæ adeo eſt ſimilis, ut nequeat diſtingui. Cum eadem etiam creſcit ac floret.

TABULA DUCENTESIMA SEPTIMA.

HELIOTROPIUM EUROPÆUM. *Linn. ſyſt. pag.* 144. *Scop. carn.* 1. *p.* 120.

Heliotropium foliis petiolatis, ovatis; ſpicis inferioribus ſimplicibus; ſupremis gemellis. *Hall. hiſt. helv. num.* 593.

Heliotropium majus. *Cluſ. hiſt. XLVI.*

Heliotropium vulgare. *Bocc. ſic. pag.* 19. *t.* 49.

Radix annua ramoſa & ſordide albeſcens promit caulem erectum, teretem, ramoſum, ſemipedalem vel duplo altiorem. Planta tota inodora, villoſa & parumper aſpera eſt. Sapor ſubacris. Folia ſunt ex ovato oblonga, obtuſa, petiolata, integerrima, ſubincana, craſſula & alterna. Rami terminantur in ſpicas, atque has inter ſummumque folium pergunt elongari, ut tunc ſpicæ foliis evadant oppoſitæ. Hæ flores denſe locant, ſurſum verſæ omnes, alternatim ſeſſiles, ſuperne, ubi adhuc florent, recurvatæ, in parte inferiore jam fructeſcente rectæ, tandem triunciales, pleræque conjugatæ. Calyx hirſutus ad baſin ferme uſque dividitur in lacinias quinque lanceolatas & acutas, in flore erectas & con-

conniventes, in fructu patentissimas. Corolla albet, laciniasque habet obtusas, quas inter denticuli quandoque minuti interpositi conspiciuntur, sæpe omnino absentes. Faux est pervia. Semina sunt quatuor, rotundato-ovata, fusca, maximam partem cortice adhærente tecta, ante maturitatem molli viridique, postea sicco ac rugoso. Crescit rarius in arvis Austriæ; in vicina Hungaria autem copiosissime. Floret a Julio ad Septembrim. Autumno semina maturescunt.

TABULA DUCENTESIMA OCTAVA.

GENISTA PILOSA. *Linn. syst. pag.* 475. *Scop. carn.* 2. *pag.* 52. *Crantz. fasc. pag.* 365.

Genista inermis, procumbens; foliis duris, subhirsutis; spicis floriferis brevibus. *Hall. hist. helv. num.* 351.

Genista ramosa, foliis hyperici. *Bauh. pin.* 395.

Genista humilior, Pannonica. *Tourn. inst.* 643.

Genistella pilosa. *Bauh. hist.* 1. *pag.* 393.

Chamægenista prima. *Clus. hist. pag.* 103.

Chamægenista foliis genistæ vulgaris. *Bauh. pin.* 395.

Chamægenista montana hispida. *Bauh. pin.* 396.

Ex radice ramosa, foris saturate fusca & sæpe longa caules exeunt fruticosi, lignosi, perennantes, ramosi, humi prostrati, tandem quandoque adscendentes, teretes, palmares aut pedales, striati, lenti, juniores virentes, annosiores fusci, glabri vel villosi, tuberculis, quibus insederant folia priora, pluribus exasperati. Ex dictis enim tuberculis folia a geminis ad quina exoriuntur, in ramulis post inceptam florescentiam interdum solitaria & alternantia, obverse & anguste ovata, brevissime petiolata, integra, obtusa vel acutiuscula, parva, crassula, sericeo villo subtus & ad oras vestita, superne glabra, juniora leviter complicata. Flores breviter pedunculati ex iisdem cum foliis tuberculis enascuntur solitarii, bini vel terni, plerumque inodori, ob proximitatem sæpe veluti dense racemosi. Calyx parvus, sericeus, acutusque labium superius habet divisum in lacinias duas subovatas & profunde sectas; inferius in tres minimas. Corollæ luteæ vexillum amplum, cordato-subrotundum, extus subhirsutum, obtusissimum, quandoque emarginatum, & præditum ungue brevi reflectitur. Alæ oblongæ, obtusæ, glabræ, carinam æquantes, ungue donatæ tenui ac longiore, primum ferme eriguntur, tandem laxe patent. Carina oblonga, erecta, extus sericea, & vexillo paulo brevior, in finem desinit obtusum integrumque. Filamenta decem in unum cuncta corpus connascuntur, carinæ inclusum. Antheræ sunt aurantiacæ. Germen lineare, teres, ac hirsutum, in stylum abit filiformem cum stigmate obtuso. Legumen oblongum, compresso-planum, acuminatum, fuscum, pilis albidis incanum, & unciale vel brevius, semina includit ab unico ad septem compressissima, ferme orbicularia, nitida & fusca. Crescit in collibus saxosis & asperis; florens Aprili & Majo, semina perficiens Julio.

TABULA DUCENTESIMA NONA.

GENISTA SAGITTALIS. *Linn. syst. pag.* 475. *Scop. carn.* 2. *p.* 51. *Crantz. fasc.* 367. *Mill. ic. tab.* 259. *f.* 2.

Genista foliis cauli appressis, ellipticis; fine patente ovato lanceolato. *Hall. hist. helv. num.* 353.

Genista sagittalis pannonica. *Camer. hort. tab.* 13.

Cha-

Chamægenifta altera. *Cluſ. hiſt.* 103.
Chamægenifta fagittalis. *Bauh. pin.* 395.

Radix longa, lignofa, fufca, ramofa & perennis infra telluris fuperficiem horizontaliter ferpit, fibrillas tenuiffimas hic deorfum demittit, valdeque divifa cauliculos cefpitofe promit annuatim multos, herbaceos, fimpliciffimos, graciles, fubarticulatos, vix manifefte pilofos, femipedales, virentes, erectos; alios ad apicem florigeros, perque totam longitudinem alis decurrentibus foliaceis a tribus ad fex angulatos; alios fteriles femperque bialatos. Radicis fapor exficcans eft. Folia ex ovato lanceolata, feffilia, integerrima, utrinque, fed facie minus, molliter pilofa, ad diftantias varias contractis caulium alis rara infident. Bracteæ funt parvæ lanceolatæ & hirfutæ. Flores fubfeffiles in capitulo oblongo terminali colliguntur. Calycis flavefcentis & pilofi labium inferius paulo eft longius fuperiori. Corollæ luteæ vexillum fubrotundum, amplum, emarginatum. Alæ erectæ, concavæ & obtufiffimæ. Carina vere & ex integro dipetala, alis fimillima, fed magis connivens. Petala omnia longitudine gaudent æquali. Filamenta connata omnia pallent. Antheræ oblongæ & aurantiacæ eriguntur. Germen hirfutum ftigmate fimplici donatur. Legumen oblongum, acutum, compreffo-planum, valde molliterque pilofum, femina continet pauciffima, plerumque unum alterumve, fubrotundo-reniformia. Crefcit in fylvaticis pratis ficcis raro. Floret Majo. Fructus maturefcit Julio.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA.

RHUS COTINUS. *Linn. ſyſt. pag.* 218.
Rhus racemis plumofis, foliis ovatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 827.
Cotinus Coggygria. *Scop. carn.* 1. *p.* 220.
Cotinus coriaria. *Dod. pempt.* 6. *l.* 2. *c.* 19. *Du Hamel. arb.* 1. *p.* 191.
Coggygria. *Cluſ. hiſt.* 16.
Coccigria Theophrafti. *Lob. ic. alt.* 99.
Cocconilea five Coggygria. *Bauh. pin.* 415.

Frutex a quatuor ad octo pedes altus, radici infiftens ramofæ, diffufus, una cum radice fapore gaudet adftringente & balfamico totus, odorem fpirat etiam balfamicum, fi teratur, & cortice obducitur duplici, exteriore fufco & tenui, interiore autem craffiore albo fuccumque glutinofum balfamicum læfo emittente. Rami juniores virent. Folia funt utrinque glabra, ovata vel obverfe ovata, integerrima, obtufa, venofa, firma, fparfim alternantia, virentia cum nervo medio petioloque fæpe rubentibus. Flores exigui locantur in panicula terminali, a tribus ad fex uncias longa, inferne rara, fuperne denfiore. Stipulae pedunculis fubjacent lineares. Calycis perfiftentis femiquinquefidi virentis & patentiffimi laciniæ funt oblongæ & obtufæ. Petala funt oblonga, plana, patentiffima, obtufa, fubvirentia, & calyce paulo longiora. Filamenta eriguntur. Antheræ fufcefcunt. Receptaculum, cui germen immergitur, colore eft aurantiaco. Fructus glaber, ficcus, valde compreffus, obverfe femicordatus altero fcilicet latere ferme obliterato, fufcefcit; ante maturitatem virens ac nitidiffimus. Conftat membrana exteriore rugofa; alia interiore duriore; & femine unico, cui eft nucleus albidus membranæ propriæ inclufus, ut fructus drupa dici ficca poffit. Pedunculi poft florefcentiam miro atque omnino eleganti fpectaculo in fila capillaria hirfuta & rufa producuntur, quibus pauci inhærent fructus, quum plerique abortare foleant. Iftis paniculis hirfutis tunc totus fæpe frutex obtegitur. Crefcit in Auftria ad fylvarum montanarum margines nunc rarus. Floret Majo & Junio. Julio fructus maturefcit. Flos & fructus aucti adftant ad latus.

TABULA DUCENTESIMA UNDECIMA.

SALVIA ÆTHIOPIS. *Linn. ſyſt. pag.* 66. *Crantz. faſc. p.* 238.
Æthiopis foliis ſinuoſis. *Bauh. pin.* 241.
Æthiopis laciniatis foliis. *Barr. ic.* 188.
Marum ægyptiorum. *Alp. exot. pag.* 253.

Graveolens tota & ſpecioſa planta ex radice digitum ferme craſſa primo ætatis anno ſola folia radicalia promit, altero caulem unicum ſesquipedalem, vel ad ſummum tripedalem, erectum, tetragonum, firmum, ſtriatum, alba lanugine veſtitum, intus medulla alba plenum, inferne ſimpliciſſimum, hinc per ramos oppoſitos ſubdiviſos & adſcendentes valde paniculatum. Folia ſunt oppoſita, ovata, acuta, minutim crenulata, magis minusve ſinuata, admodum rugoſa & venoſa, ſubtus lanuginoſa & incana, facie ſubvilloſa; radicalia petiolis donata lanuginoſis, ſemipedalia, in culta ſtirpe interdum ſesquipedalia, cujusmodi minus aliquod non coloratum adjungi curavi. Caulina ſuperiora ſunt ſeſſilia, ſumma quædam ad ramos recurvata. Bracteæ ſunt late ſubrotundæ, concavæ, nervoſæ, villoſæ, molliter mucronatæ, ad baſin albæ, cæterum virentes cum oris quandoque purpuraſcentibus. Flores terni, aut bini, & breviſſime pedunculati calyce gaudet plurima alba lana obſito, cæterum virente, cujus labium ſuperius in tres dentes mucronatos deſinit, cum intermedio dente breviori minusque profunde inciſo; inferius autem in duos. Petali nivei, ad lentem hirſuti & punctati, tubus eſt brevis; galea carinata; labii inferioris laciniæ laterales oblongæ, media cucullata ac poſtice fiſſa. Semina nigreſcunt. Reliqua ſunt generis. Creſcit ad ſcrobes & in apricis ſiccioribus. Floret ſub finem Junii.

TABULA DUCENTESIMA DUODECIMA.

SALVIA SYLVESTRIS. *Linn. ſyſt. pag.* 65. *Scop. carn.* 1. *p.* 27. *Crantz. faſc. p.* 241.
Salvia nemoroſa. *Crantz. faſc. pag.* 242.
Hormini ſylveſtris quinti ſpecies prior. *Cluſ. hiſt. XXXI.*
Horminum ſylveſtre ſalviſolium minus. *Bauh. pin.* 239.
Hormini ſylveſtris quinti ſpecies altera. *Cluſ. hiſt. XXXI.*
Horminum ſylveſtre ſalviſolium majus, vel maculatum. *Bauh. pin.* 239.

Tota odorata & aromatica eſt. Radix lignea, perennis, ramoſa, longa & fuſca caules plerumque plures annuatim producit, adſcendentes vel magis erectos, a dimidio ad duos pedes altos, tetragonos, ramoſos, brevi villo veſtitos, modo purpuraſcentes, modo pallide virentes. Folia ſunt oblonga, ad baſin vix cordata, obtuſa vel acuta, breviter petiolata, obtuſe & inæqualiter ſerrata, craſſula, facie glabra, dorſo ad lentem ſubtomentoſa, per venas valde reticulata & rugoſa, ex incano ſordide virentia, interdum pallidis maculis adſperſa fœdataque. Rami in ſpicas elongantur plus minus ſemipedales erectasque. Bracteæ ſunt ex ſubrotundo acuminatæ, concavæ, villoſulæ, longitudine calycum, purpuraſcentes magis minusve, rarius virides, tres flores ſingulæ locantes. Calyx ſubvilloſus & ſtriatus ex viridi purpureoque variegatur, magis interdum vergens in colorem alterutrum, adeo ut in aliis individuis purpuraſcat, vireſcat in aliis fere totus; labio inferiori bifido & acuminato; ſuperioris apice breviſſime & obſolete tridentato. Corollæ tubus albet; limbus unicolor modo fere cyaneus eſt, modo magis purpureus. Quin etiam rara ſpecimina corollis plane albis bracteisque virentibus donata inveni. Galea oblonga ad lentem conſpicitur dorſo hirſuta & undique guttulis pellucidis minutisque adſperſa. Labii inferioris laciniæ laterales ſunt oblongæ & concavæ; intermedia eſt ſubrotunda concava & emarginata. Stamina ſupra appendicem villoſula ſunt, & petalo breviora. Anthe-

therae oblongae flavent. Stigma bifidum extra emarginatam galeam prominet. Semina sunt fusca. Crescit passim ad agrorum margines & ad vias. Floret Julio, Augusto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA TERTIA.

EUPHORBIA DULCIS. *Linn. syst. pag.* 333. *amoen. acad.* 3. *p.* 122. *Scop. carn.* 1. *p.* 334.
Tithymalus nemorosus alter, foliis latioribus & firmioribus. *Barr. ic.* 840.
Tithymalus non acris, flore rubro. *Bauh. hist.* 3. *p.* 673.
Tithymalus montanus non acris. *Bauh. pin.* 292.
Pitusa seu Esula minor altera floribus rubris. *Lob. ic.* 358.
Esula solisequa. *Riv. irr. tetr. tab.* 117.

Radix constat tuberibus subovatis, ad apicem truncatis & cicatrice a praeterito caule donatis, calami plus minus crassitie, albis cum suffusa partim rubedine, veluti in unum serie longitudinali & horizontali corpus connatis; tum fibris longis in terram demissis. Caulis unus alterve, annuus, pedalis, teres, erectus, simplex, ad oculum armatum parumper villosus, umbella terminatur quinquefida, aut plerumque simplicissima, aut cum radiis semel bifidis. In culta autem planta caules numero augentur, ex superiorum foliorum axillis ramulos bifidos emittunt, umbellaeque terminatricis radios habent, semel vel etiam bis bifidos. Folia sunt oblonga, obtusa, subsessilia, integerrima aut omnium tenuissime per totum ambitum serrulata, patentia, utrinque villosa ad lentem, biuncialia, alternantia. Involucrum pentaphyllum foliis simile est. Involucella fiunt ex foliis binis oppositis, cordatis, acutiusculis, semper serrulatis, eodem quo folia caulina colore donatis, quibus modo breviora, modo longiora occurrunt. Flores minuti, alii steriles germine destituuntur, quos inter praeprimis sunt flores in centro umbellae locati, alii plerique fertilitate gaudent. Omnibus petala sunt quatuor, eaque subrotunda, integerrima, & atropurpurea. Calyx ferme glaber viret. Germen est hirsutum. Capsula fusca, verrucosa simulque villosa, continet semina subrotunda, nitida, glabra, & tandem nigricantia cum hilo albido. Crescit in montosis fruticosis; florere incipiens sub finem Aprilis, fructus Junio perficiens. Ad latus exhibentur in nativo statu fructus & semen recens. Auctus dein flos; cujus petalum quartum in opposita parte latet. Utrum *Tithymalus foliis ellipticis serratis, stipulis umbellaribus quinis, floralibus cordatis, fructu peraspero* Halleri num. 1051, cui flos flavus est, & flava sunt tota involucella, affinis summopere planta atque a clarissimo Mygindo etiam in Austria detecta, mera huius sit Euphorbiae varietas, an species distincta, porro restat investigandum.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUARTA.

LINUM FLAVUM. *Linn. syst. pag.* 224. *Scop. carn.* 1. *p.* 230.
Linum sylvestre tertium latifolium. *Clus. hist.* 317.
Linum sylvestre latifolium luteum. *Bauh. pin.* 214.
Linum latifolium luteum. *Bauh. hist.* 3. *p.* 454.

Multos annuatim ex radice perennante lignosa contorta multiplicite & fuscescente herbaceos erigit caules, dimidium vel sesquipedem altos, glabros, membranis paucis breviterque eminentibus, quae videntur a foliorum lateribus dorsoque medio ducere ortum, angulatos, & ad summitatem subdichotome ramosos. Folia sparsim alternantur, sessilia, an-

anguſte lanceolata, acuta, integerrima, glabra, craſſula, plus minus ſeſcuncialia, ad caulem utrinque in ipſa origine inſtructa glandula ſeſſili badia, ſaporisque amari & glutinoſi. Flores elegantes erecti breviterque pedunculati locantur in dichotomiis ipſis alii, alii juxta ramorum longitudinem. Calycis virentis foliola ſunt acuminata, lanceolata, & ad microſcopium albide ſerrato-ſpinoſa, uti ex aucto tali addito in tabula foliolo apparet. Petala calycem ter ſuperant, flava, ſtriato-venoſa, ampla, obtuſiſſima. Filamenta etiam flava eriguntur, quinque alterna calyce duplo longiora antheris prædita luteis; alia quinque breviſſima & ſterilia. Styli flaveſcunt. Capſula ſubrotunda & acuta fuſceſcit. Hæc adſtat etiam depicta ad marginem. Creſcit ſecundum ſepes & frutices in montanis locis, ubi floret Junio & Julio, ſemen perficiens Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA QUINTA.

LINUM TENUIFOLIUM. *Linn. ſyſt. pag.* 224. *Scop. carn.* 1. *p.* 230.
Linum foliis linearibus, calycibus longe ariſtatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 838.
Linum ſylveſtre quintum, anguſtifolium ſecundum. *Cluſ. hiſt.* 318.
Linum ſylveſtre anguſtifolium, flore magno. *Bauh. pin.* 214.

Colles apricos ſiccos tenuique gramine veſtitos frequens incolit, ex radice lignoſa perenni ramoſa pallente & per ætatem multicipite caules promens plures, baſi adſcendentes, hinc erectos, teretes, glabros, annuos, ſemipedales vel duplo altiores, ſuperne ramoſos ibidemque foliis minus denſe obſitos. Folia ſunt anguſta, acuminata, firma, nitida, ſparſa, pollice plerumque breviora, ſeſſilia, ad lentem ſpinulis albidis ſurſum arcuatis ciliata. Flores ſubpaniculati pedunculatique habent foliola calycis ex ovato ariſtato-acuminata, rigidula, ad baſin pallide virentia & campanulata, dein patula & purpuraſcentia, per lentem conſpecta ad oras pilis ſive glandulis capitatis albidis ciliata. Petala ſunt roſea aut purpurea aut alba, (nam ſic ſolent in diverſis variare,) & calyce duplo ferme longiora. Filamenta quinque fertilia inferne lateſcunt. Sterilium rudimenta in hac planta invenio nulla. Fructus eſt ex ſubrotundo acuminatus & glaber. Floret a Junio ad Auguſtum. Semina matureſcunt Auguſto & Septembri. In altero tabulæ margine aucta exhibentur foliolum calycis & folii caulini pars; in altero paniculæ pars fructeſcentis naturali in ſtatu.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEXTA.

ALLIVM VICTORIALIS. *Linn. ſyſt. pag.* 238.
Allium radice oblonga, reticulo obducta; foliis ovato-lanceolatis; umbella ſphærica. *Hall. hiſt. helv. num.* 1229.
Allium alpinum. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 566.
Allium anguinum. *Cam. epit. p.* 329.
Allium montanum latifolium maculatum. *Bauh. pin.* 74.
Victorialis longa. *Cluſ. hiſt.* 189.

Odor alliaceus debilior toti plantæ eſt. Bulbus ex baſi craſſuli cylindraceus ruber nitidus, caulique ſimilis ipſi, ſolis fere foliorum vaginis & caule incluſo conſtat, tunicis veſtitus pluribus craſſis fuſcis & exterioribus reticulatis, quæ illi proprie bulbi formam ex ovato oblongam tribuunt; hinc fibras longas numeroſas & ſubfuſcas terræ immittit; ipſe vero per ætatem in appendicem lignoſam & circulariter ſcabram producitur. Horizontaliter creſcit; & plures ſic ſibi mutuo adſidere ſolent. Primis annis ſola bina vel terna fo-

lia promit, angustiora; tandem caulem pedalem aut altiorem, erectum, superne graciliorem aphyllum & angulatum, inferne teretem virentem cum adspersis maculis purpureis digitumque minimum sæpe crassum. Folia duo vel tria ex vagina amplexicauli oriuntur, lanceolata, sine nitore virentia, glabra, nervosa, a tribus ad sex uncias longa, duas plus minus lata. Umbella sphærica, ex vagina erumpens spathacea tenui brevi lataque, per pedunculos semiunciales & ad basin purpurascentes, flores colligit dense plurimos. His petala sunt alterna tria ovata obtusa triploque latiora; reliqua tria lanceolato-oblonga; omnia cum quodam virore sordide albentia patulaque. Filamenta subulata albida erectaque corollam ferme ad duplum superant, alterna, quæ ante petala latiora locantur, ad basin parumper dilatata, nec mihi visa connata. Antheræ ex fusco flavent. Germen subrotundum & triquetrum viret. Stylus albet. Fructus est tricoccus. Semina atra rugosa & nitida. Crescit in pratis alpinis. Floret Julio. Semina perficit sub finem Augusti. Ad marginem adstant flos, fructus, & bulbus tunicis spoliatus cum appendice sua.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA SEPTIMA.

RHODODENDRUM CHAMÆCISTUS. *Linn. syst. pag.* 299. *Scop. carn.* 1. *p.* 287.
Chamæcistus octavus. *Clus. hist. p.* 76.
Chamæcistus hirsuta. *Bauh. pin.* 466.
Cistus pumilus montis Baldi. *Bauh. hist.* 2. *p.* 19.
Cistus Chamærhododendros foliis confertis ferrea rubigine nitentibus margine pilosis. *Pluk. alm.* 106. *t.* 23. *f.* 4.
Ledum foliis serpilli ad margines cilii instar pilosis, flore purpureo. *Mich. gen. p.* 225. *t.* 106.

Elegans fruticulus ex radice lignosa dura ramosa diffusa & nigrescente caules promit lignosos, ramosos, fuscos, a foliis delapsis tuberculatos, adscendentes, plures. Folia extremos ramulos ornant sparsa, ovata, petiolata breviter, subacuta, crassula, firma, ad oras pilis albis ciliata, conferta, utrinque glabra nitida & virentia, parvula. Pedunculi ramulos terminant aut solitarii, aut umbellatim bini vel terni, perpetuo uniflori, subunciales, erecti, teretes, rubri, villosi, singuli orti ex squamis duabus oppositis ovatis concavis obtusis virentibusque cum suffuso rubore, plane aphylli. Foliola calycis sunt oblongo-lanceolata, acutiuscula, patentissima, petalo duplo breviora, concava, pilis capitatis villosa, sæpe tincta rubedine, persistentia. Corolla aut carnea, aut saturatius purpurea, & rotata dividitur in lacinias ovatas, obtusas, æquales, planiusculas, & ad exortum ex rubro saturato striatas. Filamenta decem, albida, subulata & petali ferme longitudine patent in orbem. Antheræ atrorubent. Stylus in aliquam partem declinatur. Flores per pedunculum recurvatum spectant explicati extrorsum. Fructus autem erigitur; qui est capsula subrotunda, obtusa, quinquesulcata, scabriuscula, quinquelocularis, ad apicem dehiscendo patens. Semina sunt numerosa & exigua. Crescit in alpibus. Floret Junio & initio Julii. Perficit semina Septembri.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA OCTAVA.

SCILLA AMOENA. *Linn. syst. pag.* 243.
Hyacinthus stellaris cæruleus amœnus. *Bauh. pin.* 46.
Hyacinthus stellaris, caulibus pluribus ex eodem bulbo ortis, singulis pluribus floribus oneratis. *Moris. hist.* 2. *p.* 374. *s.* 4. *t.* 12. *f.* 17.

Hya-

Hyacinthus ſtellatus Byzantinus. *Besl. eyſt. vern. O. 2. fol. 13. fig. 3.*

Auſtriacis civibus adnumero hanc plantam, olim forte Conſtantinopoli allatam, nunc in prato quodam copioſiſſime & vere ſylveſtrem ad ripas Danubii creſcentem; ubi quotannis ſub finem Aprilis floret, fructus fert maturos ſub finem Maji & Junio ineunte, quando brevi poſtea folia marceſcunt, ut veſtigium plantæ ulterius haud appareat. Tota glaberrima eſt. Bulbus ſquamoſus, compactus, interne albus, extima tunica ſæpe fuſceſcente, ex ovato ſubrotundus, & ad latera ſobolem gignens, folia emittit circiter quatuor, plus minus pedalia, dimidiam unciam lata, planiuſcula, patula, in obtuſum ſolidumque apicem terminata, læte virentia, molliaque. Scapus in planta ſylveſtri dumtaxat unus alterve, plures in culta, compreſſo-angulatus, longitudine circiter foliorum, ſuperne rariter ex tribus vel quatuor communiter floribus racemoſus, ſæpe purpuraſcens obſcure, florens erigitur, fructeſcens præ capſularum immaturarum pondere propriaque debilitate totus in terram proſternitur. Flores inodori habent petala cœrulea cum baſi alba, plana, fere æqualia, acutiuſcula, decidua, patentiſſima cum alternis quandoque reflexis. Filamenta cærulea & ſubulata cum baſi leviter dilatata compreſſaque gerunt antheras ex atro cyaneas. Germen viret. Stylus albet. Capſula ſubrotunda, rugoſula, membranacea, ſordide fuſceſcens cum ſuffuſo partim rubore, mollior adhuc in tres valvulas diſſilit, dein ſiccas evaſuras; continetque in quolibet loculamento ſemina pauca globoſa & fuſca.

TABULA DUCENTESIMA DECIMA NONA.

VALERIANA ELONGATA. *Linn. ſyſt. p. 72. Jacq. vindob. p. 205. t. 1. Scop. carn. 1. p. 35.*

Nardo celticæ ſimilis alia, ſive Valeriana alpina minor. *Burſ. apud Linn. amœn. 1. p. 154.*

Plantula erecta, nitida, a quatuor ad ſex uncias alta, in ſummis alpium jugis loco ſaxoſo naſcitur, florens Junio Julioque, culta in horto jam ineunte Majo; nec habitum hic mutans. Radix perennis, fibrillis aucta ſemipedalibus aut brevioribus, teres, fuſceſcens, ſaporis atque odoris pauci, ætate frequenter longe ramoſa atque ſic multiceps caules plures emittit. Folia radicalia ovata, firmula, magis minusve inciſo-dentata, obtuſiuſcula, petiolata, venoſa, craſſula, ſaturate virent. Caulina his ſimilia, oppoſita per duo vel tria paria, ſed ſeſſilia, & ſumma fere ſemper inciſo-haſtata. Caulis ſimpliciſſimus terminatur in racemum compoſitum elongatum aut in thyrſum magis contractum in individuis brevioribus, emittentem pedunculos communes oppoſitos breves paucoſque flores leviter odoratos ſubumbellatim locantes. Corolla quinquefida, rarius ſexfida, colorem ſordide aut ex fuſco habet flaventem. Stamina tria brevia. Stylus etiam brevis, & craſſus. Stigma obtuſum. Semina papposa.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA.

POTENTILLA CAULESCENS. *Linn. ſyſt. pag. 351.*

Fragaria foliis ovatis, apice ſerratis, oris ſericeis, pappo placentæ longiſſimo. *Hall. hiſt. helv. num. 1123.*

Quinquefolium album majus. *Bauh. prodr. p. 139.*

Quinquefolium album majus cauleſcens. *Bauh. pin. 325.*

In montibus demiſſioribus haud minus quam in ſummis noſtrarum alpium jugis, licet utrobique haud frequenter, ac ſemper eodem habitu creſcentem, arbitror, me recte a

Potentilla Clufiana, in altera Floræ Auftriacæ centuria exhibita, feparaffe. Sola petalorum conftans anguftia caulefcentem ilico indicat; dum fimul utriusque forma integra diverfitatem habet, in vivis facile obfervabilem. Radix perennis, lignea, digitum craffa, foris nigrefcens, plerumque intorta, fiffuris rupium profunde innafcitur, ut ægre evelli integra queat, fuperne multiplex in cauliculos fruticofos lignofos paulatim producitur, obvallatos denfiffime præteritorum foliorum ftipulis. Ex his cauliculi eriguntur annui, herbacei, hirfuti, foliofi, teretes, graciles, a tribus ad fex uncias alti, ad fummitatem divifi in ramulos bifloros vel trifloros. Folia radicalia funt digitata & quinata omnia, petiolata, utrinque mollibus albidisque pilis hirfuta, donata ftipulis linearibus: foliolis obverfe ovatis, feffilibus, ad apicem ferraturis acutis a tribus ad feptem inæqualiter incifis, cæterum integris. Caulina funt pleraque ternata cum ftipulis fucceffive latioribus magisque ovatis. Summa ad pedunculos funt fimplicia; aut nulla, dum folæ ftipulæ adfint fubbifidæ aut integerrimæ ovatæ. Folia vix connivent nifi juniora. Flores erecti inodori corymbofi & pedunculati calyce gaudent hirfuto, virente ex integro vel cum purpura ad apices fuffufa. Petala funt alba, oblonga, obtufa, plana, patentiffima, & calyce paulo longiora. Filamenta pallent cum antheris fulphureis. Styli fuperne fufcefcunt. Receptaculum ex albo denfeque pilofum eft. Semina fufca pilis veftiuntur albis, ftylumque perfiftentem gerunt. Floret Augufto. Fructefcit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA PRIMA.

JUNCUS JACQUINI. *Linn. fyft. pag.* 251.
Juncus folio fubulato; capitulo fubquadrifloro, terminali. *Jacq. enum. vind. pag.* 237. *t.* 4. *f.* 2.
Juncus caule unifolio, petiolis bifloris, floribus umbellatis. *Hall. hift. helv. num.* 1316.
Juncus alpinus, capitulo glomerato & nigro fplendente. *Scheuchz. it.* 1. *p.* 40. *t.* 5. *f.* 2.
Juncoides alpinum, flofculis junci glomeratis, atrofufcis. *Scheuchz. agroft. p.* 323. *t.* 7. *f.* 9.

Cefpitofa totaque glaberrima planta ex radice perenni fufca horizontali nodofa fibrasque prælongas perpendiculariter terræ immittente culmos juxta invicem plures promit fimpliciffimos, teretes, erectos, a tribus ad fex uncias altos, bafi vaginis paucis veftitos. Folium in culmo unicum, fubulatum, teres, fulco leviffimo exaratum, apice acuminato fphacelatoque, fuberectum, bafi vaginans culmumque amplectens, pro varia ortus fui in culmo altitudine (quæ valde inconftans quidem, rarius tamen in ipfa confpicitur bafi,) varie eundem excedens & fic longitudine diverfum. Folia etiam fine culmo mere radicalia adfunt alia, cæterum prioribus fimilia. Culmum terminat gluma bifolia aut unifolia, lanceolato-ariftata, tenuis, membranacea, ex fufco pallens. Pedunculus ramofus brevisque flores colligit a tribus ad feptem, quos decem quoque vidit illuftris Hallerus, propriis pedunculis breviffimis, ex obfcure bifida quadam ramificatione ortis, innixos, magnos pro plantæ compendio. Claufi funt acuminati & triangulares. Calyx conftat e glumæ propriæ bivalvis foliolis fubrotundis concavis obtufis parvis & ex fufco purpurafcentibus. Tum ex perianthii foliolis lanceolatis, concavis, mucronatis, rigidis, ex fpadiceo nigris, nitidis. Filamenta breviffima gerunt antheras lineares longas flavas & ferme florem æquantes. Germen viret. Stigmata fpiraliter intorquentur, rubra villofa & flore duplo longiora. Capfula obtufa & fulcata includit femina pauca ovata & acuminata. Coli facile fe patitur in horto, nec mutat habitum. Crefcit in fummis alpibus, florens Junio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SECUNDA.

RANUNCULUS ILLYRICUS. *Linn. ſyſt. pag.* 379. *Crantz. faſc. pag.* 113. *Lobel. ic.* 672.
Ranunculus illyricus, radicibus bulboſis, foliis oblongis. *Bauh. hiſt.* 3. *p.* 863.
Ranunculus grumoſa radice quartus. *Cluſ. hiſt.* 239.
Ranunculus lanuginoſus anguſtifolius, grumoſa radice maior & minor. *Bauh. pin.* 181.

Tubera numeroſa, parva, oblonga, ſordide albentia, aggregataque cum immiſtis fibrillis, ſobolem generant ſimilem, aut matri adnaſcentem, aut per fibrillam albicantem a matre magis minusve remotam. Caulis pedalis teres & erectus dividitur ſuperne in aliquot pedunculos unifloros. Folia radicalia in junioribus plantulis primo prodeuntia ſunt integerrima nec diviſa; cæterum ſunt illa petiolata & ternata; ſumma binata & ſubſeſſilia, etiam ſimplicia; in aliis autem individuis ſæpe magis atque inordinate compoſita, uti ex truncatæ plantæ adjecta icone videre eſt. Foliola ſunt ex lanceolato linearia, longa, acuta & integra. Caulis, pedunculi, & folia molli & incana lanugine obſidentur. Calycis pentaphylli foliola interne virent cum ora albente, extus ex albo lanuginoſa ſunt, totaque reflectuntur, tandem decidua. Petala ampla, calyce ad unam tertiam longiora, facie lucida & ſaturate flava cum ungue vireſcente, dorſo veluti virore ſimul quodam tincta, quina vel ſena, plana, & patentiſſima. Stamina flavent. Germinum capitulum ex ovato oblongum, ex flavo virens, ſtigmata habet villoſa. Semina ſunt glabra & acuta. Creſcit in collibus herbaceis aridis. Floret Majo & initio Junii. Fructus Julio matureſcit.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA TERTIA.

INULA OCULUS CHRISTI. *Linn. ſyſt. p.* 557.
Conyza tertia auſtriaca. *Cluſ. hiſt. p. XX.*
Conyza pannonica lanuginoſa. *Moris. hiſt.* 3. *s.* 7. *t.* 19. *f.* 1. *Bauh. pin.* 265.
Aſter montanus hirſutus ſive Oculo Chriſti ſimilis, ſi non idem; ſive Conyza tertia Cluſii. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 1047.
Helenium lanuginoſum anguſtifolium, ſummo caule ramoſo. *Vaill. act.* 1720. *p.* 391.

Ex radice perenni, terete, fuſceſcente, gracili, ſubodorata, amaricante, fibrillis aucta longis, horizontaliter ſerpente ramoſaque, caules emittit plerumque diſtantes plures, pedales, totos lanuginoſos, erectos, firmos, rarius unifloros, at ſæpius ex foliorum alis magis minusve ramoſos. Folia ſunt oblonga, acuta, venoſa, rugoſa, craſſa, integerrima aut obſolete denticulata, longa, utrinque lanuginoſa & incana, radicalia & caulina infima verſus baſin anguſtata in petiolum, reliqua ſeſſilia aut amplexicaulia. Flores odorati eriguntur. Calyx villoſus & incanus ſquamis componitur denſis acutis radioque corollæ patentiſſimo triplo vel quadruplo brevioribus. Corolla eſt lutea. Fæmineæ in radio quædam ſunt integerrimæ, pleræque tamen tres vel duos denticulos ad apicem habent. Antheræ fetas generis monſtrant. Congruunt etiam cætera. Creſcit in locis aridis; florens Julio. Culta valde ceſpitoſa evadit, altior ramoſiorque, at minus incana.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUARTA.

LYCOPERDON RAMOSUM.

In adſcenſu ad montem Gans menſe Auguſto, loco umbroſo ſterili jamque ſubalpino, invenimus hunc fungulum, ligno putrido aggregatim innaſcentem. Ferme turbinati

D

aut

aut paulo magis rotundati, foris fordide albentes, intus candidi, integri, tuberculis ad lentem tantum bene confpicuis ad verticem imprimis afperi, ligni fuperficiei bafibus fuis immerguntur. Solutis fufpenfa prudentique manu ligni fibrillis; videmus omnes cohærere filo tenuiffimo ramofo, quod cunctis dat originem, dum per ipfam ligni fubftantiam penetrat, ramuloque ad cujuslibet funguli bafin aliquo pertingit. Bene maturos haud vidi. In tabula exhibentur funguli ligno inhærentes, tum ligno exempti; dein auctus aliquis integer, idemque perpendiculariter difciffus.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA QUINTA.

SYMPHYTUM TUBEROSUM. *Linn. fyft. p.* 147. *Jacq. Obf. p.* 3. *pag.* 12. *tab.* 63. *Scop. carn.* 1. *p.* 127. *Bauh. hift.* 3. *p.* 594. *Lob. ic.* 584.
Symphytum tuberofum majus. *Cluf. hift. CLXVI.*
Symphytum majus, radice tuberofa. *Bauh. pin.* 259.
Symphytum radice tuberofa. *Cam. epit.* 701.
Symphytum minus, radice tuberofa. *Bauh. pin.* 259.

Quæ in Obfervationibus meis Botanicis circa hanc ftirpem differui, hic fere repeto. Ut ut primo intuitu a Symphyto officinali diftinguitur facillime, fic ægre in utroque obfervantur notæ, quibus hoc difcrimen apte exprimi poffit. Decurrunt quidem communiter in Symphyto officinali per caulem, fæpe integrum, multo magis quam in tuberofo folia, redduntque hinc illum angulatiorem. Sunt in eodem omnia frequenter hifpidiora. Tum quoque folia fumma fæpius fubalternantur. At non funt hæc perpetua. Quandoque enim in tuberofo folia per caulem decurrunt folito longius; minus iterum folito in pluribus Symphyti officinalis individuis; unde veluti in medio fic termino nota hæc diftinctiva confunditur, adeoque difparet. Idem dicendum de hifpiditate eft, nec minus de foliorum ifta fummorum alternatione, quæ in officinali æque crebro opponuntur, quam viciffim alternantur in tuberofo. In floris ftructura, præter utrique communes variationes, nihil adeo diverfi videre potui. Verum, certum, conftansque difcrimen obfervo in florendi tempore atque in figura radicis, quibus loci natalis & ftaturæ diverfitas adjungi poteft. Floret tuberofum in demiffis locis cultumque in horto jam circa medium Aprilem, ut jam ante Maji finem haud amplius confpexeris florentem. In montanis tamen floret paulo ferius. Officinale Junio primos expandere flores folet, pergitque per magnam æftatis partem. Hujus itaque refpectu tuberofum præcox valde eft. Tuberofum præprimis loca fylvatica & fruticofa amat, ubi rariffime offenderis officinale. Habitus eft tuberofo, quam officinali, multo tenerior; ftatura minor; folia, racemi, flores, caules ramique pauciora. Radix autem quam maxime & conftanter difcrepat; quæ in tuberofo eft verum tuber, in principio fimplex, in annofa planta ramofum, breve, primi anni foris etiam albidum, poftea extus nigrefcens, nunquam in fibras illas craffas longasque, uti in officinali, extenfum. Corollæ femper funt ochroleucæ vel magis flavæ, nunquam purpureæ. Antheræ luteæ.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEXTA.

LILIUM BULBIFERUM. *Linn. fyft. pag.* 240. *Scop. carn.* 1. *p.* 240.
Lilium caule foliofo; foliis fulcatis, gramineis; floribus campaniformibus, intus floccofis. *Hall. hift. helv. num.* 1232.

Li-

Lilium purpuro-croceum majus. *Bauh. pin.* 76.
Martagon bulbiferum tertium. *Cluſ. hiſt. pag.* 136.

Bulbus ſubovatus conſtat ſquamis craſſis, albis, laxeque ſibi mutuo incumbentibus; ex baſi generans fibrillas craſſas, adultiores circularibus lineis ſulcatas. Caulis ſimpliciſſimus, erectus, ſesquipedem altus, ſtriato-angulatus, glaberque aut ſubpiloſus, foliis ornatur numeroſis, ſparſis, ſuperioribus horizontaliter patentibus, acutis, integerrimis, obſolete hirſutis, ad tactum parumper aſperis, ſaturate virentibus, ſubnervoſis, ſeſſilibus, lanceolato-linearibus, tres quatuorve uncias longis. Singula, inferioribus exceptis, in axilla gerunt bulbillum unum alterumve ſubrotundum nitidum diluteque virentem, qui terræ mandatus in verum bulbum tranſit. Pedunculus caulem terminat teres craſſus ac villoſulus, aut ſolitarius, aut umbellatim bini, terni vel quaterni; alii aphylli, alii bractea una aut altera inſtructi. Flos erigitur, campanulatus, inodorus, ſpecioſus, intus ex aurantiaco rubens, foris pallide aurantiacus. Petala omnia intus a baſi ultra medietatem lamellis & apophyſibus ſcabra ſunt, punctis pauciſſimis adſperguntur nigris, limbumque habent patentem quidem, nec tamen revolutum. Alterna tria paulo ſunt exteriora, lanceolata, anguſtiora, utrinque fere æqualiter attenuata, nec hinc vere unguiculata, & in his nectarifera tubuloſa floccoſaque linea inferiorem partem occupat ſolam. Reliqua tria ex ungue canaliculato in bracteam late ovatam explicantur, nectariique ſulcum ad usque apicem gerunt inſculptum. Filamenta rubent. Antheræ ex atro purpuraſcunt. Stylus triangularis etiam rubet. In pluribus floribus piſtilli dumtaxat rudimentum aliquod exile adeſt; hinc in pauciſſimis fructus ſequitur ovatus cum ſeminibus fuſceſcentibus. Creſcit in pratis montoſis, florens Junii ſub finem & Julio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA SEPTIMA.

PRUNUS MAHALEB. *Linn. ſyſt. pag.* 341. *Scop. carn.* 1. *p.* 343. *Crantz. faſc. p.* 95.
Ceraſus foliis ſubrotundis, ſerratis, petiolis multifloris. *Hall. hiſt. helv. num.* 1084.
Ceraſus ſylveſtris amara Mahaleb putata. *Bauh. hiſt.* 1. *part.* 1. *pag.* 227. *Duhamb. arb.* 1. *p.* 148.
Ceraſo affinis. *Bauh. pin.* 451.
Mahaleb. *Cluſ. hiſt.* 64. *Cam. epit.* 91.
Macaleb Gesneri & Matthioli. *Lob. ic. alt.* 133.

Arbuſcula tota glabra, habitu inconcinno, ſæpe humilis valde & ramoſa, alias iterum humanam ſuperans altitudinem, lignum habet albidum, quod exſiccatione ruborem contrahit aliquem odoremque fortiorem, durum & cortice obductum fuſco. Folia ſunt venoſa, ex ſubrotundo ovata, modo ad baſin cordata, modo minime, utrinque nitida, obtuſe acuminata, aut ſimpliciter obtuſa, idque etiam cum emarginatione, crenulata, alterna, petiolata, facie ſaturate, dorſo pallide virentia, recentia vix odorata, marceſcentia magis, aut glandulis plane deſtituta, aut eandem gerentia unicam, in petioli antica laterali parte ad exortum ipſius paginæ ſeſſilem, depreſſam & rufam. Racemi ex propriis gemmis orti, biunciales, ſubangulati, & ſimplices, ſuſtinent flores pedunculatos aliquot odoratiſſimos. Laciniæ calycis ſunt ovatæ patentiſſimæ petaliſque triplo breviores. Hæc alba ſunt. Filamenta adſunt circiter octodecim. Stylus viret. Fructus ex ovali ſubrotundus, piſi majoris volumine nitidusque nigreſcit. Pulpa haud multa & amara colore tingit purpureo. Nux, qualis in Ceraſo eſt, includit nucleum amareſcentem. Floret Aprili & Majo. Creſcit in collibus ſaxoſis.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA OCTAVA.

DRABA PYRENAICA. *Linn. ſyſt. p.* 432. *Jacq. vindob. p.* 255. *Scop. carn.* 2. *p.* 7. *Crantz. faſc. p.* 13. *t.* 1. *f.* 5.

Draba caulibus ſuperne nudis, foliis palmatis, inferioribus quinquefidis, ſuperioribus trifidis. *Gerard. prov. pag.* 344?

Alyſſum pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis. *Tourn. inſt. p.* 217. *Allion. ped. p.* 1. *t.* 6. *f.* 1.

Radix teres, fuſca, perennis, calamo tenuior, ſapore acri raphani prædita, rupium fiſſuris profunde innaſcitur, fibras etiam fortes ſæpe emittit pallidasque, & multiceps ſurculos ramoſos congeſtosque generat, inferne foliis elapſorum annorum emarcidis denſe veſtitos, ſupra hæc novas foliorum roſulas formantes, ex quorum centro ſcapus exoritur aphyllus, teres, erectus, ad lentem hirſutus, ab unico ad octo flores pedunculatos ſuſtinens, aut breviſſimus, aut ad ſummum uncialis. Ad hujus fructeſcentis latus ſurculus ultra, geminatus ſæpe, producitur. Folia ſunt parva, craſſa, nitida, rigidula, plana, baſi veluti attenuata in petiolum ſemiamplexantem, profunde omnia trifida, (nam inferiora in noſtratibus plantis invenire quinquefida nulla unquam huc usque potui) ad apices & ad oras ciliata; lobis oblongis & acutiuſculis. Interdum ramuli elongantur, quando tunc folia ſparſim alternantur. Flos ratione plantulæ magnus. Calycina foliola obtuſa concava erectaque virent cum ſuffuſa ſæpe purpura. Petala ſunt calyce duplo longiora, ſubrotunda, ampla, plana, patentiſſima, integerrima, ſubvenoſa, purpurea aut ex carneo cærulea, etiam magis cinerea, unguibus donata brevibus. Filamenta albent aut purpuraſcunt. Antheræ flavent. Stylus fere ipſum germen æquat longitudine. Silicula ſubovata, ſtylo inſtructa ſuperſtite, glabra & compreſſula, utrinque ſemina duo locat, quorum unicum ſæpius pervenit ad maturitatem. Creſcit in ſummis alpium jugis. Floret Majo & Junio.

TABULA DUCENTESIMA VIGESIMA NONA.

VICIA GERARDI. *Ger. prov. pag.* 497. *num.* 5. *tab.* 19.
Vicia militans. *Crantz. faſc. p.* 388. *t.* 1. *f.* 2.

Quam maxime hæc planta differt ab Halleri Vicia num. 426, (quæ Linnæi ſylvatica eſt, ante annum in Auſtriæ locis ſubalpinis etiam detecta;) propriamque conſtituit & diſtinctiſſimam ſpeciem. Ex radice perenni, tenui, terete, prælonga, fuſca & reptatrice caules exeunt per intervalla plures, annui, erecti, feſquipedales, angulati, albidis mollibusque villis pubeſcentes, rarius glabriuſculi, modo ſimpliciſſimi, modo ex pluribus paucioribusve foliorum alis ramoſi. Stipulæ villoſæ, anguſte lanceolatæ, acuminatæ, integerrimæ, ſemiſagittatæ ſæpius adſunt; ad folia tamen ſuperiora deficiunt quandoque alterutra, interdum utraque. Folia eadem villoſitate ubique gaudent, patentque ad angulum acutum, ut plurimum quidem in tota planta plane diſticha eodemque faciem vertentia, nonnunquam tamen minime id faciens, præcipue in individuis ramoſioribus. Sunt pinnata ex pinnulis utrinque communiter fere undecim ſine impari, oblongis, integerrimis, obtuſis cum exiguo mucrone, breviſſime petiolatis, alternis vel oppoſitis. Coſtæ ferme ſeſſiles ſtriatæque cirrho terminantur. Pedunculi communes axillares ad eundem fere cum foliis angulum adſcendunt, iisdem breviores, villoſi, ſtricti, ſolitarii, ſtriati, ante folia poſiti, ſuperne racemoſi. Flores a tribus ad quatuordecim, penduli, inodori, breviter pedunculati. Calyx parvus, nitidus, glaber cum ora ſubhirſuta, & compreſſus, ex purpureo viret. Dentes tres inferiores ſunt ſubſetacei, ſummi multo latiores. Vexillum ob-

obverſe ovatum, emarginatum absque acumine, alis paulo longius, cum diluta purpura violaceum ungui inſiſtit rubenti. Alarum albidarum ſummitas eſt vexillo concolor. Carina longitudinem alarum habet, aut alba tota, aut alis colore ſimilis. Stigma per totum ambitum pubeſcit. Semina ſolitaria vel gemina, parumper elongate ſubrotunda, & cum virore quodam nigreſcentia continentur in legumine oblongo, utrinque acuminato & glabro. Creſcit in ſylvaticis. Floret Junio. Semina perficit Auguſto. Tenuis pubes in tabula coloranda apte reddi ſculptura non potuit; talis enim pubes in tabula, dilutiſſimo atramento expreſſa, ægre apparet; dum idem ſaturatius coloratio figuræ poſtea inſtituenda non admittit ſine elegantiæ iactura.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA.

GLOBULARIA NUDICAULIS. *Linn. ſyſt. pag.* 111. *Scop. carn.* 1. *p.* 93.
Globularia foliis oblonge ovatis, integerrimis; caule nudo, unifloro. *Hall. hiſt. helv. num.* 217.
Scabioſa bellidis folio, humilis, caule nudo, radice non repente. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 50. *ſ.* 6. *t.* 15. *f.* 4.
Bellis cærulea, caule nudo. *Bauh. pin.* 262.

Radix fuſca, teres, longa, perennis & multiceps inter rupes varie pergit, foliaque emittit radicalia plura, firma, craſſula, nitida, facie ſaturate virentia dorſoque pallidius, glabra, obtuſa, integerrima, vix venoſa, ex ſuperiore parte latiore paulatim & longe anguſtata in petiolum, a tribus ad ſex uncias longa. Scapus ex uno capite ut plurimum unicus, nitidus, ſtriatus, ſuperne purpuraſcens, ſemipedalis, vel etiam pedalis, erectus, ſtipulis lanceolato-acuminatis pallidiſque duabus vel tribus, in floreſcente etiam planta, ſemper inſtructus, cæterum aphyllus, capitulum florum ſubrotundum ſuſtentat. Flos unusquisque bractea fulcitur virente & lanceolate acuminata; neque alius adeſt calyx communis. Perianthium proprium ſemiquinquefidum & villoſulum laciniis gaudet lanceolatis acutis; duabus ſuperioribus paulo latioribus. Corollulæ ex purpureo cæruleſcentis laciniæ ſunt lineares & acutæ, tres ſuperiores multo longiores duabus inferioribus. Antheræ cæruleæ polline ſcatent albo. Creſcit in alpium ſaxoſis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA PRIMA.

CRATÆGUS CHAMÆMESPILUS. *Jacq. vindob. p.* 243.
Cratægus folio oblongo, ſerrato, utrinque virente. *Tourn. inſt.* 633.
Meſpilus Chamæmeſpilus. *Linn. ſyſt. p.* 343. *Scop. carn.* 1. *p.* 345.
Meſpilus foliis ovatis, ſerratis, glabris. *Hall. hiſt. helv. num.* 1090.
Sorbus Chamæmeſpilus. *Crantz. faſc. pag.* 83. *tab.* 1. *fig.* 3.
Chamæmeſpilus. *Bauh. hiſt.* 1. *p.* 72.
Cotoneaſter forte Geſneri. *Cluſ. hiſt.* 62.
Cotoneaſter folio oblongo ſerrato. *Bauh. pin.* 452.

Frutici habitus eſt neglectus. Radix ramis longis & vagis rupium amfractibus ſe accommodat, unde erui difficillime poteſt. Trunci ramique ſeniores teretes & nitidi fuſceſcunt; antea ex fuſco purpuraſcentes; annotini folioſi & villoſi virent. Folia ſunt lanceolata vel ovalia, argute ſerrata, acuta, nitida, facie ſaturate virentia, dorſo cum virore pallentia, alterna, petiolata, duas uncias plerumque ſuperantia, in planta florente poſteaque ſemper a me inventa glaberrima. Pedunculi terminales & ex ſummis foliis axillares,

 ra-

ramosi, teretes, villosi, crassuli, pallide virentes, foliisque breviores densam florum nec amplam constituunt cymam, intra folia erectiuscula veluti absconditam, ut horum aliquod in icone antrorsum præter naturam deductum sistatur, quo illi prodeant in conspectum, bracteis præditi vagis setaceis rubris atque caducis. Calyx campanulatus germini innascitur, foris ferme glaber, interne autem, & ad oras quam maxime, lanuginosus, quinquepartitus in lacinias lanceolato-acuminatas, concavas, erectas, crassulas, quandoque subrubentes. Petala sunt quina, obverse ovata, rubra, obtusa, erecta, versus basin attenuata minusque colorata, calyce duplo longiora, infra medium interne pilis omnium tenuissimis crispatisque lanuginosa, calycis limbo inserta, valde caduca. Filamenta fere octodecim, inæqualia, alba, subulata, erectiuscula, & longitudine corollæ, superne connivent, geruntque antheras primum obscure virentes, demum fuscas, subrotundas, basi didymas, & incumbentes. Germen subrotundum foris & supra lanuginosum emittit stylos duos filiformes, pallidos, erectos, longitudine staminum breviorum, cum stigmatibus simplicibus & obtusis. Cuilibet cymæ pauci fructus succedunt, ab unico ut plurimum ad quinque, reliquis abortantibus. Sunt hi ex subrotundo ovati, nitidissimi, ex aurantio rubentes, coronata calyce emarcido, insidentes pedunculis nunc glabris. Caro subacidula est, siccior & subfriabilis, coloris dilutissime aurantiaci, & bilocularis. Scilicet membrana ovata tenuissima albida & bilocularis in media carne locatur, semenque unicum in quolibet loculamento includit inverse ovatum nitidum, hinc (nisi unicum sit, quum alterutrum frequenter abortet,) compressum, inde convexum, ex cortice constans coriaceo badioque & ex nucleo candido & saporis amygdalini; pyri semini simillimum, at minus compressum. Crescit in primo adscensu alpium rarius, in secundis iugis frequentius. Floret Majo & Junio. Fructus maturescunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SECUNDA.

CONVALLARIA LATIFOLIA.
Polygonatum tertium latiore folio. *Clus. hist.* 276.
Polygonatum latifolium, ellebori albi foliis. *Bauh. pin.* 303.

Cum Convallariis Polygonato & multiflora, quibuscum mixtim crescit, radice & reliquo habitu convenit, ut facile confundatur, etiamsi egregium Clusium jam olim diversitas haud fugerit, ante annum ab indefesso Sigisberto Schivereck denuo animadversa, atque, ut putem, ex hac adumbratione nunc posita extra dubium omne. Radix paulo tenuior est, prædita sapore dulci, postea subacri, & glutinoso. Caulis a semipede ad duos pedes altus, ut tabula plantam staturæ mediocris sistat, basi est teres, cæterum per totam longitudinem satis angulatus, qui anguli magis notabiles ortum ducunt infra medium folii dorsum, superne villosulus, idque brevissime. Folia sunt ovata, in acumen angustata, sessilia, multinervosa, subtus ad nervulos minutissime & tantum ad lentem villosa, integerrima, utrinque nitida at facie imprimis, dorso pallidius quidem virentia sed nullatenus incana. Pedunculi hirsutuli in eadem planta unicum, geminos & ternos, in plantis maximis infimi etiam quaternos, ipsos quoque propriis pedicellis munitos, sustinent flores pendulos & suaveolentes. Corollæ sunt, quam in Convallaria multiflora triplo ampliores, tubulosi, albi cum lineis obsoletis magis ex viridi flavescentibus; limbo virente, patulo, obtuso, nec infundibuliformi. Stamina inseruntur infra medietatem tubi. Stylus ultra limbi originem elevatur. Bacca est globosa, ex cæruleo nigra, & trilocularis; in quolibet loculamento continens semina primo virentia, tandem fuscescentia, tria vel quatuor, interdum in uno alterove etiam quinque. Floret Majo. Semina maturescunt Julio. Imaginem plantæ non visæ unusquisque sibi finget, qui proponet sibi Convallariam habitu pedunculisque Convallariæ multifloræ, floribus Polygonati, foliisque Convallariæ majalis.

TA-

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA TERTIA.

POLYGALA CHAMÆBUXUS. *Linn. ſyſt. pag.* 471. *Scop. carn.* 2. *p.* 49. *Crantz. faſc. p.* 439.

Polygaloides procumbens, foliis duris, ovatis, nervo ariſtato. *Hall. hiſt. helv. num.* 345.

Chamæbuxus flore coluteæ. *Bauh. pin.* 471.

Anonymos flore coluteæ. *Cluſ. hiſt.* 104.

Elegans plantula jam ſub Martii finem florere incipit, ſemina Junio perficiens, tota glabra & ſempervirens. Radices graciles, longæ, teretes, & multicipites per ſummam tellurem ſerpunt. Caules ſunt fruticoſi, perennantes, teretes, cum ramis adſcendentibus ſordide virentibus vel purpuraſcentibus. Folia inordinate alternantur, elliptica, craſſa, buxea fere forma & duritie, mucrone exiguo atque innocuo terminata, integerrima, breviſſime petiolata, facie plerumque atrovirentia, dorſo dilutius, uti latitudine ſic magnitudine valde variantia, ſaporis ingrati, occupantia ramulorum magis ſuperiorem partem. Pedunculi breves uniflori vel biflori in foliorum axillis ſolitarii locantur, ſquamoſe bracteati bracteis inferioribus villoſis, ſummis ſub quolibet flore ad originem pedicellorum propriorum ternis concavis ſubrotundis purpuraſcentibus majoribus ac ſolo margine ſubvilloſis. Flores plerumque grate prunum redolent. Calycis triphylli foliola cum levi quadam purpura ſunt ochroleuca, ſubovata, obtuſa; inferiora duo concava ſibi mutuo ad latera interiora incumbunt; ſuperius longius ſolitarium & carinatum protuberat, melleoque ſucco ſcatet in fundo. Petala duo exteriora, quæ pro alis haberi poſſint, ex obverſe ovata obtuſaque figura in unguem paulatim anguſtantur, calyce ferme triplo longiora, pallide ochroleuca, ſæpe purpura extus ad apicem leviter tincta, ſuperiora verſus vexilli adinſtar reflexa. Tertium petalum exhibet tubi ſpeciem compreſſe ſubcylindrici, qui connatus dici poſſet ex vexillo carinaque concretis in unum corpus. Eſt autem hocce petalum antice per totam longitudinem fiſſum, & ſuperne trilobe diviſum; cujus laciniæ laterales, quæ a carina formantur, ſunt oblongæ, oblique calloſæ, obtuſiſſimæ, concavæ; intermedia vero, a vexillo ducens ortum, eſt compreſſo-cucullata, & in quatuor vel ſena tubercula ſolida dividitur, hinc ſubcriſtata. Totus hic tubus petalorum colorem exteriorum habet, ad apicem vero luteus eſt, qui color in flore ſeneſcente in badium fuſcumque mutatur. Lineæ introrſum protuberantes, quæ indicare videntur locum concretionis carinæ cum vexillo, ſuperne abeunt ſingulæ in quatuor gracilia filamenta, antheris ovalibus erectis luteisque donata, abſcondita omnia & tota in cucullo tubi modo deſcripto; ut geminæ hæ lineæ credi queant ipſa filamenta coalita in duo corpora, quæ ad vexilli carinæque concretionem quam maxime contribuant. Germen orbiculare compreſſum & emarginatum ſtylum emittit ex baſi tenuiore ſuperiora verſus ſenſim craſſeſcentem magis magisque, erectum, ad cucullum, cujus accumbit dorſo, ſemicirculariter incurvatum. Supra ipſum germen tamen etiam inflectitur, ut ad dorſum ilico corollæ pertingat. Stigmatis hiantis flavi & bilabiati labium inferius longius propendet. Capſula ſuborbicularis compreſſaque ante ſiccitatem decidit, & in quolibet loculamento ſemen continet ovatum nitidum nigrumque cum hilo albo & longo. Dantur rarius individua, in quibus alæ & calyx eleganter ex rubro purpuraſcunt, quale ramulus additus monſtrat. Quibusdam tamen in montibus ſola hæc varietas occurrit. In tabula exhibentur etiam hoc ordine ſequentes floris partes. Bracteæ, calyx, flos demptis alis, ala, petalum interius tubuloſum ex fiſſura ſua nativa ad latera diductum apertumque cum cucullo clauſo, piſtillum, ſtigma ad microſcopium auctum, ſemen, & capſula.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUARTA.

CACALIA ALPINA. *Linn. ſyſt. p.* 536. *ſp. pl. n.* 12. β. *p.* 1171.
Cacalia. *Lob. ic.* 592.
Cacalia foliis cordatis, ſerratis, longiſſime petiolatis; floribus umbellatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 137. d.
Cacalia glabro folio. *Cluſ. hiſt. CXV.*
Cacalia foliis cutaneis acutioribus & glabris. *Bauh. pin.* 198. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 94. *ſ.* 7. *t.* 12. *f.* 6.
Tuſſilago Cacalia. *Scop. carn.* 2. *p.* 156.

Pauci nec grati ſaporis radix, fuſceſcens, unam alteramve unciam longa, digitum minimum craſſa, plerumque præmorſa, fibris jubata longis craſſisque, perennis, adultior circularibus rugis exaſperata, ætate etiam multiceps, & ſæpe ad latus veluti ex propagine novas radices formans, caulem gignit annuum, ſubereſtum, baſi ſæpe rubentem, ſtriatum, ſemipedalem vel bipedalem, ſubangulatum, ad ſummitatem parum pubeſcentem, inque paniculam florigeram evolutum. Folia ſunt ex reniformi ſubrotunda, obſolete repanda, acute & inæqualiter crenata, firmula, ſubtus venis protuberantibus reticulata, in caule alternantia & pauca, ad radicem unicum, aut, quum marceſcendo perire hoc ſoleat, ſæpe nullum; petiolis donata teretibus, infima fere canaliculatis, nullis auriculatis. Folium caulinum ſummum eſt ovatum acuminatum petiolatumque. Ex ſummi axilla folii quandoque ramus exit; cæterum caulis eſt ſimpliciſſimus. Flores ſunt ſubodorati. Calyx glaber, corolla triplo brevior & tubuloſus, componitur ex ſquamis tribus vel quatuor, ad apicem ciliatis, oblongis, canaliculato-concavis, erectis, obtuſis, conniventibus, virentibusque pallide cum ſuffuſa ſæpe purpura, aut purpureis totis. Floſculi ut plurimum terni vel bini, hermaphroditi & fertiles, dilute purpurei, longeque infundibuliformes, limbi quadrifidi lacinias habent ex oblongo lanceolatas, acutas, integerrimas, glabras, & patentes. Filamenta quatuor, (nec unquam a me obſervata quina,) capillaria & alba ſuſtinent antheram atropurpuream apiceque quadridentatam. Stigmata duo revoluta colorem corollæ exhibent. Receptaculum nudum locat ſemina oblonga glabra & coronata pappo ſeſſili piloſoque. Creſcit ad montium pedes a torrentibus humidos, atque hinc adſcendit ad alpium prima juga; florens Julio & Auguſto, ſemina perficiens Auguſto & Septembri. Ad marginem corollula adſtat vix aucta; tum folii variantis circumſcriptio.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA QUINTA.

CACALIA TOMENTOSA.
Cacalia alpina. *Linn. ſpec. pl. n.* 12. α. *p.* 1170.
Cacalia foliis cordatis, ſerratis, longiſſime petiolatis; floribus umbellatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 137. α.
Cacalia vulgaris incano folio. *Cluſ. hiſt. CXV.*
Cacalia foliis craſſis hirſutis. *Bauh. pin.* 198. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 94. *ſ.* 7. *t.* 12. *f.* 1.

Habet radicem priori ſimilem, totumque adeo habitum. Caulis ſeſquipedalis vel tripedalis, ſtriatus, ſubangulatus, annuus, erectus, medulla alba farctus, villoſus, purpuraſcens cum mixto virore, ex ſuperioris ala folii ſæpe ramo auctus, cæterum ſimplex, extremitate dividitur in paniculam denſam florum ſuaveolentium. Folia radicalia, quæ in florente deficere ſolent, & caulina inferiora ſunt ex reniformi ſubrotunda, ſæpe ampliſſima, uti ex addita circumſcripta delineatione folii non maximi videre eſt, ſubrepanda, acute & valde inæqualiter crenata, venis numeroſis ſubtus extantibus reticulata, craſſula,

mol-

mollia, ſuperne virentia ſubpiloſa aut ferme nuda, ſubtus incana & tomentoſa; petiolis donata angulato-ſtriatis, modo canaliculatis, modo teretibus, ſemper majoribus minoribusve appendicibus rotundatis ad exortum utrinque auriculatis. Summa folia ſunt amplexicaulia, ex lanceolato oblonga, & acuminata. Calycis glabri, corolla duplo brevioris, & tres vel quatuor flores continentis, ſquamæ ſunt priori ſimiles. Corollulæ purpureæ, tubuloſæ, cum limbo quadridentato acuto & erecto aut parumper patulo. Filamenta quatuor cum anthera atropurpurea & quadridentata. Piſtillum ſemen & reliqua præcedentis. Creſcit in montoſis altioribus & in ſubalpinis. Floret cum priore. Ad tabulæ marginem ſemen ſiſtitur genuino volumine; tum bis circiter auctum calycis foliolum petalumque. Etiamſi celeberrimi Botanici hanc tomentoſam præcedentis glabræ varietatem crediderint, re bene perpenſa inque centenis aliquot individuis explorata ambas ceu ſpecies diſtinctas propoſui. Nam nec ætas, nec locus, nec cultura mutant apud nos diſcrimina, quæ ſequuntur. Prior alpina gerit folia utrinque glabra, magis coriacea & firma, obtuſiora, cæteriſque paribus multo minora; ſummum petiolatum; petiolos rariſſime, ut monſtri inſtar ſit, & vel tunc potius rudimentum appendicis, auriculatos. Corollam patentiſſimam. Calycem breviorem. Alteri tomentoſæ ſtatura major eſt. Folia ſunt ſubtus tomentoſa & incana, magis acuta, ampliora. Petioli fere perpetuo auriculis, iisque ſæpe notabilibus, inſtructi. Corollulæ conniventes aut valde parum patentes. Calyx longior. Suaveolentia major.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEXTA.

THLASPI SAXATILE. *Linn. ſyſt. pag.* 434. *Crantz. faſc. p.* 24.

Thlaſpi parvum ſaxatile, flore rubente. *Bauh. pin.* 107. *Moris. hiſt.* 2. *p.* 297. *ſ.* 3. *t.* 18. *f.* 29.

Thlaſpi montanum, pingui folio, carneo flore, plana & cordata ſiliqua Gualdi. *Barr. ic.* 845.

Thlaſpi ſiliquis ellipticis, foliis lanceolato-linearibus integerrimis. *Nov. comm. acad. Petrop. vol.* 5. *p.* 330.

Naſturtium foliis pulpoſis, ellipticis; ſiliculis alatis, emarginatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 512.

Lithonthlaſpi quartum, carnoſo rotundo folio. *Col. ecphr.* 1. *p.* 279. *t.* 277. *f.* 2.

Ex radice perenni, ramoſa, terete, ſuperne horizontali & multicipite caules exſurgunt plures, annui, glabri, ſemipedales, erecti vel adſcendentes, teretes, inferne purpuraſcentes, cæterum glauci, denſius folioſi, in racemos fructigeros ſenſim producti. Folia ſunt ſparſa, ſubſeſſilia, oblonga vel lanceolata, infima etiam obverſe ovata, obtuſa vel acuta, integerrima, glauca, carnoſa. Calycis ſubcompreſſi, parvi, & ex viridi flaveſcentis foliola duo ad baſin magis gibba ſunt. Petala alba lineis roſeis pinguntur, marceſcentia plane rubeſcunt. Antheræ luteæ ad utrumque latus filamento adnaſcuntur, ut hoc emineat. Flores inodori pedunculis brevibus propriis corymboſe pedunculo communi infiguntur. Siliculæ ſummæ plerumque ſuperne convexæ & ſubtus concavæ, reliquæ ex adverſo ſuperne concavæ & dorſo convexæ, margine membranaceo amplo & emarginato donantur. In quolibet loculamento ſemina habentur gemina, oblonga, parva & flaveſcentia. Creſcit in rupeſtribus montium, florens Majo & Junio, Julioque & Auguſto fructum ferens. Plantam tabula exhibet fructeſcentem cum adſtante racemo florente. Culta latius expanditur in caules pedales & multos.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA SEPTIMA.

THLASPI MONTANUM. *Linn. syst. p.* 434. *Scop. carn.* 2. *p.* 18. *Crantz. fasc. p.* 23.
Thlaspi Badense. *Clus. hist. CXXXI.*
Thlaspi montanum, bursæ pastoris fructu. *Col. ecphr.* 1. *p.* 275. *f.* 276.
Thlaspi alpinum bellidis cæruleæ folio. *Bauh. pin.* 106.
Lepidium caule erecto; foliis radicalibus petiolatis, ovatis; caulinis amplexicaulibus, sagittatis. *Hall. hist. helv. num.* 518.

Acris plantula radicem habet perennantem, in longas teretes pallideque sordentes fibras divisam, ac superne per ætatem multicipitem sublignosam & fuscescentem. Tota glabra est. Caules herbacei, teretes, plus minus semipedales & erecti folia ad exortum gerunt plura, in orbem humi strata, plana, facie saturo & quasi cæsio virore nitentia, in postica parte ut plurimum livide purpurea, ex obverse ovata aut lanceolata figura paulatim in petiolum attenuata, integerrima aut denticulo uno alterove notata, obtusissima, rarius emarginata, crassa & firma. Quæ vero ad caulem alternato ferme situ sessilia locantur, sunt minora, erecta, ex oblongo lanceolata, per cordatam basin subamplexicaulia. Corymbi densi successive attolluntur in longiores racemos. Calyx aut viret, aut purpurascit, aut flavet; foliolis oblongis, obtusis ac concavis. Petala nivea calyce duplo longiora, æqualia, obverse ovata, integra planaque ex ungue procedunt. Antheræ flavent. Germen ovale est, tetraëdrum & quadrisulcatum. Stylus germen longitudine æquat. Silicula obverse cordata, subtus convexa, supra magis minusve concava, glabra, stylo persistente munitur. Semina sunt pauca, fere gemina in quolibet loculamento. Crescit in montosis. Incipit florere sub finem Martii aut Aprili. Semina Junio perficit.

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA OCTAVA.

THLASPI ALPINUM. *Crantz. fasc. p.* 23. *t.* 3. *f.* 1.
Thlaspi alpestre. *Jacq. vindob. p.* 260. non *Linnæi.*
Thlaspi minimum. *Harduin. anim.* 2. *p.* 33. *t.* 15. *f.* 2.
Thlaspi alpinum repens Burseri ex Austria. *Bauh. prodr.* 49.

Culta plantula apud me habitum non mutavit, nec propius accessit ad Thlaspi montanum quam sylvestris alpina ipsa, quare separo, affinem valde cæterum stirpem. A Thlaspi perfoliato differt magnitudine petalorum & radice perenni. Hæc tenuis ramosa ac ætate multiceps rosulas foliorum plures profert, pluresque tunc caules, qui infra rosulas procumbunt, atque interdum repere videntur, uti in figura Crantziana; supra rosulas annui, herbacei, teretes, simplicissimi, pallide virentes, & a duabus ad sex uncias alti, eriguntur. Folia sunt crassa glabra & glauca; radicalia exteriora obverse ovata, vel lanceolata, interdum etiam orbiculata, in petiolum attenuata, plerumque integerrima, rarissime denticulo obscure notata, & obtusa; interiora cauli proxima ovata & sessilia. Caulina cordata, aut paulo magis ovata, semper integerrima, subacuta, amplexicaulia, erecta, alternatim sparsa. Flores corymbosi. Calycis erecti obtusique foliola cum virore flavent. Petala nivea, obverse ovata, ampla, calyce duplo longiora patentissimaque. Filamenta calycem parumper superant. Antheræ flavent. Styli persistunt. Fructus præcedentis. Crescit in alpibus. Floret Julio. Semina maturescunt initio Augusti.

TA-

TABULA DUCENTESIMA TRIGESIMA NONA.

HYDNUM GELATINOSUM. *Scop. carn.* 2. *p.* 472.
Echinus cryſtallinus, gelatinoſus. *Hall. hiſt. helv. num.* 2319.
Fungus non veſcus nonus. *Læſ. pruſ. pag.* 96.
Fungus erinaceus candidus, ſubſtantia gelatinea. *Hoffm. flor. altdorf.*

Menſe Auguſto in ſylvis udis umbroſisque ſubalpinis inveni ramum putridum ſpinus piceæ, totum obductum hisce fungulis, cujus partem ſiſto. Conſtant ſubſtantia gelatinoſa, tremula, ſubpellucida, lacteſcente, aliquot lineas craſſa, inſtar gelatinæ cornu cervini ſolidioris, quæ diſciſſa aquei coloris eſt. Carent ſapore ac odore. Stipes craſſus, teres aut parum compreſſus, interdum breviſſimus ac vix ullus, pileum fert dimidiatum, ſæpius horizontalem, quandoque difformem, ſupra convexulum & glaberrimum, ad oras minutiſſime denticulatum, ſubtus planiuſculum & ad oculum nudum villoſo-punctatum, ad armatum vero totidem denticulis minimis pyramidatis mollibusque armatum; ut cum Hydnis Tremellas jungere videatur.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA.

ONONIS MINUTISSIMA. *Linn. ſyſt. p.* 78. *Crantz. faſc. pag.* 370.
Ononis lutea ſylveſtris minima. *Col. ecphr.* 1. *p.* 304. *t.* 301.
Anonis foliis ternatis, ovatis, ſerratis, ſubhirſutis; floribus ſeſſilibus; calycibus hiantibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 359.
Anonis lutea montana non ſpinoſa minima. *Barr. ic.* 1107.
Anonis ſpinoſa lutea minor. *Baub. pin.* 389.

Lignoſa radix, perennis, ramoſa, calami craſſitie & multiceps plures caules promit ſuberectos, plus minus ſemipedales, teretes, villoſos, ſubherbaceos, ſuperne florigeros, plerumque ſimpliciſſimos. Folia ſunt petiolata, alterna, tota villoſa & ciliata pilis plerisque apice capitato-glanduloſis, ternata, ſumma modo plura modo pauciora ſimplicia: foliolis obverſe ovatis, argute ſerrulatis, oblique ſublineatis, craſſulis parumque viſcidis. Stipulæ ſunt lanceolatæ, acuminatæ, ſubintegerrimæ, & glanduloſe ciliatæ. Flores ſeſſiles & ſolitarii. Calyx hirſutus profunde ſecatur in quinque lacinias lanceolatas, ſetoſe acuminatas atque conniventes. Junio atque Julio inveni incluſam calyci corollam clandeſtinam ac minutam, ut ad lentem examinari debeat. Illo ſcilicet duplo brevior, ex flaveſcenti pallet tota, & connivet. Corolla talis, avulſo calyce, ad lentem aucta, in tabulæ margine exhibetur; ipſaque ſtirps in illo florenti ſtatu jam provectiore depicta fuit. Tunc vexillum, brevi ungue donatum, atque hinc expanſum in bracteam amplam ex ovato ſubrotundam foris oblique ſtriatam inque mucronem incurvum terminatam, connivendo alis incumbit. Hæ oblongæ, obtuſæ, concavæ, & ungue brevi præditæ eriguntur. Carina compreſſa, obtuſiſſima, oblonga & erecta germen amplectitur, alas ſuperans, vexillo brevior ipſa. Filamentorum cylindrus, a germine hirſuto & virenti antice fiſſus antheras gerit flavas. Legumen ſequitur obtuſum cum mucrone a ſtylo ſuperſtite, calyce nunc patente paulo longius, nigrum, ſubpiloſum, continens ſemina tria vel duo ex fuſco flaventia. Sub finem vero Auguſti alia longe eſt corollarum ratio, uti ex ramo ad marginem addito elucet. Corollæ luteæ nunc longitudinem ſetarum calycis habent. Vexillum obverſe lateque ovatum inque medio ſtriis notatum fuſcis eſt patentiſſimum. Alæ oblongæ vexillo breviores, & longitudine pallidioris inque acumen falcatæ carinæ, eriguntur. Fructus idem. Etiam culta planta hunc florendi duplicem modum ſervat. Creſcit ad montium apricos pedes. Legumen cum ſemine ſeorſim quoque tabula monſtrat.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA PRIMA.

ATRAGENE ALPINA. *Linn. syst. p.* 376.
Atragene austriaca. *Jacq. vindob. p.* 248. *Scop. carn.* 1. *p.* 387.
Atragene clematides. *Crantz. fasc. p.* 127. *t.* 5.
Atragene foliis ternatis; foliolis trifoliis, acutis. *Hall. hist. helv. num.* 1145. & *vol.* 3. *pag.* 188.
Clematis cruciata alpina. *Pon. apud Clus. hist. p.* CCCXXXV.
Clematis alpina geranifolia. *Bauh. pin.* 300. *prodr.* 135. *Pluk. alm.* 109. *t.* 84. *f.* 7. *Moris. hist.* 3. *s.* 15. *t.* 2. *f. ult.*
Clematis cærulea ferrato folio. *Bauh. hist.* 2. *p.* 129.
Clematis foliis compositis & decompositis; foliolis ternatis ferratis. *Mill. dict. t.* 284.

In rupibus ad alpium præcipitia, in subalpinorum saxosis ad frutices, inque ipsis ligneis tectis arcis Stixenstein crescentem vidi, semper habitu Vitalbæ eodem, nec usquam ex demissis in terram sarmentis radicem agentem, quod quidem culta in horto ex sarmento terræ de industria immisso fecit. Caules ex eadem radice plures, ramosi diffusi, longi, angulati, glabri, fusci, ad trium quatuorve aut etiam sex unciarum distantias foliosi & nodosi; juniores adhucdum herbacei, hirsutuli & ex fusco viridique purpurascentes; aut super saxa prostrati, aut ad vicina scandentes. Folia sunt opposita & subbiternata: petiolis hirsutis & sesquipollicaribus: foliolis lanceolatis, acutis, glabris, inæqualibus, sessilibus, obtuse serrato-incisis, dorso lucidis & cum virore pallentibus, facie saturatius & sine nitore virentibus; ternatis lateralibus ad basin nonnunquam confluentibus. Horum per totos ramos primo prodeuntium petioli, foliolis ipsis marcescentibus pereuntibusque, perstant, incrassantur, & in cirrhos commutantur validos extremitate trifidos; e quorum axillis gemmæ oriuntur, vel futuræ ramiferæ, vel folia productura alia duo, quæ e sinu suo pedunculum emittent solitarium uniflorum patentissimum teretem hirsutulum petiolisque longiorem. Minus frequenter gemmæ oppositæ una florent, aut perficiuntur. Stipulæ obtusæ & villosulæ ad gemmam adsunt quatuor, quarum longiores oppositæ duæ ad pedunculum ponuntur, reliquarum quælibet una petiolo subjacet. Flos inodorus & elegans nutat. Foliola calycis sunt quatuor, longe lanceolata, acuminata, patula, petalis plus quam duplo longiora, utrinque cærulea, plana, extus ad lentem villosa. Petala erecta, spathulata, integra, sordide albentia, plana, plerumque duodena. Filamenta albida, plana, lata, extus pilosa, longitudine petalorum, extremitati interne adnatam gerunt antheram sulphuream & bilocularem. Germina virent. Styli longis adscendentibus pilis hirsuti, albi & longitudine staminum eriguntur. Semina subtriangularia, villosa & compressa desinunt in caudam filiformem fuscam pilis holosericeis albisque villosam, & sapore pollent fervido. Floret Junio. Semina maturescunt Augusto. Ad latus adstant fructus integer, petalum & stamen.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SECUNDA.

VIOLA ALPINA. *Jacq. enum. vindob. pag.* 291. *Obs. part.* 1. *p.* 21. *t.* 11.
Viola montana secunda. *Clus. hist.* 309.

Ex radice perenni, tereti, unam alteramve unciam longa, a relictis foliorum vestigiis, dum continuo prolongatur, (nam est ipse verius caulis in radicem mutatus,) per totam longitudinem inæquali, sordide pallenti, rarius multicipite, fibrillisque emissis aucta, plura prodeunt folia radicalia, petiolis longis innixa, crassula, nitida, rariter crenata, cordato-ovata, obtusa, dorso glabra, facie ad lentem pilosa, parva. Scapus unus, rarius

plu-

plures, foliis altior, erectus, glaber, rarius leviſſime pubeſcens, teres cum longitudinali inſcripto ſulco, ſuperne minimis duabus bracteis præditus, hinc incurvatus florem ſuſtinet ratione plantulæ maximum, & ſolitarium. Calyx ex violaceo viret. Corollæ ſaturatiſſime violaceæ petala tria ſitu inferiora ad faucem albida ſunt & barbata, atque hinc lineis quibusdam profundioribus notata. Calcar ultra baſin calycis valde parum protuberat. Stigma eſt capitatum & magnum. Fructus ovatus, obtuſus & trivalvis more congenerum ſe habet. Creſcit in ſummis alpium jugis. Floret Julio & Auguſto. Semen perficit Auguſto & Septembri. Foliis obtuſis & crenatis, florumque magnitudine differt a Viola alpina minima apud Allionium pedem. ſpec. 1. p. 7. deſcripta.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA TERTIA.

SWERTIA PERENNIS. *Linn. ſyſt. pag.* 199.
Gentiana foliis radicalibus petiolatis, ovatis; floribus paniculatis, rotatis, ſpicatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 636.
Gentiana duodecima punctata. *Cluſ. hiſt.* 316.
Gentiana paluſtris latifolia, flore punctato. *Bauh. pin.* 188.
Gentiana cærulea punctata annua Pennæi. *Barr. ic.* 91.
Gentiana major flore cæruleo punctato. *Moris. hiſt.* 3. *p.* 482. *s.* 12. *t.* 5. *f.* 11.
Gentianæ ſpecies rara e Bokkemato monte. *Geſn. apud Schmid. num.* 94.

Radix amariſſima, brevis, obliqua, nigreſcens, fibris flaveſcentibus numeroſiſſimis denſe jubata, ſtolones ſub terra ſpargit, novas plantas producturos, perennis. Folia radicalia & caulina inferiora alternantia ſunt obverſe ovata, obtuſa, inque petiolum ſenſim attenuata, ſuperiora autem ſeſſilia oppoſita & acuta; omnia integerrima & nervoſa. Caulis unus alterve herbaceus angulatus, calamum craſſus, pedemque plus minus altus erigitur. Superne eſt magis minusve paniculatus, ut depicta planta medium teneat, ex ramis & pedunculis alaribus, flore etiam caulem terminante. Perianthii pentaphylli foliola ſunt anguſte lanceolata, acuta, patentiſſima, virentia, & corolla duplo breviora. Petalum planiſſimum ac patentiſſimum ex breviſſima baſi in quinque lacinias lanceolatas expanditur, acutas, planas, in medio cum virore pallentes, verſus oras cæruleſcentes, & totas lineis longitudinalibus punctisque ſparſis cæruleis variegatas. Quælibet lacinia ſupra originem gerit ſquamulam tubuloſam, ſeſſilem, atrocæruleam, inque ſetas plures erectas vel conniventes exciſam. Filamenta quinque patentiſſima inſeruntur corollæ infra inciſuras, antheris inſtructa oblongis ex atro cæruleſcentibus cum polline ex luteo virente. Germen ovatum ſtaminibusque brevius viret, & in ſtigmata ſine intermedio ſtylo pateſcit bina craſſa & flaveſcentia. Floribus quibusdam una quinta pars diviſionum deeſt. Capſula fuſceſcit, ovata, acuta, parumper compreſſa, unilocularis & bivalvis. Semina ſunt plura, compreſſa, ex badio nigreſcentia, & margine cincta membranaceo inæquali. Tota planta glabra eſt. Creſcit in locis montoſis. Floret Julio. Semina dat Auguſto. Ad marginem adſtant capſula, ſemina; petali lacinia aucta, ejusdemque aucta multo magis pars inferior, ut ſquamæ in conſpectum melius cadant.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUARTA.

ANTIRRHINUM GENISTIFOLIUM. *Linn. ſyſt. pag.* 411? *Crantz. faſc. p.* 307.
Linaria pannonica. *Cluſ. hiſt. p.* 321.
Linaria geniſtæ folio glauco, flore luteo. *Dill. elth. p.* 201. *t.* 164. *f.* 200?

Linaria flore pallido, rictu aureo. *Bauh. pin.* 213.

Elegans planta, tota glauca ac glabra. Radix albicans, perennis, sæpe unciam crassa pedemque longa, interdum tortuosa, cortice carnoso & medulla lignea, caules annuatim promit plures, herbaceos, erectos, teretes, per totam longitudinem foliosos, a duobus ad quatuor pedes altos, superne ex ramis virgatis paniculatos, infra simplicissimos, ut in tabula pars caulis infima pedalis desideretur; qua forte nota a planta sibirica discriminatur, ut novam constituat speciem. Folia sparsa sine ordine, sessilia, lanceolata, acuta, crassa, venis ferme carentia, omnino numerosa, integerrima. Rami abeunt in racemos magis minusve flexuosos, dum ex foliorum superiorum valde diminutorum axillis singulis pedunculi exeunt solitarii breves uniflori & suberecti. Calycis pallide virentis laciniæ sunt lanceolato-acuminatæ & petalo duplo breviores. Corolla tota flava & clausa calcar habet longum & subulatum. Labium superius, infra lacinias ad fauces concavum, respondet ibidem gibbo sive palato valde prominenti, interne luteo hirsutoque, labii inferioris; cujus lacinia intermedia lateralibus minor multo est. Capsula est glabra. Crescit in arenosis siccis, florens Julio & Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA QUINTA.

GLOBULARIA CORDIFOLIA. *Linn. syst. p.* 111. *Scop. carn.* 1. *p.* 92.
Globularia caule unifolio & unifloro; foliis emarginatis, nervo aristato. *Hall. hist. helv. num.* 216.
Scabiosa decima sive repens. *Clus. hist. V.*
Scabiosa bellidis folio humilis, caule nudo, radice repente, folio cordato. *Moris. hist.* 3. *p.* 50. *s.* 6. *t.* 15. *f. ult.*
Bellis cærulea montana frutescens. *Bauh. pin.* 262.

Ex eadem radice nigra cauliculi per summam tellurem sparguntur plures, lignosi, perennes, fusci, per fibras emissas radicantes; quorum capita ornantur foliis aggregatis, spathulatis, firmis, versus originem in petiolum attenuatis, utrinque lucidis, integris aut obscure denticulatis, ad apicem emarginatis cum denticulo intermedio pusillo, quandoque deficiente aut solo aut una cum ipsa emarginatione. In ramis junioribus etiam folia adsunt nonnunquam sparsa. Ex centro foliorum pedunculus sive scapus exoritur erectus, a duabus ad quinque uncias longus, purpureus, subangulatus, sæpe intortus, nitidus, stipula una alterave foliacea vestitus, etiam plane nudus, capitulo florum terminatus subrotundo. Perianthium commune proprie nullum habetur; etenim squamæ ovatæ acuminatæ concavæ & ex nigro virentes, quæ capitulo subjacent, præcise totidem respondent flosculis, & sic pergitur ad interiora, ut sic quisque totius capituli flosculus gaudeat sua. Receptaculum alias paleas, quam illas squamas, non habet. Perianthium proprium est inferum, hirsutum & profunde quinquefidum: laciniis lanceolato-acuminatis & erectis. Petali tubus gracilis & calycis longitudine pallet. Laciniæ sunt cærulescentes, lineares, acutæ, & tres superiores longiores duabus inferioribus. Filamenta quatuor pallent, corollamque ferme æquant. Antheræ sunt cæruleæ cum polline albo. Germen oblongum & glabrum abit in stylum staminibus breviorem ac superne cærulescentem. Crescit in saxosis asperis locis, ad alpina adscendens. Floret pro varia soli elevatione ab Aprili ad Julium.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEXTA.

TUSSILAGO ALPINA. *Linn. syst. p.* 550. *spec. pl. p.* 1213. *num.* 4. *α.*

Tus-

Tuſſilago ſylveſtris. *Scop. carn.* 2. *p.* 157.
Tuſſilago alpina ſecunda glabro folio. *Cluſ. hiſt. p. CXIII.*
Tuſſilago alpina rotundifolia glabra. *Bauh. pin.* 1214.
Petaſites ſcapo unifloro; foliis reniformibus. (Planta adulta.) *Hall. hiſt. helv. num.* 142.

Habitus omnino creſcendique modus congruunt cum ſequente, ut ſola diſcrimina adlaturus ſim. Folia ſunt ſupra glabra, nec lucida; ſubtus virentia & villoſa, nec tomentoſa aut incana. Atque hanc ſolam exiſtere diverſitatem pro ſpecie diſtinguenda determinandaque, autumo. Reliqua momenta vacillant omnia. Corollas conſtanter quinquefidas inveni in utraque planta auſtriaca. Scapus in alpina hac ſemper multo altior, dum ſimul in eodem loco, quod ſæpe accidit, creſcunt; cæterum poteſt ſequentis, in demiſſiori loco vegetantis, ſcapus eſſe altior quam in hac, dum ſummas alpes incolit. Tum eadem ratione in Tuſſilagine alpina flos major eſt, ampliora quoque folia ſunt. Scapus etiam ſtipulis veſtitur ſemper ad minus duabus, quandoque tribus. Nec mutantur cultæ in horto. Certe folia, quæ jam modo prodeuntia ſubtus incana ſunt, ad ſenectutem talia æque perſtant, nec vel minimum dejiciunt tomentum; glabra & virentia, quæ erunt in adulta, glabra jam fuerunt in exortu. Creſcit & floret cum ſequente.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA SEPTIMA.

TUSSILAGO DISCOLOR.
Tuſſilago alpina. *Linn. ſyſt. p.* 550. *Spec. pl. p.* 1214. *num.* 4. *β. Scop. carn.* 2. *p.* 156.
Tuſſilago alpina prima caneſcente folio. *Cluſ. hiſt. p. CXII.*
Petaſites ſcapo unifloro; foliis reniformibus. (Planta junior.) *Hall. hiſt. helv. num.* 142.

Radix perennis, ſtolonifera, & hinc ceſpitoſe plurimas producens plantulas, ſub terra reptat. Folia ſunt radicalia, ſubrotunda, baſi cordata, acute crenulata, craſſa, firma; prona parte læte virentia, lucida, glaberrima, veniſque profundis reticulata; ſupina vero parte denſiſſimo breviſſimoque tomento incana, & venis notata protuberantibus. Petioli ſunt longi teretes & ſubvilloſi. Scapus ſolitarius, teres, purpureus, lanugine veſtitus albicante, erectus, & a quatuor ad octo uncias altus, ſtipula foliacea & incana ornatur unica vel rarius iisdem geminis. Flos ſcapum terminat ſolitarius erectus & inodorus. Squamæ calycinæ acutæ, circiter quatuordecim, purpuraſcunt. Floſculi feminei apetali & fertiles in ambitu locantur; reliqui hermaphroditi tuboloſi atque etiam fertiles limbum purpureum habent diviſum in lacinias quinque oblongas & acutas. Anthera purpuraſcit. In receptaculo nudo plano & punctato ſemina ſunt ſtriata cum pappo piloſo & ſeſſili. Creſcit in ſubalpinis & in ſummis alpium jugis. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA OCTAVA.

DIPSACUS PILOSUS. *Linn. ſyſt. p.* 111.
Dipſacus foliis biauribus, capitulis hemiſphæricis. *Hall. hiſt. helv. num.* 199.
Dipſacus ſylveſtris, capitulo minore, ſive Virga paſtoris minor. *Bauh. pin.* 385.
Dipſacus tertius. *Dod. pempt.* 5. *l.* 5. *c.* 16.
Virga paſtoris. *Cam. epit.* 433.

Planta biennis ex radice fuſceſcente aut magis pallente, tres quatuorve uncias longa, calamum craſſa, fibriſque aucta, primo anno folia mere radicalia, altero caulem gi-

gnit fesquipedalem aut duplo altiorem, erectum, ad angulos fpinulis brevibus albidisque afperum, ramofum, cavum, & fuperne fubdichotomum. Folia funt ovata vel lanceolata, acuminata, oppofita, utrinque fubpilofa, ferrata, ad nervum medium dorfalem protuberantem fpinulofa, fuperiora auricula utrinque ad bafin appendiculata. Flores in capitulum collecti hemifphæricum terminant pedunculos erectos ramisque fimiles. Squamæ, quæ flofculos diftinguunt, funt lanceolato-acuminatæ, fetis hifpidæ, longitudine circiter flofculorum, unicuique flofculo fubjecta unica. Perianthium proprium eft margo pallide virens, patens & ciliatus. Corollulæ albæ, æquales, longe infundibuliformes, cum tubo tenui & brevi limbique laciniis omnibus obtufiffimis. Antheræ atropurpureæ. Germen hirfutum & angulatum. Semina coronantur calyce nunc tetragono. Crefcit in fylvaticis. Floret Julio & Augufto. Semina maturefcunt Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUADRAGESIMA NONA.

CARDUUS ACANTHOIDES. *Linn. fyft. pag.* 529.
Carduus polyacanthos. *Schreb. lipf. pag.* 15.
Carduus foliis ovatis & femipinnatis, fubtus tomentofis, fpinofis; calycibus molliter fpinofis, reflexis. *Hall. hift. helv. num.* 165.
Carduus caule crifpo. *Bauh. hift.* 3. *part.* 1. *pag.* 59.
Carduus fpinofiffimus anguftifolius vulgaris. *Bauh. pin.* 385. *Læf. pruff. p.* 43. *f.* 5.
Carduus fpinofiffimus vulgaris, Polyacantha Theophrafti. *Lob. ic. alt.* 21.

Sylveftris planta primo anno ex radice tenui fola aliquot folia radicalia emittit, minus profunde rotundiusque incifa, quam caulina, cæterum fimilia; altero anno caulem valde ramofum diffufumque; & fubfequa hyeme perit. Radix tunc digitum aut calamum craffa eft, longa, & fublignofa. Folia funt pinnatifide incifa, fubtus magis minusve tomentofa, nec tamen incana, cum tomento fæpe etiam vix notabili; laciniis angulofis, undulatis five crifpis, & pungentibus fpinis armatis; per totum caulem decurrentia, qui hinc quoque evadit fpinofus & pungens. Ramulos terminant flores fubfolitarii, erecti, modo feffiles, modo pedunculo tomentofo infidentes, odorati. Calycis fquamæ funt acutæ, fubulatæ, mucronatæ, molles nec pungentes, patuli. Flofculi quinquefidi purpurafcunt. Antheræ ex atro cærulefcunt. Semina fufca coronantur pappo fimplice & feffili. Crefcit paffim ad vias, inque ruderatis, florens a Julio ad usque hyemem.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA.

LACTUCA SALIGNA. *Linn. fyft. pag.* 520. *Scop. carn.* 2. *p.* 102.
Lactuca foliis imis femipinnatis, fuperioribus amplexicaulibus, hamatis, nervis fpinofis. *Hall. hift. helv. num.* 13.
Lactuca fylveftris altera augufto faligno folio, cofta albicante. *Hall. ad Rupp. jen. p.* 207. *tab.* 4.
Chondrilla vifcofa humilis. *Bauh. pin.* 103. *prodr.* 68.
Endivia minor lactucina fpinofa. *Barr. ic.* 136.

Radix biennis, teres, albida, fuperne ad horizontem inclinata, calamum craffa, fæpe vel pedem longa, ramisque aucta, caulem altero anno producit erectum, teretem, glabrum, nitidum, ex ligneo pallentem, totum foliofum, bipedalem, & vel ab ipfa ramofum radice, unde planta fæpe multicaulis videtur. Rami plerique patent; infimi adfcendunt. Folia funt alterna, feffilia, fublinearia, haftata, glabra; inferiora aliqua rari-

ter

ter & argute pinnatifida; reliqua integerrima, quædam ſemipedalia, ſumma parva & erecta, inque ramulis minuta & ſtipulacea; rariſſime aliqua verticalia, dum pleraque valde patent aut flaccide dependent. Nervus foliorum medius utrinque albet; aut aculeis recurvis albidisque ſubtus munitus pluribus, aut raris iisdem, aut in tota planta nullis. Flores ramulos graciles & flexuoſos terminant, per eosdem quoque ſparſi. Calycis ex glauco virentis foliola erecta, oblonga, obtuſa & concava longitudinem habent variam. Corollulæ circiter tredecim, calycem ad unam tertiam partem ſuperantes, æquales, ligulatæ, quinquedenticulatæ, & patentiſſimæ, ſubtus ex fuſco virent, in prona parte ſordide & pallide flavent. Antheræ ſtylique colore gaudent luteo. Germen glabrum coronatur pappo breviſſime ſtipitato piloſoque; ſtipes vero paulatim elongatur in fructu ad calycis usque longitudinem. Semina oblonga & utrinque acuminata nigreſcunt. Tota planta lacteſcit. Creſcit in locis ſaxoſis. Floret Auguſto, ſub cujus finem & Septembri ſemina perficit.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA PRIMA.

ASTRAGALUS CICER. *Linn. ſyſt. p.* 498. *Crantz. faſc. p.* 413.
Aſtragalus caule ramoſo, diffuſo; ſpicis erectis; ſiliquis inflatis, rotundis, unguiculatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 409.
Cicer ſylveſtre. *Cam. epit.* 205.
Cicer ſylveſtre, foliis oblongis hiſpidis, majus. *Bauh. pin.* 347.
Glaux. *Riv. irr. tetr. tab.* 108.

Radix teres, digitum craſſa, repens, difformiter & valde ramoſa, foris ſordens, intus alba, perennis, & ſapore prædita dulci, caules herbaceos diffuſos longos virentes ſtriatos ſubangulatos humique proſtratos ſpargit. Folia ſunt pinnata ex foliolis utrinque ab undecim ad quindecim cum impari terminante, oblongis, obtuſis cum puſillo mucrone reflexo & ægre conſpicuo, integerrimis, utrinque virentibus at dorſo pallidius, breviſſime petiolatis. Stipulæ ad coſtarum exortum parvæ, acutæ, & patentiſſimæ aut reflexæ. Pedunculi foliorum plus minus longitudine, axillares, ſtriati, ſuperne in ſpicam florum terminantur oblongam. Folia utrinque, caules & pedunculi pilis brevibus veſtiuntur, qui in viva planta vix apparent, ſæpe etiam abſunt, in ſicca magis prodeunt. Floribus ſeſſilibus & inodoris calyx eſt virens cum exiguis ad lentem pilis nigreſcentibus, in quinque diviſus limbo denticulos graciles, quorum ſuperiores ſunt gradatim breviores. Corollæ ochroleucæ vexillum habet laminam ovatam & unguem canaliculatum. Alæ ſunt oblongæ & anguſtæ. Carina oblonga obtuſaque. Filamenta pallida gerunt antheras flavas. Legumen eſt rotundum, tumidum, mucronatum, utrinque compreſſum & longitudinaliter ſulcatum, nigreſcens, hirſutum. Semina plura, compreſſa, reniformia, glabra, ſubflaveſcentia. Creſcit in pratis. Floret Julio. Auguſto perficit ſemina.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SECUNDA

CISTUS FUMANA. *Linn. ſyſt. p.* 367. *Scop. carn.* 1. *p.* 375. *Crantz. faſc. p.* 102.
Ciſtus foliis duris, confertis, linearibus; petiolis unifloris; calycibus glabris. *Hall. hiſt. helv. num.* 1032.
Chamæciſtus ericæ folio luteus humilior. *Bauh. pin.* 466.
Helianthemum tenuifolium glabrum luteo flore. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 18.

Caules fruticulosi plures, lignosi, fusci, & modo toti procumbentes, modo partim subereƈti, ex eadem radice prædura ramosa & nigrescente gignuntur. Ramuli juniores herbacei teretes viridesque foliis decorantur sparsis, linearibus, acutis, crassis, integerrimis, sessilibus, numerosis, plus minus semiuncialibus, sæpe, dum rami decumbunt, in latus superius conjeƈtis, saporis glutinosi. Cum hæc, tum ramuli juniores, ad lentem villis albidis obsita conspiciuntur. Pedunculi uniflori & solitarii in flore subterminales & ereƈti, in fruƈtu axillares & terram versus reflexi. Flos inodorus. Calycis foliola duo linearia virent; tria reliqua membranacea ovataque ad nervos protuberantes brevissime hispida sunt, & rubent. Petala quinque ampla & flava calycem vix superant longitudine. Stamina lutea pleraque antheras gerunt; exteriora numero incerto aliqua, & hæc ut plurimum breviora, antheris plane carent. Flos mane expanditur, & ante decimam matutinam delapsis petalis jam calyx invenitur clausus. Capsula nitida subrotunda & trivalvis in tria manifeste loculamenta per dissepimentum ex medio valvularum pariete longitudinaliter enatum dividitur, & in quolibet loculamento semina quaterna aut pauciora continet nigra. Crescit in collibus apricis asperis. Floret a Majo ad Augustum. Semina perficit Julio & Augusto.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA TERTIA.

SILENE CONICA. *Linn. syst. p.* 310. *Jacq. enum. vindob. p.* 240.
Lychnis conica. *Scop. carn.* 1. *p.* 308.

Synonyma alia omitto, ne in errorem incidam. Ex radice annua & albicante caulis protruditur plerumque unicus, raro plures, teres, biuncialis aut pedalis, ereƈtus, simplicissimus aut ramosus, & incanus. Folia sibi opponuntur oblonga, angusta, acuta, crassula, integerrima, sessilia, ad basin levissime sæpe connata, subtus incana. Hæc utrinque, caulis, pedunculi & calyces densis villis sunt mollia. Pedunculi uniflori. Dichotomia dumtaxat in planta sylvestri elatiore inque culta observatur, cæterum valde obscura aut etiam nulla. Calyx striis notatur tricenis, basi retusus, in flore oblongus, in fruƈtu conicus. Petala coloris plus minus saturate rosei gaudent appendiculis generis, emarginata cum denticulo intermedio, idque modo profundius, modo obsolete, ut integra videri possint. Styli pubescunt toti. Capsula rotundato-conica nitidaque apicem habet sexfariam dehiscentem. Rara apud nos planta in collibus apricis siccis & in arvis; florens Majo & Junio; semina perficiens Junio & Julio. In tabula tres plantæ sistuntur sylvestres, prouti variare consuevit, culta ramosior evasura.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUARTA.

HYSSOPUS OFFICINALIS. *Linn. syst. p.* 389.
Hyssopus foliis linearibus, punƈtatis; verticillis in spicas continuatis. *Hall. hist. helv. num.* 249.
Hyssopus officinarum cærulea seu spicata. *Bauh. pin.* 218.

Omnia in hac minora sunt quam in hortensi, & corolla perpetuo saturate cærulescit. Tota grate aromatica odore & sapore. Radix perennis, lignosa, ramosa, nigrescens, fibrillis capillata numerosis, longa, & multiceps, rupium rimis, pauca terra farƈtis, profunde innascitur, caulesque fundit plures, ereƈtos, basi fruticosos ac perennantes, superne herbaceos & annuos, plus minus pedales & tetragonos. Folia sunt opposita, ex lineari lanceolata, acuta, integra, brevissime petiolata, ad lentem utrinque punƈtis

ctis veluti glandulosis & ad oras spinulis albidis instructa, quod figura addita partis folii aucti demonstrat. Ex foliorum alis breviora quædam folia exeunt, tanquam novorum ramulorum exordia. Spica secunda componitur ex pedunculis axillaribus multifloris & oppositis. Corollæ labium superius est oblongum. Labii inferioris laciniæ duæ patentissimæ sunt, sæpius recurvatæ, quæ si ex affinium indole dicantur lacinia labii inferioris intermedia, tunc laciniæ faucis Linnæanæ evadent laciniæ labii inferioris laterales. Floret Julio & Augusto. Crescit in montibus saxosis.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA QUINTA.

RHODODENDRUM FERRUGINEUM. *Linn. syst. p.* 299. *Jacq. obs. part.* 1. *pag.* 26. *tab.* 16. *Scop. carn.* 1. *p.* 286.

Rhododendron foliis ellipticis, glabris, subtus rubiginosis. *Hall. hist. helv. num.* 1015.

Chamærodendros alpina glabra. *Duhamel. arbr.* 1. *p.* 162. *tab.* 61.

Chamærodendros montana Allobrogum, lentiscifolia, chamelææfolia vel oleastrifolia, minus odora. *Lob. ic.* 366.

Ledi alpini genus alterum. *Clus. hist.* 82.

Ledum alpinum, foliis ferrea rubigine nigricantibus. *Bauh. pin.* 468.

In Austriæ alpibus reperitur non infrequens, florumque copia & elegantia iisdem ornamento est, cæterum frutex distortus & difformis, duos pedes raro apud nos superans. In summis alpium jugis ad pineta crescere solet; in subalpinis autem locis, ad quæ etiam descendit, præruptas & humentes rupes sive muscosas sive gramineas amat, ubi diffusus se late interdum extendit. Ex procumbentibus caulibus radices tenellas telluri infigit. Evadit hinc, quantumvis evelli ipsa radix princeps, rupium innata fissuris, recuset illæsa, illius tamen in hortos transplantatio fat facilis; ubi crescere etiam per annos quidem pergit, raros autem flores producit. Versus ramulorum extremitates folia densius oriuntur; quæ sunt crassula, firma, integerrima, breviter petiolata, ovalia, obtusiuscula, facie saturate virentia, dorso leprose ferruginea & punctis sæpe atris adspersa; juniora interdum quædam obsolete ciliata & utrinque virentia. Pedunculi proprii, erecti, uniflori, & bracteola subaxillari muniti colliguntur in racemum communem. Perianthium exiguum, monophyllum, quinquedentatum & persistens sustentat basin latam petali. Hujus infundibuliformis rubri & semiquinquefidi tubus est interne villosus, calyce amplior, punctis albis scaber. Limbi vero patentissimi & obscure bilabiati laciniæ sunt oblongæ, obtusissimæ, planæ. Filamenta corollæ tubum non superant, inferne hirsuta, valde attenuata, ipsi receptaculo communi, nec corollæ, inseruntur, purpurascunt, in orbem posita quidem, sed declinata incumbunt parieti inferiori faucis corollæ, superiora successive longiora. Antheræ oblongæ eriguntur. Germen ovatum pentagonum retusumque viret. Stigma est capitate quinquefidum. Capsula fusca, ovato-oblonga, quinquesulcata, quinquelocularis & superne quinquevalvis semina continet numerosa & minuta receptaculo affixa pentagono & longitudine capsulæ. Floret Junio & Julio. Semina perficit Septembri.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEXTA.

BUPLEURUM GERARDI.

Bupleurum involucris & involucellis pentaphyllis, foliolis lineari-subulatis. *Ger. Gallopr. p.* 233. *t.* 9.

Planta annua, insipida, inodora & glabra ex radice pallente & gracili promit caulem erectum, teretem, substriatum, cavum, sesquipedalem vel altiorem, totumque ex alis foliorum ramosum. Rami patuli sunt. Folia graminea paulatim desinunt in acumen, a duabus ad quatuor uncias longa, integerrima, sessilia, alterna. Umbellæ sunt pedunculatæ, terminales & axillares, constantque radiis a quinque ad octo, inæqualibus, gracilibusque. Involucrum universale habet foliola quina, vel rarissime quaterna ternave, ex lineari vel lanceolato acuminata, inæqualia, umbella breviora. Partiale pentaphyllum umbellulam ad minus æquat, cæterum priori simile. In umbella partiali numero flores a quatuor ad octo, pene sessiles, & fertiles omnes. Germen est glabrum & sulcatum. Petala ovata, integerrima, subacuta, & inflexa flavescunt. Filamenta sunt brevia. Semina oblonga, fusca, glabra, hinc sulco exarata, inde sunt convexa & substriata. Crescit in lapidosis & ad vineas. Floret Julio & Augusto. Semina fert Augusto & Septembri. A Bupleuro junceo Linnæi opinor diversum esse.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA SEPTIMA.

SIUM FALCARIA. *Linn. syst. pag.* 211.

Sium foliis firmis, serratis, pinnatis; nervo folioso latescente. *Hall. hist. helv. num.* 782.

Falcaria. *Riv. pent. irr. tab.* 47.

Seseli Falcaria. *Crantz. fasc. p.* 208. *Scop. carn.* 1. *p.* 213.

Ammi perenne repens, foliis longioribus serratis. *Moris. hist.* 3. *p.* 294. *s.* 9. *t.* 8. *f.* 1.

Eryngium arvense, foliis serræ similibus. *Bauh. pin.* 386.

Eryngium quartum. *Dod. pempt.* 5. *l.* 5. *c.* 13.

Tota planta glaberrima est. Radix longissima ut vix integra evelli queat, calamum vel pollicem crassa, teres, utrinque albida, annosior foris pallide fuscescens, tuncque ut plurimum multiceps idque non raro profunde sub terra, inodora, succum sub cortice exstillans discissa subcroceum, ferme insipida, deglutita fauces tamen urens & nauseosa. Caulis juvenilis depictus sistitur, qui in adulta planta evadit ramosissimus, diffusus, patens, & unum alterumve pedem altus. Sunt vero caulis & rami teretes, lineati, nitidi, tenues, vel ad summum crassitie calami, medullaque alba referti. Folia radicalia sunt ternata, aut simplicia, aut difformiter pinnatifida. Costa compressa ex vagina oritur membranacea & canaliculata. Pinnæ sunt ex lineari ensiformes, acutæ, planæ, firmiores, utrinque ex glauco virentes, a tribus ad sex uncias longæ, argute tenuiter & presse serratæ, per costas particulares magis minusve decurrentes. Caulina & ramea breviora figuram ferme eandem servant. Involucri universalis foliola circiter octona, subsetacea, longitudine inæqualia, unico plerumque duplo reliquis longiore, integra, patentissima vel etiam semireflexa, sunt radiis multo breviora. Partialis similia, sed pauciora. Umbella est plana, nec densa. Petala sunt albida, æqualia, ovata, propter apicem longe attenuatum inflexumque cordata, patentissima. Antheræ pallide sulphureæ locantur in filamentis albis corollamque superantibus. Germen est oblongum, compressum, striatum & nitidum. Styli albent. Flosculi plures germine stylisque carent, hinc steriles, idque imprimis in umbellis ultimo prodeuntibus. Perianthium proprium in flosculis sterilibus subcampanulatum patens acutum & semiquinquefidum est; in fertilibus minus notabile & pentaphyllum. Semina sunt oblonga, parva, glabra, pallide fusca, inodora, sapore prædita parum acri, hinc plana, illinc quinque striis protuberantibus quadrisulcata. Crescit in apricis siccioribus vulgatissima, florens ab initio Augusti ad Octobrim. Ad marginem adstant aucta flos, perianthium ex flore sterili, pistillum integrum ex fertili, semen, ejusque sectio transversa; tum in naturali magnitudine semen.

TA-

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA OCTAVA.

PEDICULARIS RECUTITA. *Linn. ſyſt. pag.* 407.
Pedicularis obſoleta. *Crantz. faſc. p.* 316.
Pedicularis caule ſimplici; foliis pinnatis; floribus ſpicatis; ſtaminibus eminentibus. *Hall hiſt. helv. num.* 316.

In ſummis alpium quibusdam jugis copioſe reperitur florens initio Julii, ex radice perenni craſſa ac difformi, ceu capite communi, emittens fibras plurimas longas & ſordide albentes, caulemque promens plus minus pedalem, modo unicum, modo plures, teretem, virentem, glabrum, ſimplicem, nitidum, ſubereƈtum, terminatumque ſpica florum ſubovata aut oblonga, ex floribus alaribus ſeſſilibus ſolitariis foliolisque ſenſim brevioribus denſiſſime congeſta. Folia radicalia & illa, quæ caulem (quandoque in medio longe aphyllum) inordinate veſtiunt, ſunt pinnata, glabra, oblonga; pinnis oblongis, acutis, inciſo-ſerratis, confluentibus ad pinnam proximam. Folia & caules recentia chartam pro exſiccatione adhibitam ampla macula rubra tingunt, poſtea evaſura violacea, ut planta tinƈtoria videatur. Calyx pallide viret, campanulatus, ſubangulatus, ſubpiloſus, paulo ſupra medium quinquefidus; laciniis lanceolato-acuminatis, ereƈtis; ſuprema breviori & latiori; reliquis æqualibus. Corolla inodora & calyce triplo longior ſupra hunc antrorſum leviter inclinatur. Tubus longitudine calycis & cylindraceus rubet. Galea oblonga, obtuſa, reƈta, ad apicem pro ſtylo egrediente leviter emarginata, glabra, ad oras interne flaveſcit, cæterum ſordide & ſaturate purpuraſcit, ut marceſcentem credas. Labium inferius trilobum & ſordidius dilutiusque purpuraſcens patet; laciniis ſubrotundis obtuſis & æqualibus. Filamenta capillaria, exteriora longiora ſunt hirſuta, interiora glabra, omnia includuntur tota quanta galeæ, nec aut hac longiora unquam ſunt, aut extra hanc in vivente planta exſeruntur. Antheræ flavent, baſi bifidæ & acuminatæ. Stylus glaber deſinit in ſtigma ſimplex obtuſum. Ad baſin germinis antice glandula adſtat vireſcens lata cum margine obſolete trilobo. Capſula congenerum eſt.

TABULA DUCENTESIMA QUINQUAGESIMA NONA.

HYPERICUM BARBATUM.

Ex radice perenni ramoſa foris fuſca gracili & ſæpius horizontali caulem gignit ereƈtum, ſimplicem, glabrum, teretem, plus minus pedalem, & cum aliqua purpura virentem. Hic ex ſummis duobus foliis terminatur in florem breviter pedunculatum & primo florentem; ad cujus utrinque latus ex eorundem foliorum alis pedunculi communes exeunt ſubquinqueflori; floribus ſubpedunculatis, inferioribus primo florentibus, tunc ereƈtis, antea cernuis. Ex axillis foliorum ſuperiorum etiam attolluntur pedunculi communes oppoſiti breves glabri & pauciflori, interdum bifide diviſi. Folia ſunt oblonge lanceolata, ſeſſilia, obtuſa, glaberrima, integra; in planta creſcente plana, cujusmodi in figura tabulæ marginali plantæ fruƈteſcentis repræſentantur, in carpta vero intra pauca minuta varie lateribus flexa, qualia icon plantæ florentis habet. Folia, calyx & petala, omnia utrinque, punƈtis nigris adſperguntur. Flos inodorus calycinis foliolis gaudet lanceolatis, acuminatis, virentibus, & ad oras per pilos longos molles nec glanduloſos, qui eundem adhucdum clauſum reddunt valde barbatum, (qua ſola nota ab affinibus facile dignoſcitur,) ciliatis. Petala ſunt obverſe ovata, obtuſiſſima, plana, ſtriata, lutea, & ſuperne minutiſſime argute & inæqualiter ſerrulata, ſerraturis quibusdam pilo terminatis. Filamenta, antheræ, ſtylique tres eundem cum corolla colorem poſſident. Germen ovatum glabrumque ex flavo pallet. Stigmata fuſceſcunt. Capſula eſt ovata, fuſca, glabra, acuminata,

ad microſcopium numeroſis corpuſculis ſubbadiis pellucidisque, quæ guttulas gummoſas referunt, adſperſa, trilocularis, & trivalvis. Semina flaveſcunt. Creſcit in pratis ad ſylvas. Floret Junio. Julio & Auguſti initio perficit ſemina. Ad latus conſpicitur figura floris a tergo viſi, tum caulis fructigeri pars ſuperior. Amiciſſimus a Mygind & reverendus Franciſcus Xaverius Boujart primi detexerunt.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA.

SIUM REPENS.

Ex radice brevi, præmorſa, terete, alba, vix calamum craſſa, & perennante, cauliculi quaquavorſum funduntur teretes, herbacei, ramoſi & nitidi, qui, dum ſtricte terræ accumbunt, repuntque toti, ex nodis omnibus radiculas fibroſas & albicantes emittunt, totidemque veluti plantulas ſingulares produnt, caulibus inter ſe connexas, ut omnino difficile ſit in tanto plantularum ceſpite radicem detegere matrem. Hinc etam ita gramini immergitur, atque abdit ſe, ut prætereuntis oculos fugiat. Folia radicalia & caulina ſunt pinnata ex foliolis oppoſitis, numero variis a tribus utrinque ad ſex cum impari terminante, ſeſſilibus, ex ovato ſubrotundis, inæqualiter ſerratis cum inciſione aliqua ſæpe profundiore, obtuſis vel acutis; terminali ut plurimum magis minusve profunde trilobo. Umbellæ ſunt oppoſitifoliæ, aliquo reſpectu radicales etiam dicendæ; univerſales ſuffultæ involucri foliolis quinque vel ſex, vel paucioribus, fere numero radiorum, lanceolatis, acutis, integerrimis, brevibusque. Umbellulæ hemiſphæricæ & denſæ floſculos a decem ad viginti quinque, fertiles omnes, & involucrum habent priori ſimile, plerumque hexaphyllum, & ſui longitudine. Petala ſunt alba, lanceolata, acuta, patentiſſima, æqualia, apicemque tantiſper inflectentia. Antheræ purpuraſcunt. Fructus compreſſe ſubrotundus ſeparatur in duo ſemina glabra, hinc plana, illinc convexa. Creſcit in pratis udis, nec in foſſis aut rivulis vicinis ipſis, ſed ſemper extra aquam. Floret a Julio ad Octobrim, hoc ultimo menſe perficiens ſemina. In tabulæ margine exhibetur flos auctus; dein fructus integer in nativo ſtatu; tandem auctum ſemen. Non putem, reduci hanc plantulam ad Siſon inundatum poſſe; nec enim aut cum autorum figuris aut cum ſicco ſpecimine meo convenit.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA PRIMA.

TORDYLIUM ANTHRISCUS. *Linn. ſyſt. pag.* 205.
Caucalis Anthriſcus. *Scop. carn.* 1. *p.* 190. *Crantz. faſc. p.* 226.
Caucalis foliis duplicato-pinnatis, nervo multoties latioribus. *Hall. hiſt. helv. num.* 741.
Caucalis flore rubente. *Riv. pent. irr. t.* 32.
Caucalis ſemine aſpero, floſculis rubentibus. *Bauh. prodr. p.* 80.
Anthriſcus ſemine aſpero. *Bauh. hiſt.* 3. *p.* 83.
Daucus annuus minor. *Tourn. inſt.* 308.

Radix annua tenuis & pallens caulem protrudit pedalem vel tripedalem, teretem, ſtriatum, totum ramoſum erectumque. Folia ſunt ſubbipinnata, pallide & ineleganter virentia, tandem ſæpe atropurpuraſcentia: foliolis pinnatifidis aut ſerrato-inciſis, acutis, etiam mucronatis, longe lanceolatis. Vaginæ haud ſunt notabiles. Umbella univerſalis planiuſcula & rara conſtat radiis communiter a quinque ad octo; ſuffulta involucri foliolis plerumque tot, quot ſunt radii exteriores, quibus ſubſetacea tam accumbere ſolent arcte ſingulis ſingula, ut oculos fugiant ſæpe, videanturque aut pauciora aut nulla. Umbellulæ

læ denſiores & planæ vel valde parum convexæ habent involucrum univerſali ſimile & longitudine radiorum. Germina hiſpida coronantur perianthio exiguo & quinquedendato. Petala in aliis individuis purpurea, albiſſima in aliis, ſunt propter apicem inflexum valde obverſe cordata, patentiſſima, ad baſin attenuata, dorſo hirſutula, ſæpe inæqualia, in floribus exterioribus exteriora paulo majora, nec tamen valde radiantia. Filamenta alba petalisque longiora ſuſtinent antheras didymas purpureasque. Styli ſunt breves. Interiores plerique flores germine carent, hinc ſteriles. Fructus ovatus leviterque compreſſus diſpeſcitur in duo ſemina hinc gibba & pilis ſubulatis ſurſumque arcuatis hiſpida, illinc linea glabra longitudinaliter concava, ad convexas autem oras etiam piloſa, inodora & ferme inſipida. Tota planta pilis minutis, albidis, vix nudo oculo conſpiciendis, aſpera eſt. Creſcit ad ſepes, inque ſylvis. Floret a Julio ad Septembrim. Fructus perficit autumno. In tabulæ margine additur fructus; tum aucta flos, ſemen, ejusque ſegmentum transverſum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SECUNDA.

SISYMBRIUM AUSTRIACUM.

Biennis planta primo anno mera folia radicalia fundit; altero caulem ſolitarium, aut minus ramoſum elongatumque, cujusmodi in tabula depingitur, aut ramos vel ex infimis foliis emittentem, tuncque breviorem, quem habitum culta ſequi ſolet, ſic a culta Sinapi pyrenaica eminus vix diſtinguenda. Modo tota glaberrima eſt, modo pili albi caulem, foliorum marginem, racemos calycesque rariter obſident. Rami ſunt ſimplices florigeri & axillares. Caulis teres & a dimidio ad duos pedes altus erigitur. Folia radicalia ſunt glabra, nitida, ex latiori fine ſenſim in petiolum attenuata, obtuſa, a tribus ad quinque uncias longa, anguſta, inæqualiter dentata, idque in culta longius. Caulina infima radicalibus ferme ſimilia ſunt; proxima oblonga, dentato-inciſa, & acuta; ſumma denticulata & ſubſeſſilia. Flores magis in racemum obtuſum quam in corymbum diſponuntur, odore præditi aliquo. Calyces ſubflaveſcunt. Petala ſunt lutea, nervoſula, calyce longiora, obtuſa, ex ungue erecto abeuntia in laminam ovato-ſubrotundam patentiſſimamque. Filamenta flava corollam æquant, antheris inſtructa luteis & incumbentibus. Germen tantiſper ultra corollam eminet. Siliqua uncialis vel duplo longior, tenuis, teres, ad ſemina parum toruloſa, recta vel incurvula continet ſemina plurima ovata & ex fuſco pallentia. Siliquæ omnes ante maturitatem eodem verſus vergunt. Sapore naſturtii tota gaudet. Creſcit in umbroſis rupeſtribus ad pedes alpium. Floret Majo. Semina dat Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA TERTIA.

SCANDIX PECTEN. *Linn. ſyſt. pag.* 213. *Scop. carn.* 1. *p.* 211. *Dod. pempt.* 5. *l.* 4. *c.* 11.
Scandix. *Riv. pent. irr. tab.* 38.
Scandix ſemine roſtrato vulgaris. *Bauh. pin.* 152.
Chærophyllum Pecten Veneris. *Crantz. faſc. p.* 189.
Myrrhis ſeminis cornu longiſſimo. *Hall. hiſt. helv. num.* 754.
Pecten Veneris. *Cam. epit.* 302.

Annua & ſemipedalis aut paulo altior planta radici inſiſtit albidæ & tenui, caulemque habet teretem, ſtriatum, glabrum, aut ſolitarium, aut plures. Folia ſunt multiplicato-pinnata: laciniis linearibus, acutis, planis, læte virentibus, & ad microſcopium rari-

riter breviterque pilofis. Involucrum univerfale abeft. Particulare ex foliolis ut plurimum quinis fit, iisque latis & bis vel ter dentatis. Umbella univerfalis ex duobus conftat radiis, etiam fimpliciffima ex unico. Umbellulæ funt pauciflorae. Petala alba, obverfe & angufte ovata, fubemarginata, patentiffima, in flofculis centralibus æqualia, in exterioribus exteriora longiora. Filamenta corollæ longitudine & fitu, alba, caduca. Antheræ fubrotundæ. Styli fubulati & breves. Germen oblongum & fubhirfutum in flofculis exterioribus; in centralibus abortantibus nullum. Semina fufca, oblonga, hinc fulcata, illinc convexa & ftriata in roftrum excurrunt longiffimum, una cum roftro ad digitum deorfum motum afpera. Crefcit in agris. Floret Majo & initio Junii. Julio femina maturefcunt. Ad latus fiftuntur fructus integer feminisque fectio transverfa; tum auctus flos.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUARTA.

ORCHIS ODORATISSIMA. *Linn. fyft. p.* 590.
Orchidis conopfeæ varietas. *Jacq. enum. vindob. p.* 293.
Orchis radicibus palmatis; flore concolore; labello obtufe trifido; calcare germine breviore. *Hall. hift. helv. num.* 1274. *tab.* 29.
Orchis palmata anguftifolia minor, odoratiffima. *Bauh. pin.* 86. *prodr. pag.* 30. *t.* 30. *Seg. ver.* 3. *p.* 250. *t.* 8. *f.* 6.
Palmata caryophyllata. *Bauh. hift.* 2. *p.* 777.

Subalpina pafcua Orchis hæc fuaveolentiffima paffim infigni fua copia gratiffima reddit, florens Junio & Julii initio, varians indifcriminatim floris totius modo niveo colore, modo ex carneo magis minusve purpureo. Bulbi funt palmati & compreffi. Folia circiter decem, linearia; inferiora patula, canaliculata & acuta; fuperiora breviora, acuminata, planiufcula & ad caulem appreffa. Caulis fuperne ftriatus & ab octo ad quatuordecim uncias altus erigitur. Spathæ funt lanceolatæ acuminatæ & paulo floribus breviores. Hi locantur in fpica denfa vereque cylindrica, nec ampla. Petala tria exteriora funt fubovata & obtufa; lateralia duo patentiffima, ad oras revoluta, hinc vifa linearia & anguftiora; intermedium vero erigitur, & ultra petala duo interiora, quæ fubtriangularia in cucullum connivent, paulo altius fupereminet. Calcar nectarii gracile & incurvum æquat longitudine germen. Labium inferius eft femitrilobum: laciniis fubrotundis, integris; modo æqualibus, modo lateralibus majoribus aut minoribus. Antheræ flavent. Tota glabra eft. Ad latus flos integer & petalum interius adftant.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA QUINTA.

ORCHIS GLOBOSA. *Linn. fyft. pag.* 589. *Jacq. enum. vindob. p.* 292. *Scop. carn.* 2. *p.* 188.
Orchis rotunda. *Dal. lugd. p.* 1556.
Orchis Halleri. *Crantz. fafc. p.* 488.
Orchis radicibus fubrotundis; fpica denfiffima; petalis exterioribus ariftatis. *Hall. hift. helv. num.* 1272. *t.* 27.
Orchis flore globofo. *Bauh. pin.* 81.

Bulbi ex ovato oblongi. Caulis ab octo unciis ad duos pedes altus, teres, erectus. Folia oblonga, acuta, erecta, ad bafin vaginantia, fuperiora fenfim minora, & glauca, totum caulem veftiunt; radicalia nulla. Bracteæ lanceolatæ acuminatæ & longitudine germinis. Spica eft denfiffima, ex conico fubrotunda. Flores leviter odorati, quandoque

fub-

inverſi. Petala ex purpureo carnea, idque magis minusve ſaturate, & ovata in laminam anguſtam excurrunt apice ſpathulatam, exteriora tria patula; duo interiora breviora, magis plerumque acuta, ad baſin magis purpurea, & conniventia. Labium nectarii corollæ concolor, punctis præterea ſaturate purpureis inſperſum, trifidumque lacinias habet obtuſas, ſubæquales, aut emarginatas aut integerrimas aut intermedia ſæpius mucrone aucta. Calcar incurvum pallidumque eſt duplo brevius germine. Tota planta glabra eſt. Exſiccata nigreſcit ſemper. Paſſim incolit paſcua montana magis edita, & ad alpes adſcendit. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEXTA.

ORCHIS PYRAMIDALIS. *Linn. ſyſt. pag.* 589. *Jacq. enum. vindob. p.* 292. *Scop. carn.* 2. *p.* 187. *Crantz. faſc. p.* 506.

Orchis radicibus ſubrotundis; ſpica denſa; calcare longiſſimo; labello bicorni, æqualiter tripartito. *Hall. hiſt. helv. uum.* 1286.

Orchis flore conglomerato. *Riv. t.* 14.

Orchis purpurea, ſpica congeſta pyramidali. *Seg. ver.* 2. *p.* 129. *t.* 15. *f.* 11.

Cynoſorchis militaris montana, ſpica rubente conglomerata. *Bauh. pin.* 81. *prodr.* 28.

Planta erecta, glabra, plus minus pedalis. Bulbi ſubrotundi. Caulis teres ferme totus tegitur foliis convolutis, acutis, paulatim brevioribus, ſummis ſæpe purpuraſcentibus. Radicalia pauca & caulina infima ſunt oblonga, acuta, virentia, baſi vaginantia, cæterum libera, erectiuſcula, longa uncias circiter tres vel quatuor, lata dimidiam. Bracteæ anguſtæ, in acumen attenuatæ, & longitudine germinis, ſordide purpuraſcunt. Spica eſt denſa, conica vel magis ovata, & brevis. Flos leviter aut ſæpe vix odoratus, ex æquo totus eleganter ex purpureo rubet. Petala ſunt lanceolata, acuta, parum concava, duo lateralia exteriora patentiſſima; ſuperius & interiora duo erecta. Nectarii calcar valde gracile & ſubacutum germine eſt longius. Labii trilobi & plani lacinia media eſt anguſtior, omnes oblongæ obtuſæ & integræ vel ſubſerrulatæ. Ad originem hujus labii gibbi duo longitudinales conſpiciuntur. Creſcit in paſcuis ſubalpinis. Floret Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA SEPTIMA.

VALERIANA SAXATILIS. *Linn. ſyſt.* *p.* 72. *Jacq. enum. vindob. p.* 204. *Scop. carn.* 1. *p.* 35.

Valeriana ſylveſtris alpina ſecunda ſaxatilis. *Cluſ. hiſt. LVI.*

Valeriana alpina nardo celticæ ſimilis. *Bauh. pin.* 46.

Tota nitida eſt, plus minus ſemipedalis, in rupeſtribus ſubalpinis creſcens, ad alpes etiam ipſas adſcendens, hic Julio florens, ibi Junio. Radix perennis, fuſca, fibris longis & numeroſis aucta, a foliorum reliquiis capillata, unicam vel multiceps plures plantulas proferens, odore pollet & ſapore Valerianæ officinalis, ſed hac ingratiori & acriori, quare Linnæana ſynonyma alia omiſi. Folia ſunt ſubovata aut lanceolata aut obverſe ovata, modo integerrima, modo paucis dentibus inciſa, obtuſa, firmula, ſubtrinervia, utrinque glabra, ad oras obſolete piloſa, fere inſipida, attenuata in petiolum folii ipſius ad minus longitudine. Caulina ex adverſo naſcentia adſunt perpetuo bina plerumque infra medietatem caulis, ex lineari vel paulo magis lanceolata, obtuſa vel acuta, integerrima, rarius ſubdentata, ferme uncialia, e quorum alterutra vel utraque axilla quandoque pedunculus erit communis, quandoque nullus. Caulis ſubteres leviſſimeque compreſſus. Pedunculi

com-

communes oppoſiti ſuffulciuntur ſtipulis, paniculamque formant magis minusve contractam aut productam. Flores ſunt dioici. Maribus corolla multo major eſt cum tubo infundibuliformi longitudine laciniarum. Filamenta ſunt tria petalum æquantia cum antheris ochroleucis. Germen adeſt etiam, ſed ſtylo carens, hinc ſterile. In fæminis ſuperat corollam, ſtigmate donatus tripartito. Petali rotati tubus eſt breviſſimus. Stamina hic nulla. Fructus ſequitur papposus. Utrisque corolla eſt candida, in quinque lacinias diviſa, ut tamen interdum quatuor vel ſex numerentur. Vidi in planta quadam fæmina folia caulina verticillatim quaterna, & ex his quatuor pedunculos communes exeuntes. Tabula marem exhibet, & ad latus pedunculum fæmineum.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA OCTAVA.

VALERIANA TRIPTERIS. *Linn. ſyſt. p.* 72. *Jacq. enum. vindob. p.* 201. *Scop. carn.* 1. *p.* 34.

Valeriana foliis radicalibus petiolatis, cordatis, ſerratis; caulinis tripteris. *Hall. hiſt. num.* 211.

Valeriana alpina prima. *Bauh. pin.* 165. *prodr.* 86. *t.* 86.

Valeriana ſylveſtris alpina prima latifolia. *Cluſ. hiſt. LV.* quoad deſcriptionem, nec quoad iconem.

Ex radice odorata, ſubfuſca, longa, perenni, & longe multicipite, folia proveniunt radicalia plura, ex oblongo cordata, glabra, obtuſiuſcula, longe petiolata, & ſerrata; primo prodeuntia magis ſubrotunda minusque ſerrata. Caulina oppoſita, lanceolata, acuta, breviter petiolata, ternata cum baſibus ſæpe confluentibus, varie ſerrata aut integerrima; rariſſime pinnata ex foliolis omnino quinis, aut ex adverſo ſumma ſimpliciſſima. Caulis erigitur plus minus pedalis, glaber, inque paniculam terminatus. Floribus albis, hermaphroditis, triandris, atque infundibuliformibus ſuccedunt ſemina papposa. Creſcit copioſiſſime & paſſim in ſubalpinis ſylvis ad earundemque margines. Floret Junio & Julio.

TABULA DUCENTESIMA SEXAGESIMA NONA.

VALERIANA MONTANA. *Linn. ſyſt. p.* 72. *Scop. carn.* 1. *p.* 34. *Dalech. lugd. p.* 1127.

Valeriana foliis ovatis, acuminatis, obiter dentatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 212.

Valeriana alpina ſcrophulariæ folio. *Bauh. pin.* 164. *prodr.* 87.

Valeriana ſylveſtris alpina prima latifolia. *Cluſ. hiſt. LV.* quod iconem, nec deſcriptionem.

Valeriana montana ſubrotundo folio. *Bauh. pin.* 165.

Habitu & ſtatura cum priore convenit, quacum etiam mixtim creſcere ſolet, panicula florum denſiore floribusque ſæpe purpureis aut carneis eminus ſat facile diſtinguenda, etiamſi albos quoque in aliis individuis habeat. Corollæ eædem ſunt, ſcilicet infundibuliformes, quinquefidæ, nonnunquam ſemiquadrifidæ. Stamina tria aut petalo longiora, aut ejus tubo breviora, ut ægre appareant. Flores hermaphroditi. Semina papposa. Radix ſarmentoſe multiceps plantas plures producit, parum odorata. Folia omnia ſunt acuta, glabra, ſerrata, & ſubovata; radicalia longe petiolata; caulina breviter petiolata aut ſubſeſſilia, omnia ſimplicia. Caulis ſuperne in paniculam abit. A fine Junii ad Auguſti finem floret, paulo ſerius eodem in loco incipiens quam Tripteris.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA.

ARENARIA AUSTRIACA.

Ex radice perenni, ex fibris tenuiſſimis faſciculata, ceſpes denſus exoritur caulium tenuium, procumbentium, quandoque ſemipedalium, ramoſorum, & debilium; ex quibus annuatim rami attolluntur plurimi, erecti, herbacei, teretes, a tribus ad ſex uncias alti, flore terminati unico, ita ut ſæpius ex ſummi folii ala ramulus alter etiam uniflorus ſuccedat. Folia caules ramosque ornant plurima, oppoſita, linearia, acuta, glabra, planiuſcula, a dimidia ad integram unciam longa. Stipulæ adſunt nullæ. Pedunculi (nec ipſi caules aut rami) & calyces pubeſcunt. Flores & fructus perſtant erecti. Calycis foliola lanceolata, acuta, concavaque, leviter in floreſcentia patent. Petala alba ex obverſe anguſteque ovata figura in unguem paulatim attenuantur, ſuperne patentiſſima, perianthio ferme duplo longiora. Filamenta antheræ ſtylique pallent. Capſula ex oblongo conica, nitida, calyce longior & unilocularis ſemina includit circiter decem orbiculato-reniformia & muricata. Creſcit in alpibus frequens. Floret Julio & Auguſto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA PRIMA.

CORONILLA MINIMA. *Linn. ſyſt. pag.* 491.
Ruta quædam ſylveſtris. *Cord. Obſ. pag.* 221?

Radix lignea, perennis, calamum vel digitum craſſa minimum, ramoſa, plus minus ſemipedalis, foris fuſceſcens, intus albida, plures fundit cauliculos, lignoſos, ramoſos, duas tresve uncias longos humique proſtratos. Ex his quotannis ramuli enaſcuntur herbacei, annui, teretes, pallide virentes, etiam in ambitum proſtrati, ſuperne aphylli inque florum coronulam terminati. Folia ſunt pinnata ex foliolis utrinque ut plurimum quinis, rarius pluribus aut paucioribus, obverſe ovatis aut ex ovato ſubrotundis, etiam ſæpe plane orbicularibus, obtuſis, integerrimis, craſſis, utrinque glaucis, aveniis, parvis, breviſſime ac tenuiſſime petiolatis, ſapore adſtringente ſimulque rutæ præditis. Coſtam dorſo teretem & ſupra ſulculo exaratam finit foliolum impar, plerumque obverſe cordatum. Stipula ad quodlibet noviter egreſſum folium adſtat unica, dein ſæpe decidua, monophylla, membranacea, pallida, connivens foliique ſic baſin amplectens dorſoque ſuperne bifida. Flores ſuaveolentes, lutei, circiter ſeni. Calyx parvus viret. Alæ admodum concavæ ſunt, obtuſæ, carinaque duplo longiores. Legumina ſunt pendula, ſubtetragona, fuſca, articulata & ſcabra. Semina oblonga & fuſca. Tota eſt glaberrima. Creſcit in montanis editis; copioſius in alpibus. Floret hic Junio & Julio; ibi Majo. Ad latus tabulæ eſt ſtipula expanſa; tum coronula fructigera, & ſemen. Non eſt coronilla Halleri hiſt. helv. num. 390, uti ex pluribus miſſis ſpeciminibus ſiccis Helveticis didici.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SECUNDA.

ARENARIA LARICIFOLIA. *Linn. ſyſt. p.* 313. an *Scop. carn.* 1. *p.* 317. *t.* 18?
Alſine foliis linearibus, anguſtiſſimis; calycibus tubuloſis, villoſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 869.
Alſine alpina junceo folio. *Baub. pin.* 251. *prodr.* 118.

Radix perennis, teres, interdum in crura divisa, sordideque cinerascens, caules spargit plures, ramosos, humi prostratos, tandem semipedales & ultra, nodosos atque perennes; qui denso cespite numerosos generant cauliculos erectos, simplices, teretes, a duabus ad septem uncias altos, herbaceos, subvillosos, annuos, inferne magis foliosos, ad summitatem divisos in duos tres quatuorve pedunculos unifloros & successive prodeuntes. Folia sibi opponuntur, subulata, acuta, sessilia, plus minus semiuncialia, ad oculum nudum fere glabra, ad armatum brevibus albidisque pilis ciliata, facie plana, dorso convexula, erecta vel magis patula; quædam fasciculata, novorum ramorum principia. Flos campanulatus & ratione plantulæ magnus calycina foliola habet villosa, striata, ex oblongo acuminata, & tantisper patula. Petala sunt alba, plana, calyce ferme duplo longiora, obverse elongato-ovata, obtusissima, patula, lineisque ramosis, quæ ad lentem totidem sulcos indicant, copiose notata. Filamenta longitudine calycis, alterna autem breviora, gerunt antheras pallide ochroleucas. Styli breves albent. Capsula est glabra, ovata, ad apicem trivalvis cum valvulis singulis bifidis, & calyce longior. Semina sunt muricata & nigra. Crescit in lapidosis & arenosis montium locis. Floret Julio & initio Augusti.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA TERTIA.

PRIMULA MINIMA. *Linn. syst. p.* 151. *Jacq. obs.* 1. *p.* 25. *t.* 14. *vindob. p.* 208. *Scop. carn.* 1. *p.* 134.
Primula foliis cuneiformibus, nitidis; scapis unifloris. *Hall. hist. helv. num.* 614.
Auricula ursi octava minima. *Clus. hist.* 305.
Sanicula alpina minima. *Lob. ic.* 871.
Sanicula alpina minima carnea. *Bauh. pin.* 243.

Summarum alpium nostrarum frequens incola, & elegans plantula, radice nititur perenni, calami ad summum crassitie, foris per ætatem nigrescente, insipida, fibras albidas & prælongas emittente plerumque subhorizontales, & multicipite. Dense crescit, ut cespites formet. Folia in rosulas collecta, utrinque perpetuo glaberrima & nitentia, sessilia, crassula, a dimidia ad unciam integram longa, cuneiformia, dentibus ad apicem inciduntur numero variis & summitate subulatis. Scapus axillaris, obsolete triangularis glaberque erigitur, modo longitudine foliorum, modo brevior multo, imo nullus quandoque, ut flos evadat sessilis. Hic solitarius, terminalis, erectus, & vix odoratus suffulcitur bractea unica vel geminata, lineari vel oblonga. Calyx rubet vel viret, teres, erectus, ad lentem obscure villosus, obtusus, ad unam tertiam partem quinquefidus. Corollæ purpureæ vel magis rubentis, omnium rarissime albæ, tubus est cylindrico-infundibuliformis, ad faucem albidis villis hirsutus, & nullo collo coarctatus. Limbi patentissimi laciniæ sunt obtusæ, planæ, & obverse cordatæ cum incisura magis minusve profunda. Filamenta in varia tubi altitudine locantur in diversis, antheris donata flavis. Capsula obtusissima nitida & fusca est. Floret a Junio ad Septembrim. Culturam admittit, nec notabiliter sic mutatur.

TABULA DUCENTESIMA SEPTUAGESIMA QUARTA.

LONICERA ALPIGENA. *Linn. syst. pag.* 166. *Scop. carn.* 1. *p.* 154.
Lonicera baccis bifloris, floribus bilabiatis. *Mill. ic.* 167. *f.* 2.
Caprifolium foliis ovato-lanceolatis; bacca singulari, bicolli, biflora. *Hall. hist. helv. num.* 675.

Pe-

Periclymenum rectum quartum. *Cluf. hift.* 59.
Chamæcerafus. *Gesn. apud Schmid. num.* 43. *tab.* 14.
Chamæcerafus alpina; fructu rubro gemino, duobus punctis notato. *Bauh. pin.* 451.
Xylofteum folio cerafi. *Riv. monop. irr. t.* 120.

Frutex ramofus, diffufus, lentus, ab unico ad quinque pedes altus, cortice in truncis & ramis fenioribus cinerafcente veftitus, frequenter in fubalpinis fylvaticis & fruticofis occurrit, ubi floret menfe Junio, dum fructus Septembri maturefcunt. Rami juniores funt fubangulati, glabri, nitidi & virentes aut pallidi. Folia funt oppofita, nonnunquam terna, lanceolata vel ovata, acuminata, integra, fubtus nitentia, breviufcule petiolata, ad oculum nudum glaberrima, ad armatum vero villis breviffimis ad nervos dorfales rariter, & ad oras fæpe denfe ciliata, a tribus ad quinque pollices longa, in aridis autem faxofis quandoque dumtaxat biuncialia & obtufiora. Ex alis foliorum pedunculi exeunt utrinque folitarii, tenues, fubbipollicares, angulati, nitidi, terminati bracteolis duabus oppofitis fubulatis concavis & ad oras breviffime ciliatis; quas inter germen fedet fulco longitudinali utrinque exaratum, glabrum, virens, & coronatum perianthio duplici exiguo pallido & quinquedentato. Gerit autem corollas gemellas, inodoras, bafi fubtus in gibbum depreffas fubrotundum, obfolete fanguineas, foris tamen minus coloratas, inferne pallentes. Ex tubo fubinfundibuliformi aperitur in duo labia longa; quorum inferius eft integerrimum oblongum obtufum & patentiffimum; fuperius late ovatum latera reflexa habet apicemque tridentatum. Filamenta alba infra medium funt hirfuta. Antheræ rubent, effœtæ fufcefcunt. Bacca unica, rubra, nitida, fulco fuperficiali infignita, punctis nigris geminis ad verticem notata, quæ veftigia exhibent delapfarum corollarum, femina albida naturaliter duodecim fovet, quorum pauciffima ad maturitatem perveniunt. Bacca quidem, ubi externe fulcus apparet, per diffepimentum medium in duo loculamenta dividitur; fed etiam quodlibet femen per membranam iterum fingularem in loculo proprio continetur, ut hinc bacca evadat aliquatenus multilocularis. Hæc elucent ex difciffo fructu immaturo. Semen ad marginem feorfim fiftitur in tabula.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA QUINTA.

LICHEN ÆRUGINOSUS. *Jacq. vindob. pag.* 298.
Lichen crufta tartarea verrucofa, cinerea; fcutellis carneis, planiffimis. *Hall. hift. helv. num.* 2044.
Lichen cruftaceus, alpinus, lignis putridis adnafcens, glaucus; receptaculis florum carneis & tumentibus. *Mich. gen. num.* 38. *pag.* 98.

In fylvis fubalpinis udis putridos vaftarum arborum dejectarum truncos crufta frequenter obveftit coloris æruginofi, modo faturatiffimi, modo pallidioris, late fefe denfeque extendens, quæ per lentem confpecta nihil adeo offert præter mammillofam homogeneamque fubftantiam; exficcata magis cinerafcens. Hujus fuperficiei fcutellæ innafcuntur glabræ, pulvinatæ, inæqualiter orbiculatæ, modo integræ, modo finuatæ, convexulæ, quædam in medio depreffulæ, lineam unam alteramve diametro æquantes, feffiles, coloris magis minusve carnei, etiam ad oculum armatum homogenei, & conftantes cortice coriaceo & carne excolore atque elaftica. Reperitur per totam æftatem, imprimis Augufto.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEXTA.

OROBANCHE PURPUREA. *Jacq. enum. vindob. p.* 252.

Oro-

Orobanche caule ſimplici; ſtipulis ternatis; calyce quinqueſido. *Hall. hiſt. helv. num.* 294.

Nec caulis lævis eſt, nec ſtamina exſerta, ut Orobanche lævis Linnæi eſſe nequeat. Scapus ſub terra craſſeſcens, & ex flavo ſordide pallens circumdatur ad baſin glomere denſo fibrillarum intertextarum ac fragilium; hinc aſſurgit ferme pedalis, ſquamis lanceolatis acutis appreſſis ſparſisque veſtitus, totus pubeſcens, ſimplex, erectus, ex flavo fuſco cæruleoque ſordide tinctus. Bracteæ ad ſingulos flores ternæ, acuminatæ, villoſæ, concavæ, ex rufo fuſcæ cum oris flaventibus, longitudinem calycis habent; exterior lanceolata; interiores magis laterales ſubulatæ. Flores inodori a ſeptem ad viginti ſpicam effiſciunt haud denſam. Perianthium monophyllum, campanulatum, valde villoſum, & ſemiquinqueſidum flaveſcit; laciniis ciliatis, quarum quatuor lanceolato - acuminatæ erectæ & æquales magis virent; quinta ſumma locatur, ubi laciniæ priores maxime diſtant, breviſſima acuta triangularis pallidiorque, interdum obſoleta, ut deſiderari dicas. Corolla calyce ferme triplo longior, totaque cum interne tum externe, ſolo hic tubi dorſo excepto, hirſuta, rugoſa, ad baſin ex flavo pallet, ſuperne violacea. Labium ſuperius ſemibiſidum, ſtriatum; laciniis ſemiovatis. Labii inferioris triſidi & lati laciniæ ſunt oblongæ & obtuſæ; infra quarum diviſuras faux in duos gibbos albidos longitudinaliter per totum tubum protractos introrſum attollitur, hinc multo anguſtior reddita. Filamenta alba vix ad labium corollæ pertingunt, adeoque perpetuo incluſa manent. Antheræ ſunt didymæ, oblongæ, incumbentes, flavæ, hinc obtuſiſſimæ & piloſæ, illinc acuminatæ. Totum piſtillum eſt villoſum. Stigma valde craſſum, capitatum, bifidum, albidum. Fructus congenerum. Glandulam ad baſin germinis video nullam. Creſcit in ſabuloſis. Floret Junio. In tabula ad latus ſiſtuntur calyx, tres bracteæ, piſtillum; tum aucti pars filamenti cum anthera.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA SEPTIMA.

CISTUS CANUS. *Linn. ſyſt. pag.* 367. *Scop. carn.* 1. *p.* 377. *Crantz. faſc. pag.* 103.
Chamæciſtus tertius. *Cluſ. hiſt. p.* 74.
Chamæciſtus foliis myrti minoris incanis. *Bauh. pin.* 466.
Chamæciſtus foliis myrti tarentinæ canis & cinereis. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 18.

Radix lignoſa, ramoſa, foris nigra, & intus albicans, plurimos fundit cauliculos breves, lignoſos, perennantes, glabros, humique jacentes; ex quibus annuatim ramuli adſcendunt herbacei, folioſi, ſubvilloſi, inque racemos erectos, vix umbellatos dicendos, terminati. Folia ſunt anguſte elliptica, oppoſita, petiolata, acuta, utrinque incana, facie quidem minus, ſed magis hic piloſa. Stipulæ ad folia nullæ. Flores in eodem racemo a duobus ad ſeptem, pedunculati ipſi. Calycis hirſuti & ſubincani foliola tria majora ſunt ſtriata. Petala ſaturate flavent. Antheræ ſunt luteæ. Capſula ovata, acutiuſcula, trigona, vix manifeſte hirſutula, trilocularis & trivalvis calyce obtegitur. Semina in quolibet loculamento ſunt pauca, duo vel tria, ovata, acuta, angulata & badia. Creſcit in collibus lapidoſis. Floret Majo. Semina dat ſub finem Junii.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA OCTAVA.

SENECIO TENUIFOLIUS.

Ra-

Radix perennis, calamum craſſa, paucas uncias longa, fibrisque craſſis albicantibus copioſe donata, horizontaliter progreditur, annuatim caulem unum alterumve proferens, herbaceum, erectum, ſimplicem, teretem, ab unico ad tres pedes altum, ſtriato-angulatum, firmum, calami craſſitie, totum denſius folioſum, ſæpe baſi vel etiam ex integro rubentem, cæterum arachnoideo-Subincanum, ad extremitatem ex ramulis aliquot ſubdiviſis in corymbum evolutum, a decem ad centum & ultra flores ſuſtinentem. Pedunculi ſunt magis minusve ſquamoſi. Calyx viret, apicesque gerit nulla nigredine infectos ſive ſphacelatos. Corollulæ radiantes fere tredecim, lineatæ, flavæ, patentiſſimæ & ad finem ſubdentatæ. Floſculi diſci ſunt lutei. Character in reliquis reſpondet generi. Folia omnia eandem formam habent, ſuntque pinnata, utrinque glabra vel ſubtus arachnoideo-incana; inferiora longe petiolata; ſuperiora erecta & ſubſeſſilia; pinnis ſublinearibus, acutiuſculis, ſubtus nervo medio protuberante inſignitis, decurrentibus ad coſtam hinc alatam, longis, diſtantibus, integerrimis vel raro dente inciſis, ad oras revolutis. Creſcit in montanis, florens Septembri & Octobri. Vere differt a Senecione Jacobæa floribus odoratis minoribus, tempore florendi magis autumnali, calycum apicibus pallentibus nec fuſcis, foliisque tenuioribus & omnibus ſubpinnatis ſimilibusque. Culta adhuc magis ab illo recedit foliis circumſcriptione multo amplioribus, magis ſubdiviſis, ſemper linearibus.

TABULA DUCENT. SEPTUAGESIMA NONA.

ROSA ALPINA. *Linn. ſyſt. p.* 348.
Roſa rupeſtris. *Crantz. faſc. p.* 85.
Roſa inermis. *Turr. diar. act. p.* 128.
Roſa inermis, foliis ſeptenis glabris, calycis ſegmentis indiviſis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1107.
Roſa alpina rubra ſpinis carens Burſeri. *Act. ſuec. p.* 585.
Roſa rubello flore parvo ſimplici, non ſpinoſa. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 39.

Ex eadem radice plures plerumque caules exſurgunt, ab unico ad quatuor pedes alti, calamum vel digitum craſſi, ramoſi & erecti. Stipulæ foliis adſident lanceolatæ acutæ & ſerrulatæ. Foliola cum terminali impari coſtæ inhærent eidem utrinque ut plurimum tria, tum etiam quatuor, vel ſola duo, glabra, argute ſerrata, ſubovata & ſubſeſſilia. Pedunculi pilis glanduloſe capitatis ſemper adſperguntur. Flores ſuaviſſime & fortiter olent. Germina ſunt ovata & plerumque glaberrima, rarius hiſpida. Calycis foliola integra lanceolata & concava in longum attenuatumque acumen excurrunt, & ad oras in flore lanuginem gerunt incanam, microſcopio facilius ſpectandam. Petala ſunt emarginata & ſaturatiſſime ex purpureo rubri coloris, quandoque tamen dilutioris. Stigmata ſunt villoſa. Fructus ex oblongo ovatus, infra calycem in collum coarctatus, interdum parumper incurvus, nitidiſſimus, eleganter rubens, calyce coronatus connivente, & glaberrimus, ſemper propendet, ut hinc quam maxime ad Roſam pendulinam accedat, a qua differt ferme ſolis ſuis pedunculis, nunquam, ne vel in culta quidem, glabris. Inveni rarius fructum magis ſubrotundum, rariſſime etiam hiſpidum, quos tamen utrosque ad latus addo. Cæterum hirſutie caulium variat. Rami ſemper glabri ſunt. Coſtæ foliorum & ſtipulæ rarius pilos habent. Caules quidem plerique nudi ſunt; ſunt tamen etiam non rariſſimi, ſæpe in eodem frutice, qui aut toti aut aliqua parte denſis pilis replentur, uti ex altera depicta planta patet. Veros autem aculeos non obſervavi. Atque hæc per culturam non mutantur. Creſcit copioſiſſime in ſubalpinis apricis, florens Junio, fructeſcens Auguſto & Septembri.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA.

ARABIS BELLIDIFOLIA. *Linn. ſyſt. p.* 443. *Jacq. obſ. part.* 1. *p.* 22. *t.* 12. *Scop. carn.* 2. *p.* 31.

Leucoium foliis læviſſimis, rariter dentatis; imis petiolatis, ovatis; caulinis amplexicaulibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 446. *α.*

Naſturtium alpinum bellidis folio majus. *Bauh. prodr.* 46.

Turritis foliis caulem ambeuntibus polyceration. *Bocc. muſ. p.* 49. *t.* 41. *Scheuchz. it.* 2. *p.* 143.

Planta prædita eſt ſapore ſubacri, nec grato. Radix perennis & longe multiceps plures caules producit, foliorumque roſas, quæ ex baſi anguſta & petiolum æmulante in paginam expanduntur obverſe ovatam lanceolatamve, obtuſam, rariter dentatam vel integerrimam. Caulina magis lanceolata ſunt, ſeſſilia vel ſemiamplexicaulia. Omnia autem ſaturate virent, craſſula ſunt, nitida, & aut glaberrima, aut punctis magis minusve protuberantibus inque pilum brevem deſinentibus varie exaſperata. Caules ſunt ſimpliciſſimi, teretes, glabri, plerumque incurvati, ſuperne paulatim in longum racemum elongandi. Flores corymboſi, inodori. Calyx ex flavo viret, vix ad baſin gibbus. Petala alba in leucophæum quandoque colorem tantiſper vergunt, calyce duplo longiora, integerrima aut ſubemarginata, ex obverſe ovata figura in unguem anguſtata. Antheræ obtuſæ. Siliqua ad caulem parallela, erecta, glabra, linearis, compreſſo-plana. Valvulæ cum baſi tum apice dehiſcunt, deciduntque ſic relicto diſſepimento, nec revolvuntur. Semina plura badia. Creſcit ad radices alpium locis udis. Floret a Julio ad Octobrim. Fructus matureſcunt ab Auguſto ad Octobris finem. Ex ſeminibus in horto enata, modo folia glabra protulit, modo eadem, quam in ſequente, vix minus hiſpida.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA PRIMA.

ARABIS PUMILA.

Arabis bellidifolia. *Linn. ſyſt. p.* 443. *Jacq. obſ. part.* 1. *p.* 22. *Scop. carn.* 2. *p.* 31.

Cardamine bellidifolia. *Crantz. faſc. p.* 43.

Cardamine pumila, Bellidis folio, alpina. *Ger. emac.* 260. *Seg. ver.* 1. *p.* 387.

Leucoium foliis radicalibus ſubrotundis, ſcabris, dentatis; caulinis amplexicaulibus hirſutis. *Hall. hiſt. helv. num.* 447.

Plantula cardamines alterius æmula. *Cluſ. hiſt. p. CXXIX.*

Sinapi pumilum alpinum folio bellidis Cluſio. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 870.

Naſturtium alpinum bellidis folio minus. *Bauh. pin.* 105. *Scheuchtz. it. p.* 44.

Quoniam celeberrimi Botanici hanc a priore ceu ſpeciem diſtinctam ſeparare pergunt, ſeorſim ſub proprio nomine hic tradam, quantumvis ipſe adhucdum de hac dubitem diverſitate. Pumila hæc planta ſummis in variarum noſtrarum alpium jugis naſcitur, idque ſæpe abundanter, florere incipiens ſub Junii finem, ſiliquas maturas gerens Auguſto & Septembri. Radix perennis, ramoſa, ſordide albens ac multiceps gignit caules ab unico ad decem, hirſutulos vel glabros, a duabus ad ſex uncias altos, teretes, ſuberectos, annuos, rariſſime ramulo auctos. Folia radicalia ſunt craſſula, integerrima vel paucidentata, obverſe ovata, in petiolum attenuata, plura ſimul in roſulas collecta, plerumque ciliata & punctis elevatis piliſque ſcabra, idque ſemper notabilius quam in præcedente. Caulina ſunt lanceolata, ſeſſilia, utrinque ut plurimum glabra & ad oras obſolete ciliata. Flores ſunt corymboſi & inodori. Calycis foliola oblonga obtuſa concava erecta & glabra e viridi flavent. Petala ſunt alba, obverſe ovata, obtuſa & calyce duplo longiora. Filamen-

menta calycem vix ſuperant. Antheræ flavent. Siliquæ immaturæ atrovirent; maturæ eriguntur, continentque ſemina circiter decem; prioribus ſimiles. Planta depicta major ex loco alpino demiſſiori eſt.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SECUNDA.

BRASSICA ORIENTALIS. *Linn ſyſt. p.* 444.
Braſſica campeſtris prima. *Cluſ. hiſt. p. CXXVII.*
Braſſica orientalis perfoliata, flore albo, ſiliqua quadrangula. *Tourn. cor.* 16.
Braſſica campeſtris perfoliata, flore albo. *Bauh. pin.* 112. *Seg. ver.* 1. *p.* 380.
Eryſimum campeſtre. *Scop. carn.* 2. *p.* 27.
Eryſimum perfoliatum. *Crantz. faſc. p.* 27.
Eruca foliis ovatis, integerrimis, amplexicaulibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 457.

Hæc ita convenit cum ſubſequa, prolixe deſcripta, ut ſine flore fructuque non poſſint modo ullo dignoſci ab invicem. Folia exacte eadem. Caulis idem. Idem totus habitus. Diſcrimina itaque ſola adnotabo. Et hæc quidem ſtatura eſſe ſolet humiliore, quam inæqualitatem ſæpe tollit ſoli diverſitas. Culta in horto ſemper mihi floruit eodem anno; qua ſuper re in ſylveſtri non certum mihi judicium eſt. Multicaulis ſæpius eſt quam altera, qualis elegans apud Cluſium figura extat. Propterea unicaulem ego exhibui, ſpecimenque minus & non ramoſum. Sic icon utraque mea, & Cluſiana, optime diverſos ſiſtunt ſtatus, quibus utraque ſtirps vegetare ſuevit. Hæc per totum agrum Viennenſem reperitur; ſubſequa paucis in locis. Flores paulo majores. Calyx quandoque leviter purpuraſcit. In petalis viror unguium venoſe percurrit bracteam albam, paululum ochroleucam, & magis patentem. Stamina calycem dumtaxat æquant, nec ſuperant. In ſiliqua conſtans diverſitas eſt. Hæc enim erigitur quidem, ſed patulo magis modo; æquabiliſſime & argutius tetragona eſt; nec habent latera ejus ſtriam illam elevatam alterius. Semina minus ſapida ſunt, & vix amara.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA TERTIA.

BRASSICA AUSTRIACA.
Braſſica campeſtris perfoliata, flore luteo. *Læſ. pruſſ. pag.* 29? Autoptæ judicabunt Boruſſi.
Braſſica perfoliata. *Crantz. faſc. p.* 37? Sed ſiliquam *conico-turgidulam* dicit.

Cultæ ex ſeminibus primo vere in horto ſatis, aliæ eodem anno florent Julio menſe; aliæ ſola folia radicalia producunt, perſtant hyeme ſub dio, florentque jam initio Maji, ſemina perfecturæ Julio. Hæc nunc ſata læte germinant, ſed ex his nulla planta floret ante proximum annum. Atque tali ratione biennem eſſe plantam ſylveſtrem, opinor, quum Majo hæc, vel etiam ſub finem Aprilis, florere incipiat, pergatque in Junii curſum usque. Radix alba, ſublignoſa, rarius ramoſa, ſemipedem plus minus longa, craſſa calamum vel gracilior, ſaporem raphani quendam habet. Caulis plerumque unicus, infrequentius (at in culta ut plurimum) multiplex, recta aſſurgit ad altitudinem, ſi una racemum addis, duorum pedum, ex alis foliorum ramoſum. Folia ſunt integra, ad extremitatem rotundata, craſſa, glauca, amplexicaulia, ſapore herbaceo nec acri donata, omnia perpetuo, ne cotyledonibus quidem exceptis, glaberrima; radicalia obverſe ovata; caulina ovata, baſibus rotundatis, nec unquam, uti in Braſſica campeſtri Floræ Danicæ, acutis. Neque flores, quales ibidem delineantur, racemoſi ſunt, ſed co-

rymbose paucissimi simul explicantur, ut discrimen hujus a campestri abunde pateat. Calycis tubulosi foliola cum flavedine virent, erecta, oblonga; opposita duo concava & in gibbum haud valde notabilem detrusa; alia duo, in parte floris magis compressa sita, planiora. Petala lutea ex ungue longo erectoque in bracteam desinunt ovatam obtusam patulamque. Filamenta erecta pallidaque extra calycem eminent. Antheræ sunt sulphureæ. Siliquæ stricte eriguntur, fere parallelæ cauli, tripollicares, glabræ, subacutæ, tetragonæ cum singulis lateribus stria longitudinali protuberante notatis. Dissepimentum pellucidum albidumque hinc atque illinc foveolas intropressas pro locandis seminibus habet, quæ sunt oblonga, nigra saporisque ingrati & amari. Crescit in asperis, inque arvis.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUARTA.

CHERLERIA SEDOIDES. *Linn. syst. pag.* 313. *Scop. carn.* 1. *p.* 312.
Cherleria. *Hall. hist. helv. num.* 859. *tab.* 21. *Seg. ver.* 3. *p.* 180. *t.* 4. *f* 3.
Lychnis alpina, muscosis foliis densius stipatis, floribus parvis, calyce duriore. *Plukn. alm.* 233. *t.* 42. *f.* 8.
Sedum montanum perpusillum luteum. *Moris. hist.* 3. *p.* 471. *s.* 12. *t.* 6. *f.* 14.
Sedum montanum perpusillum, luteolis floribus. *Park. theatr.* 738.

Radix perennis fusca longa ramosa & valde multiceps densissimum, quandoque vel semipedalem, cespitem rosularum format, quæ constant ex foliis parvis, linearibus, acutis, glabris, dumque elongantur in ramulos rosulæ, (quod in sylvestri accidit interdum, in culta fere semper, tunc sterilibus,) oppositis & circa nodum connatis. Infra rosulas folia emarcida præteritorum annorum conspiciuntur. Pedunculi uniflori, breves ita tamen ut emineant, ex centro rosulæ adultioris enascuntur, ad quorum latus tunc nova rosula prodit. Flos erigitur. Perianthii foliola quinque, crassula, patentissima in floris explicatione, dein iterum erecta & conniventia, ovata, concava, æqualia, apice obtuso concavoque terminata, ex flavo virent. Petala nulla unquam vidi, vel optimo usus microscopio. Nectarium monophyllum, campanulatum, calyce triplo brevius, e viridi luteum, & profunde quinquepartitum, e receptaculo communi inter calycem germenque oritur; laciniis obverse ovatis sitisque ante lacinias calycis. Filamenta decem, primo erecta, post fæcundationem patentissima, subulata, pallida, longitudine calycis; orta omnia ex ipsius limbo nectarii, alterna inter lacinias, alterna ex laciniarum crenis; nulla a me observata egredi ex receptaculo communi, aut ex nectarii dorso. Antheræ didymæ, ovales, flavæ cum polline subvirente. Germen subrotundum vel ovatum, obsolete trigonum. Styli tres breves & erecti. Stigmata simplicia. Capsulam non vidi maturam. Crescit in summis alpium jugis. Floret Junio & sequentibus. Ad latus tabulæ flos auctus conspicitur.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA QUINTA.

CAMPANULA PULLA. *Linn. syst. p.* 159. *Jacq. obs. part.* 1. *p.* 30. *t.* 18. *Scop. carn.* 1. *p.* 143.
Campanula alpina latifolia, flore pullo. *Bauh. pin.* 93. *prodr.* 33.

Radix fibrosa, ramosa, gracilis, perennis, repens & multiceps cauliculos profert plures, annuos, teretes, aut totos glabros, aut inferne rariter hirsutulos, suberectos, a quatuor ad septem uncias altos, simplicissimos, superne in pedunculum abeuntes aphyllum & uniflorum. Folia sunt alternatim sparsa, subovata vel lanceolata, obtusa vel acuta, infima attenuata in petiolum, summa sessilia, obsoletius serrata, glabra, infimorum pe-

petiolis interdum rariter ciliatis. Flos cernuus & inodorus habet foliola calycina lævia, ſubulata, acuta, & patentiſſima. Corolla eleganter & ſaturatiſſime violacea in lacinias ſuperne ſecatur, breves acutas patulas & ſemiovatas. Nectarium eſt hirſutum. Germen inferum, glabrum, atrovirens ac pentagonum. Capſula trilocularis & ad baſin tribus foraminulis trivalvis continet ſemina minuta oblonga & flaveſcentia. Creſcit in alpeſtribus. Floret Junio & Julio; culta in horto, ubi quam maxime ceſpitoſa evadit, nec cæterum mutata, a Maji initio ad Septembrim.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA SEXTA.

HIERACIUM PORRIFOLIUM. *Linn. ſyſt. pag.* 523. *Jacq. enum. vindob. p.* 273. *t.* 6. an *Scop. carn.* 2. *p.* 107?
Hieracium phalangii foliis. *Vaill. act.* 1721. *pag.* 184.
Hieracium montanum, aſphodeli foliis acuminatis. *Bocc. muſ. p.* 147. *t.* 106.

Planta glabra eſt, etiam ipſe calyx, qui in enumeratione ſtirpium agri Vindobonenſis a ſculptore, tabulam ſeptimam imitato, hirſutus per errorem factus fuit. Ex radice perenni, fuſca, brevi & fibris longis pallidioribus craſſisque aucta, caulis exſurgit unicus, aut ex eadem rarius multicipite multiplex, a ſemipede ad duos pedes altus, teres, erectus, folioſus, gracilis, ſuperne in pedunculos paucos, ſquamula una alterave inſtructos minutula, paniculatim diviſus. Folia ſunt ſublinearia, acuta, integerrima vel rarius infima quædam denticulata, plana vel conniventia; radicalia quatuor vel quinque uncias longa, ſupra ipſam originem ſublanuginoſa; caulina ſeſſilia, ſparſa & ſucceſſive breviora. Flores corollam habent flavam, calycemque glaberrimum & cæſium. Semina oblonga & fuſca coronantur pappo ſeſſili piloſo & ad lentem denticulato. Tota lacteſcit. In horto culta hil mutatur. Creſcit paſſim in rupibus ad pedes alpium, vix ad alpes ipſas adſcendens. Floret Julio & Auguſto.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA SEPTIMA.

HIERACIUM INCANUM. *Linn. ſyſt. pag.* 522.
Hieracium ſextum montanum. *Cluſ. hiſt. CXLI. Bauh. hiſt.* 2. *p.* 1038.
Hieracium montanum anguſtifolium, nonnihil incanum. *Bauh. pin.* 129.
Apargia incana. *Scop. carn.* 2. *p.* 113.

Planta lacteſcens ex radice craſſa, perenni, foris nigreſcente, intus albida, perque ætatem multicipite plures plerumque promit ſcapos teretes, erectos, foliis duplo triplove altiores, ſolo foliolo ſubſetaceo uno alterove veſtitos, cæterum aphyllos, flore ſolitario terminatos. Folia omnia radicalia ſunt, anguſte lanceolata, baſi aliquatenus attenuata in petiolum, obtuſa vel acutiuſcula, a duabus ad ſex uncias longa, tantiſper & rariter denticulata, cæterum integerrima, erecta, craſſula, & utrinque denſo tomento ex pilis albis apiceque ſtellatis incana; cujusmodi etiam pili ſtellati ſed ſeſſiles ſcapum obducunt. Calyx etiam ſimilibus pilis adſcendentibus hiſpidus ſquamas habet acuminatas, exteriores magis virentes. Petala & ſtyli flavent. Antheræ ſunt luteæ. Receptaculum veſtitur villis breviſſimis. Semina pappum gerunt ſeſſilem & plumoſum. Creſcit frequens in montibus apricis ſaxoſis, florens Majo, Junioque ſemina perficiens. Ad marginem adſtat pars folii ad lentem aucti.

TABULA DUCENT. OCTOGESIMA OCTAVA.

AGARICUS NIVEUS.

Lignis putridis in sylvis subalpinis parasiticus innascitur, ad Amanitam Halleri num. 2335 proxime accedens. Totus est unicolor, lacteus, tenellus, fragilis, ac pellucidus; quæ omnia in icone sic exprimi non potuerunt. Omnes sunt brevissimo stipite horizontaliter egredient: donati, a quo pileus porrigitur, etiam horizontalis, dimidiatus, qui supra est glaberrimus planiorque, & ad oras tantisper inflexus & convexulus. Lamellæ a stipite exortæ partim dimidiatæ, partim integræ & versus pilei limbum ramosæ, tenuissimæ, lacteæ in principio, post aliquot horas modice sordent. Stipes basi pilis albis est hirtus. Caro est nivea & tenera. Sub finem Augusti anni 1774 comes mihi in itinere alpino clarissimus Mikan, nunc Chemiæ & Botanices Professor Pragensis, copiosum invenit.

TABULA DUCENTESIMA OCTOGESIMA NONA.

EUONYMUS LATIFOLIUS. *Scop. carn.* 1. *p.* 165. *Linn. spec. pl. num.* 1. *β. pag.* 286. *Baub. pin.* 428. *Baub. hist.* 1. *part.* 2. *pag.* 202.

Euonymus primus sive latifolius. *Clus. hist.* 56.

Euonymus pedunculis lateralibus patulis, foliis subrotundis, fructibus alatis. *Hall. hist. helv. num.* 830.

Fruticis hujus lignum albidum vestitur cortice ex fusco & leucophæo vario. Rami juniores ad summitatem dumtaxat parumper compressi, cæterum teretes jam sunt, uti seniores. Folia sibi opponuntur petiolis instructa brevibus, ex ovato lanceolata aut magis ovata, acuta, utrinque glaberrima, a duabus ad quatuor uncias longa, omnium tenuissime ad oras serrulata, ut videantur primo intuitu integerrima, unde nec apte exprimi in figura denticuli potuerint. Pedunculi communes ex alis foliorum oriuntur, graciles, oppositi, patentissimi, virides, paucis ad apicem floribus, & ipsis breviter pedicellatis, subumbellatim onustos; elongati in fructu, rubri, pendulique. Flores parvi, inodori ac patentissimi calycina foliola habent subrotunda & concava; petala subrotunda plana & duplo ampliora; filamenta vix conspicua cum antheris flavis. Horum autem quam plurimi sunt pentandri & pentapetali; pauci, iique præcipue extimi primique florentes, tetrandri & tetrapetali. Calyx & corolla initio dilute virent, brevi maculis sordide purpureis inficiuntur, tandem sic purpurascunt tota. Capsulæ magnæ, coccineæ, nitidæ, pendulæ, glaberrimæ, pro ratione florum pentacoccæ aut tetracoccæ, in totidem angulos eminentes & acutos excurrunt. Semina ex ovato oblonga & obtusa involvuntur tota in pulpa aurantiaca. Floret Junio. Fructus maturescunt Septembri. Crescit in sylvaticis ad radices alpium.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA.

HYPNUM AQUATICUM.

Hypnum aquaticum nigricans, foliis angustis falcatis. *Dill. musc. p.* 334. *t.* 43. *f.* 70.

Muscus squamosus nigricans, sub aqua vivens. *Pont. comp. bot.* 2. *p.* 23.

Muscus squamosus, aquaticus, longissimus, & ramosissimus, atrovirens; foliis longis, angustis, falcatis, & unum latus spectantibus; capitulis crassioribus, incurvis, brevibus pediculis insidentibus. *Mich. gen. p.* 114. *num.* 107.

Mu-

Muſcus ſquamoſus, aquaticus, atrovirens, viticulis longis, tenuioribus; foliis hamatis, anguſtis, & unam partem ſpectantibus; capitulis incurvis. *Mich. gen. p.* 115. *num.* 110.

Nudis ſaxis, ſuper quibus fluit amnis Schwarza ad pedes alpium Schneeberg & Breyn, infra aquam ad variam profunditatem elegans hicce & perennans muſcus copioſe innaſcitur, ceſpitem formans denſum, lataque baſi firmiter adhærens, ſitu ſuo horizontali amnem fluentem ſecutus. Radix ſæpe crederetur nulla, quum integri ceſpites avelli de ſaxo queant, ſolidam meramque cruſtam tartaream pro baſi habentes. Sed per ipſam hanc, quam ex præcipitato de aquis ſponte ſenſimque ibidem depoſito pulvere lapideo ortam exiſtimo, cruſtam, tum etiam nonnunquam copioſius ſupra illam, fibræ radicales vagantur numeroſæ, veluti glomeratæ, capillares, breves, nitidæ & badiæ, quæ ſurculorum baſes connectunt, & poſt ſolutam cruſtam prodeunt in conſpectum. Surculi ſunt aut ſimpliciſſimi, aut brevibus ramulis, ex quibus præcipue capitula exeunt, diverſimode onerati, cæterum teretes, ſemipedales vel breviores, toti denſiſſime folioſi, aut ſeniores inferne nudi rigiduli & foliorum jam deperditorum ſuperſtitibus baſibus inæquales, nigreſcentes. Folia numeroſiſſima & ſeſſilia ſurculos imbricatim occupant, omnia verſus alterum latus flexa, hinc falcata, ex lineari acuminata, integerrima, facie parum concava, dorſo convexula, atrovirentia. E ſummitate ramulorum, rarius ipſius ſurculi, exeunt pedunculi teretes, longitudine ipſorum capitulorum, nitidi, recti, fuſceſcentes, inferne incraſſati ac geniculati; qui ſinguli capitulum gerunt oblongum, teres, ſuperne acuminatum in conum, nitidum, rectum, in principio more ſolito gracile & læte virens, tandem craſſius & atroviride, donatum calyptra conico-acuminata, fuſceſcente & recta. Quædam tamen capitula vidi incurvata, idque præprimis ad exortum coni & calyptræ. Floret Auguſto & ſequentibus. Tabula repræſentat muſcum ceſpitoſe ſaxo fluviatili increſcentem; tum ſurculum aliquem ex ramoſiſſimis, baſi jam aphyllum; aliumque ex ſimplicioribus, radice præditum; capitulum calyptratum cum pedunculo foliumque in genuina magnitudine; aucta vero folium, capitulum calyptratum cum folio terminali ſummo, capitulumque a calyptra ſolutum.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

CLEMATIS ERECTA. *Linn. ſyſt. p.* 377. *Scop. carn.* 1. *p.* 387. *Crantz. faſc. pag.* 126.
Clematis caule erecto; foliis pinnatis, ovato-lanceolatis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1144.
Flammula Jovis. *Stœrck. monogr. p.* 7. *t.* 1.
Flammula Matthioli. *Cluſ. hiſt. p.* 124.
Flammula recta. *Bauh. pin.* 300.
Flammula altera. *Dodon. purg. p.* 244.

Acris & urentis ſaporis planta ex radice perenni, & ramoſa quotannis producit caules herbaceos, annuos, teretes, vix ramoſos, a tribus ad quinque pedes altos, firmos, & ſuperne in pedunculos paniculatos. Folia ſunt oppoſita, pinnata ex foliolis utrinque a duobus ad quatuor cum terminante impari, petiolatis, lanceolatis vel ovatis, acutis, facie glabris & virentibus, dorſo villoſulis & ſubglaucis, integris aut rarius magis minusve bilobatis. Ad pedunculorum diviſiones ſtipulæ adſtant minutæ. Petala ſunt alba, oblonga, quatuor vel interdum quinque, obtuſa, villoſula, ſtaminibusque paulo longiora. Piſtilla plura contigua in ſemina abeunt pauca ab unico ad tria vel quatuor, rarius ultra, ex nigro fuſca, glabra, orbiculata, valde compreſſa, ex apice emittentia ſetam plumoſam flaventem longamque. Creſcit in fruticoſis, ad ſylvas. Floret æſtate. Semina matureſcunt Auguſto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

FIGURA PRIMA.

CRATÆGUS MONOGYNA.
Meſpilus Oxyacantha. *Scop. carn.* 1. *p.* 344. *Crantz. faſc. p.* 82.
Meſpilus decima tertia. *Duham. arbr.* 2. *p.* 20.
Meſpilus ſylveſtris, foliis trifidis ſplendentibus. *Vaill. bot. p.* 127.
Oxyacantha ſpinoſa, minore folio. *Barr. p.* 125. *ic.* 563.

FIGURA SECUNDA.

CRATÆGUS OXYACANTHA. *Linn. ſyſt. p.* 342.
Meſpilus ſpinoſa, foliis glabris ſerratis retuſis trifidis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1087.
Flora Danica. *Tab.* 634.

Duæ ſtirpes, ſpecie inter ſe diſtinctiſſimæ, a Botanicis aut plane confuſæ, aut ab invicem ſeparatæ fuerunt tam oſcitanter, ut operæ pretium duxerim, una illas eademque hic tabula tradere, qua melius pateat ſtabiliaturque diverſitas. Et impreſſa quidem jam illa colorataque, venit nuperrime primo in manus meas Floræ Danicæ faſciculus undecimus, in qua unam ex his vidi delineatam. Haud tamen, opinor, accidet injucundum, utramque ſic junctim ſpectari; dum nec poterat amplius hæc figuræ evitari repetitio ſine damno inutili meo. Ex ſynonymis difficulter eruendis citavi pauca, quæ certiora videbantur. Utramque ager Viennenſis alit; monogynam quidem paſſim & copioſe ad margines viarum, in fruticetis, in ſylvis Danubialibus, in montibus, atque alibi; Oxyacantham vero in ipſa urbis vicinia nuſpiam, ſed in montium catena illa, quæ a Danubio ad Styriam extenditur, haud infrequentem, interdum cum affine monogyna mixtam, quando tunc vel eminus ambæ diſcernuntur. Habitus utrique apud nos plerumque diffuſus eſt, inconcinnus & humilis, dum rarius altitudinem decempedalem excedit. Materies dura albet. Spinæ ſingulares, rectæ, acutæ validæque ad latera ponuntur ramulorum, etiam alibi vagæ, aut terminales; modo frequentes, modo pauciores, modo tam raræ, ut abeſſe videantur. Ramulos juniores virides & alternantes folia ornant alterna petiolata & utrinque virentia cum dorſo pallidiore. Pedunculi ſubterminales & ramoſi flores ſæpius ternos, alias etiam plures aut pauciores ſuſtinent, colliguntque omnino ſæpe numeroſi in umbellas denſas, quæ totos frequenter ramos obſidendo ſtirpi florenti elegantiam non mediocrem addunt. Flores odoratiſſimi habent petala alba, calycem cum virore pallentem, antherasque rubras. Fructus ſuccedunt ratione florum pauci, dum reliqui abortant, ſubrotundi, nitidi, rubri, & calyce marceſcente coronati. Caro iis albida eſt, ſiccior & vix ſapida. Semen ligneum, durum, pallens & uniloculare includit nucleum ovatum compreſſumque. Hic quum conſtet ex cortice proprio membranaceo fuſceſcente & ex ſubſtantia interiore alba; ipſum etiam ſemen ſuturam oppoſitam indicet manifeſtam, cujus ope per cultrum immiſſum adactumque facile in duas veluti valvulas findatur; fructus ad drupas referri meretur. Etiam ex nucleo inferne appendicula prominet, quæ ſuturam penetrat. Florent Majo. Semina matureſcunt Septembri & Octobri. Atque illa conveniunt monogynæ cum Oxyacantha. Nunc tranſeundum eſt ad perpetuas diverſitates, quas in foliis floribus fructibusque obſervavi, & ex quibus ſpecies judicentur genuinæ ac diſtinctæ.

Scilicet in Cratægo Oxyacantha folia ſunt ad nervum venasque dorſales notabiliores, tum etiam ut plurimum pedunculi petiolique, villoſula, qui tamen villi armato quam nudo oculo ſpectantur evidentius. Sunt obtuſa, per totum ambitum inæqualiter ſerrulata, ſuperne tantum obſolete triloba parumque profunde ſecta. Laciniæ calycis in flore paten-

tentiſſimæ quidem ſunt; quandoque etiam ultra, nunquam tamen inſigniter, reflectuntur; & tales perſtant in fructu. Styli adſunt gemelli, in raris individuis terni, quos etiam pauciſſimis in floribus quaternos conſpexi. Unicus dum ſe ſtylus quandoque obtulit, ſemper tunc ille, egreſſus, non ex germinis centro, ſed ad hujus centri latus, indicabat evidentiſſime alterius ſtyli præternaturalem aliquem vitioſumque defectum. Fructus fovet ſemina duo, vel tria, aut quatuor, quot nempe ſtyli fuerunt in flore; variæ hinc pro diverſo numero ſuo figuræ, dum in medio fructu, absque ulla interpoſita pulpa, lateribus ſuis planis ſeſe mutuo contingant. In fructibus diſpermis ſunt ſemigloboſa, ſive globi referunt diſſecti ambo hemiſphæria. Tetraſpermorum ſemina foris convexa ſunt, intus ex duobus lateribus planis in angulum concurrentia. Tria ſemina ſi ſint, tunc unum reliquis binis opponitur, duplo majus, dimidiumque fructum occupans; ſimile diſpermi, dum reliqua figuram tetraſpermorum habent.

At vero in Cratægo monogyna folia ſunt glaberrima magisque nitentia; tum etiam pleraque valde profunde ſecta in lobos quinque vel tres acutos & aut integerrimos aut ad ſummitatem paucis dentibus ſerratos. Pedunculi nullis villis pubeſcunt. Laciniæ calycis ſemper cum in flore tum in fructu ita reflectuntur totæ quantæ, ut ad germen fructumque arcte apprimantur poſtica ſui parte. Stylus unicus adeſt conſtantiſſime, ortus e centro germinis, nunquam mihi variare viſus in ullo flore; hinc etiam fructus geſtat ſemen æque conſtanter unicum, idemque ſubrotundum, nec ullo latere applanatum. Sive igitur offerat quis alterutrius florem, ſive folium aut fructum, momento ſine hæſitatione ulla ſpeciem dignoſcemus. Prima tabulæ figura ſiſtit Cratægi monogynæ ramulum copioſius florentem aliumque fructeſcentem; fructum immaturum, Julio carptum, quando figura magis ovata gaudet, quæ in maturo (nec tamen in omnibus) magis rotundari ſolet, & hinc evadere Oxyacanthæ ſimillima; ſemen integrum; idem transverſim diſſectum; tum quoque per ſuturas fiſſum longitudinaliter cum inhærente nucleo integro; nucleumque tandem exemptum. In altera figura ramulus exhibetur Cratægi Oxyacanthæ parce florens, (nam ita ludere florum numero ſtirps utraque ſuevit,) idemque fructifer; tum fructus immaturus, Julio etiam carptus ad latus prioris; ſemen diſpermi; idemque cum ſectum transverſim, tum fiſſum per ſuturas longitudinales cum nucleo integro.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

HIERACIUM STIPITATUM.

Planta pedalis vel altior in pratis montanis editis creſcit, flores Junio, ſemina matura Julio ferens. Ex radice perenni, ſeſcunciali, terete, præmorſa, obliqua, calamum plus minus craſſa, pallide fuſceſcente, & fibrillis aucta, promit annuatim caulem ſolitarium, teretem, ſubſtriatum, fiſtuloſum, inferne glabrum, ſuperne raris atrisque pilis hiſpidulum; aut unico folio in decurſu munitum, aut plane aphyllum, in duos tres quatuorve pedunculos unifloros erectosque diviſum, quibus ſingulis folium parvum ceu ſtipula ſubjacet. Folia radicalia pauca, ex figura obverſe ovata & mucronata paulatim longeque attenuata, tenuia, utrinque glaberrima, rariterque dentata, facie læte virent, dorſo ex viridi pallent. Caulinum, ſi quod adeſt, oblongo-lanceolatum, ſeſſile, acuminatum, ſubdentatum, pro varia inſertionis altitudine, prouti ibidem caulis eſt, modo glaberrimum eſt, modo hiſpidum. Calycis ſubæqualis & atrovirentis ſquamæ ſunt acuminatæ piliſque nigris denſe hirſutæ. Corollulæ luteæ & quinquedenticulatæ. Antheræ fuſcæ. Calyx in fructu reflectitur. Receptaculum nudum punctatum & planum ſemina ſuſtinet oblonga, obtuſa, fuſceſcentia, ſubmuricata, coronataque calyculo pentaphyllo & pappo ſtipitato ſimplice. Cum generibus affinibus plura habet communia; ab Hieracio ſecedit ſtipite pappi; ut ſingulare genus conſtituere poſſe videatur.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUARTA.

SALSOLA PROSTRATA. *Linn. ſyſt. p.* 196. *Amœn. acad.* 2. *p.* 347. *Pall. it.* 1. *p.* 490. *β. tab. C. litt. op q r.*
Salſola lignoſa, ramis filiformibus adſcendentibus, floribus conglomerato - ſpicatis. *Lœfl. hiſp. p.* 131.
Kali hirſuto affinis, Anthylloidis forte aliqua ſpecies. *Bauh. hiſt.* 3. *part.* 2. *pag.* 703.
Chenopodium foliis ſubulatis, ſericeis; florum glomerulis geminis. *Hall. hiſt. helv. num.* 1575.

In Auſtria ſylveſtrem circa oppidum Rœtz creſcentem reverendus Andreas Zanutig invenit primus, mihique attulit; dein ex Hungaria clariſſimus Botanices & Chemiæ profeſſor Tyrnavienſis Winterl. Radix lignoſa, altero jam anno digitum minimum ſæpe æquans, tandem diametri uncialis, long, foris fuſca, intus pallens cum paucis circulis magis cinereis, in truncum brevem, ceu caput, attollitur, ex quo caules producuntur copioſi, ad baſin fruticoſi lignoſi & perennantes, cæterum herbacei & annui, proſtrati vel adſcendentes, ramoſi, teretes, ſesquipedales vel longiores, inferne nitidi & virentes ſuperne ſubtomentoſi & ſæpe ſanguinei. Folia ſunt linearia, acuta, ex glauco virentia, inermia, craſſula, mollia, tomento fere inconſpicuo obſita, plana, ſeſſilia, plus minus, ſemiuncialia, infra flores faſciculata, ad eosdem ſubſolitaria. Flores ſeſſiles, parvi paucique aggregatim inſident foliorum alis, longeque ſpicatos ſic caules reddunt. Perianthium perſiſtens, monophyllum, campanulatum, ſemiquinquefidum, utrinque pilis longis albidisque hirſutum iisdemque ad oras ciliatum lacinias habet ſemiovatas concavas erectas & atrovirentes. Petala omnino deſiderantur. Filamenta quinque ſubulata erecta & albida receptaculo innaſcuntur, calyce duplo longiora, nec huic inſerta. Antheræ purpureæ ſubovatæ compreſſæ obtuſiſſimæ baſique bifidæ eriguntur. Germen ſubovatum viride & glabrum attenuatur ſuperne deſinitque in ſtylum ſubbifidum, ſubulatum, hiſpidum, erectiuſculum & calyce paulo longiorem. Stigmata ſunt ſimplicia. Atque tales quidem flores vidi jam per tres annos a Julio ad medium usque Septembrim ſibi ſuccedere, augerique numero inſigniter, at non volumine, nec dare veſtigium fructus ullum. Hoc autem tempore inter illos alii exeunt flores, æque parvi, etiam apetali calyceque ſimili donati, ſed qui ſtylorum divaricatione ſumma, longitudine ac rubore eleganti conſpicuos ſe reddunt. Hi fæminei ſunt, ſtaminibusque plane carent, forte ſoli fertiles. Circa medium Octobrim alæ calycum foliaceæ apparent, & fructus increſcunt, qui, dum maturus eſt, capſulam exhibet tenuiſſimam membranaceam, quæ includit ſemen ſubulatum viride & ſemicirculariter inflexum. In tabula exhibentur radicis pars; caulis aliquis, ob tabulæ anguſtiam in erecto nimis ſitu; tum aucta ad lentem calyx fructiger, flos hermaphroditus ſterilis, hujus ſtamina duo aliqua cum piſtillo, flos fæmineus & ſemen nudum; tandem in ſtatu naturali ſemen & capſula.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA QUINTA.

ONOSMA ECHIOIDES. *Linn. ſyſt. p.* 147.
Cerinthe echioides. *Scop. carn.* 1. *p.* 128.
Symphytum foliis lingulatis, hiſpidis. *Hall. hiſt. helv. num.* 601.
Anchuſa exalbido flore. *Cluſ. hiſt. CLXV.*
Anchuſa echioides, Cerinthes flore, montana. *Col. ecphr.* 1. *p.* 182. *t.* 183.
Anchuſa tertia. *Camer. epit. p.* 736.
Anchuſa lutea major & minor. *Bauh. pin.* 255.

Fo-

Folia primo anno ſola radicalia promit, anguſta, acuta, integra, a duabus ad quinque uncias longa; altero caulem ſuberectum, teretem, purpureum vel magis pallidum, a dimidio ad ſesquipedem altum; foliis ornatum ex oblongo lanceolatis, ſeſſilibus, & alternis; poſt peractum fructum perit. Ex foliorum omnium axillis rami adſcendunt ſimplices, folioſique. Pedunculi breves uniflori & ſolitarii ex omnium foliorum ſuperiorum alis egrediuntur. Flores inodori, cum ante expanſionem, tum etiam explicati, nutant cum ipſa ramorum & caulis ſummitate; poſt fæcundationem paulatim attolluntur, ut calyx fructiger ſit erectus. Perianthium dividitur in foliola quinque, lanceolato-linearia, acuta, erecta, perſiſtentia, quorum aliqua ſæpe connata ſunt. Hæc, uti etiam caulis, folia ramique, pilis albidis rigidisque denſe hiſpida & aſpera ſunt, in planta ſeneſcente etiam pungentibus. Corolla in principio nivea eſt, mox autem ochroleuca aut magis flaveſcens evadit, calyce paulo longior, tubuloſa & ſuperiora verſus ſenſim ampliata, circa medium quinque ſulcis introrſum truſa, breviſſime villoſa externe, limbum habens exiguum ex quinque dentibus triangularibus & patentiſſimis. Filamenta quinque, craſſa, alba, ſubulata, compreſſa & conniventia ex media oriuntur corolla, antheris prædita ſublanceolatis, flavis, in apicem membranaceum terminatis, magnis, & conniventibus in conum; unde ſtamina faucem petali, cæterum perviam nudamque, ſic claudunt. Stylus filiformis longitudinem corollæ habet, etiam ſæpe tantiſper longior. Semina adſunt quatuor, ovato-acuminata, hinc gibba, illinc angulata, lucida, glabra, & cinerea. Radix ſemipedalis, digitum craſſa, intus ſordide pallens, cortice veſtitur nigro ſublaceroque, ſub hoc eleganter rubra, ſimilique tingens colore. Creſcit in ſaxoſis aut ſabuloſis locis. Floret Junio. Semina perficit Julio & Auguſto. In margine adſtant corolla integra, eadem abſciſſa ad ortum filamentorum, ut hæc cum antheris ſtyloque in conſpectum prodeant; ſtamen avulſum, & ſemen hinc atque illinc viſum.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEXTA.

CONVOLVULUS CANTABRICA. *Linn. ſyſt. pag.* 157. *Scop. carn.* 1. *p.* 141.
Convolvulus minimus ſpicæfolius. *Moris. hiſt.* 2. *p.* 17. *s.* 1. *t.* 4. *f.* 3.
Convolvulus linariæ folio. *Bauh. pin.* 259.
Volvulus terreſtris. *Bauh. hiſt.* 2. *p.* 160.
Cantabrica quorumdam. *Cluſ. hiſt. p. XLIX.*

Multos, annuos, hirſutos, teretes, ſemipedales aut longiores, tenues, humique proſtratos caules ex radice perenni, calamum plus minus craſſa, ex fuſco ſordente, ſemipedali vel ſesquipedali, ac multicipite fundit. Folia ſunt anguſte oblonga, craſſula, pallide virentia, utrinque piloſa, integra, alterna, radicalia obtuſiora inque petiolum ciliatum attenuata, caulina acuta & ſeſſilia. Pedunculi axillares, ſolitari, ab una ad tres uncias longi, & villoſi, tres vel duos flores ſuſtinent breviter pedunculatos. Calyx hirſutus in lacinias lanceolatas acutasque dividitur. Corolla carnea utrinque lineas quinque latas rubrasque habet, externas piloſas. Antheræ pallent. Stigmata duo ſunt filiformia. Capſula glabra ſubrotunda & bilocularis continet in quolibet loculamento ſemina duo fuſca. Creſcit in montoſis apricis aſperis. Floret Majo & Junio. Semina matureſcunt Julio & Auguſto.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA SEPTIMA.

LEONTODON AUREUM. *Linn. ſyſt. pag.* 522. *Jacq. vindob. p.* 268.
Taraxacum calycibus hirſutis, ſquamis rectis. *Hall. hiſt. helv. num.* 57. *t.* 1.

Dens leonis, foliis extremo ſubrotundis, floribus aureis. *Raj. ſyl. ext. p.* 399. *Seg. ver.* 3. *p.* 265.
Hieracium aureum. *Scop. carn.* 2. *pag.* 104.
Hieracium alterum minus quartum. *Col. ecphr.* 2. *p.* 31. *t.* 29.
Hieracium dentis leonis folio obtuſo minus alpinum, flore ferrugineo. *Scheuchz. it.* 1. *pag.* 40.

Lac amarum læſa planta fundit. Radix perennis, præmorſa, calamum vel digitum craſſa, fibris albicantibus longisque aucta, intus albicans, foris ſæpius nigreſcens, plerumque plantulam unicam profert, nonnunquam multiceps etiam plures. Folia ſunt radicalia omnia, modo pauciſſima, modo plura, oblonga, verſus baſin ſenſim anguſtata, læte virentia, utrinque glabra, inæqualiter ſinuato-dentata, obtuſa, idque interdum cum exiguo acumine. Scapus unus alterve, teres, ſtriatus, erectus, inferne glaber, verſus ſuperiora pilis atris hiſpidus, fiſtuloſus, ligula una alterave in varia altitudine munitus, a tribus ad decem uncias altus, florem erectum unicum ſuſtinet, ſimpliciſſimus, aut rariſſime ex ramo biflorus. Flos elegans corollam habet primo interne luteam, foris croceam, qui colores brevi ſaturantur amplius. Calycis ſquamæ ex lanceolato oblongæ, acutæ, erectæ, ex nigro virentes, pilisque atris hiſpidæ, ad baſin augentur ſquamulis brevioribus. Semina linearia pappo coronantur ſeſſili, niveo, & ſimpliciſſimo. Creſcit in alpinis & ſubalpinis paſſim. Floret æſtate.

TABULA DUCENT. NONAGESIMA OCTAVA.

SALIX SERPILLIFOLIA. *Scop. carn.* 2. *p.* 255. *t.* 16?

Exiguus frutex, rarius pedem longitudine excedens, humi proſternitur in ſummis alpium jugis totus, in ſubalpinis ramulos gerens magis erectos, ex iisdem fibrillas radicales etiam terræ immittens; nec habitum notabiliter mutat in horto cultus. Caules & rami adulti calamum vel digitum craſſi, diffuſi, glabrique materie conſtant albida & cortice nigreſcente, qui in exſiccatis ſpeciminibus ater evadit. Folia ſunt ovata vel lanceolata, integerrima, breviter petiolata, utrinque nitidiſſima, facie glabra, dorſo ſubvilloſa, ad oras haud ciliata, obtuſa vel acuta. Amentum laxe componitur ex ſquamis a tribus ad decem, oblongis, concavis, obtuſis, pallide flaveſcentibus, & ciliatis per pilos in margine raros, ad apicem denſiores longosque. Hæ ſingulæ in maribus locant ſtamina gemina filiformia erecta & longiora; in fæminis piſtillum pedicellatum, cui, uti & ſtaminibus, altera ſquamula minor e regione apponitur. Capſula eſt glabra. Creſcit in alpibus, florens Junio, dans ſemina Julio. Tabula exhibet plantam fæminam florentem cum addit- ramulo fructigero, & aucto ad lentem fæmineo flore; tum ramum maſculum, auctum florem maſculum, & ramulum folioſum variantem in horto.

TABULA DUCENTESIMA NONAGESIMA NONA.

MUCOR MINIATUS.

Mucor elegans, tenellus, debilis, & mollis, ut attactu in pultem collabatur, nitidus & totus glaberrimus, conſtat ſtipite albo cylindrico, & capitulo pyriformi, cum intus tum foris miniati coloris. Subſtantia interior homogenea eſt, exſiccatione evadens firmior & carnoſa. Innaſcitur putridis lignis in ſylvis udis ſubalpinis menſe Septembri, ubi expertiſſimus Paulus Antonius Sangiorgio Mediolanenſis, anno 1774 itineris comes, detectum mihi adferebat. Ad latus adſtat fungulus auctus.

TA-

TABULA TRECENTESIMA.

MESPILUS AMELANCHIER. *Linn. ſyſt. pag.* 343. *Scop. carn.* 1. *p.* 347. an *Mill. ic.* 178?

Meſpilus folio rotundiore, fructu nigro ſubdulci. *Tourn. inſt. pag.* 642. *Seg. ver.* 2. *p.* 314.

Meſpilus alni lanato folio minor. *Pluk. alm. p.* 248.

Sorbus Amelanchier. *Crantz. faſc. p.* 90. *t.* 2. *f.* 4.

Pyrus foliis ovatis, ſerratis, ſubtus tomentoſis, calveſcentibus. *Hall. hiſt. helv. num.* 1095.

Amelanchier Galloprovinciæ. *Barr. ic.* 527.

Vitis idæa tertia. *Cluſ. hiſt. p.* 61.

Dyoſpyros. *Gesn. apud Schmid. num.* 53. *tab.* 15. *Baub. hiſt.* 1. *p.* 75.

Alni folio lanato minor. *Baub. pin.* 452.

Auſtriæ elegantiſſimos inter frutices, dum floret, numerari omnino meretur. Ex eadem radice pluribus caulibus ramisque ad angulum acutum egreſſis fruticat, a tribus ad ſeptem pedes altus, lignum habens albidum corticemque ex leucophæo ruføſcentem. Novellorum dumtaxat ramulorum cortex lanugine alba obducitur, quam ſeniores deponunt. Atque illi exeunt ex ſtipulis pluribus lanceolatis concavis ruſisque, antea gemmam conſtituentibus. Folia ex gemmis aggregatim plura, eodem cum floribus tempore exoriuntur, in ramulis elongatis alternantia, petiolata, ſerrulata, magis minusve obtuſa & ovata, ex nervo dorſali medio nervulos laterales adſcendentes producentia, facie ſemper glaberrima & virentia; quo autem juniora, eo magis conniventia inque poſtica ſuperficie villis incana albis, per ætatem ferme ex integro deperituris. Pedunculi communes unciales lanuginoſi & incani ſuſtinent flores odoratos, a quatuor ad decem. Pedunculis propriis ad baſin adſtat ſtipula rufa & ſubulata. Calycis villoſi & profunde ſecti laciniæ ſunt lanceolato-acuminatæ, planæ, patentiſſimæ, & ad apicem rufæ. Petala quina ex ungue anguſto in laminam paulatim lateſcunt oblongam, obtuſam, integerrimam vel ſubemarginatam, planam, in prona parte glabram, in ſupina lanuginoſam, cum ſuffuſo colore ochroleuco lacteam, inæqualiter patentiſſimam, & calyce multo longiorem. Filamenta circiter octodecim, albida, calyce breviora, & patula, antheris donantur ochroleucis, effœtis fuſcis. Germen eſt villoſum. Styli ſunt quinque, breves, craſſi & obtuſi. Calycis fundum adnatus obveſtit callus campanulatus obtuſus decemdentatus & viridis. Baccam juniorem conſtantiſſime inveni decemlocularem & decaſpermam, ſic ut quælibet duo vicina ſemina, verſus baccæ centrum ad ſe invicem magis convergentia tandemque mutuo contingentia, alterna diſſepimenta ibidem ſolum dimidiata reddant. Membrana autem peculiaris, ſemina includens, uti in Pyro, haud adeſt; ſed ſoli carnis diviſæ parietes magis indurati & æquabiles loco diſſepimentorum ſunt. Eſt autem bacca primo viridis, dein rubens, tandem atra, ſubrotunda, coronata calyce perſiſtente & patente, nitida, verſus ſummitatem modo parum lanuginoſa, modo etiam hic glaberrima, piſi volumine aut paulo major, carne albida ſucculenta & dulci prædita, ſemina includens atra, nitida, leviter compreſſa, ad hilum emarginata, a duobus ad octo, nam aliqua plerumque abortare ſolent, nec oſſea, ſed ſeminum pyri ſtructuræ. Ad latus adſtant bacca immatura transverſim ſecta, ramulus fructifer, & ſemen. Creſcit in collibus fruticoſis ſaxoſis. Floret ab exeunte Aprili ad finem Maji. Semina matureſcunt Auguſto & Septembri.

Tabula tituli exprimit prospectum ex Türkenschantz, qui collis est pago Weinhaus imminens urbique Viennæ viciniſſimus, ad montem Cetium versus lævam, montemque Leopoldi dextrorsum situm. Ad quorum pedem ex imo prodit pagus Grinzing.

Tom. — T. 201

T. 205.

T. 205.

T. 208.

T. 209

T. 210.

T. 219.

T. 215.

T. 216.

T. 217.

T. 218.

T. 219.

T. 220.

T. 221.

T. 222.

T. 223.

T. 224.

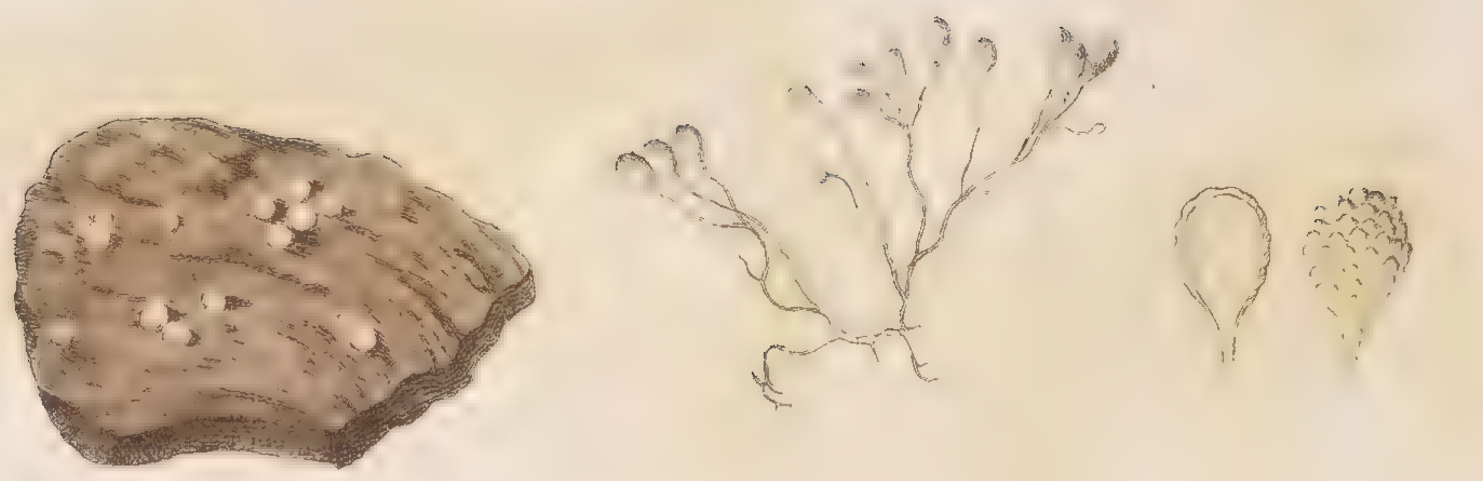

T. 227.

T. 228.

T. 230.

N. 231.

T. 233.

T. 236.

T. 237.

T. 238.

T. 239.

T. 240.

T. 242.

T. 244.

T. 245.

T. 246.

T. 247.

T. 248.

T. 252.

T. 254

T. 255.

T. 259.

T. 260.

T. 263.

T. 265.

T. 266.

T. 261.

T. 268.

T. 269.

T. 270.

T. 271.

T. 272.

T. 273.

T. 275.

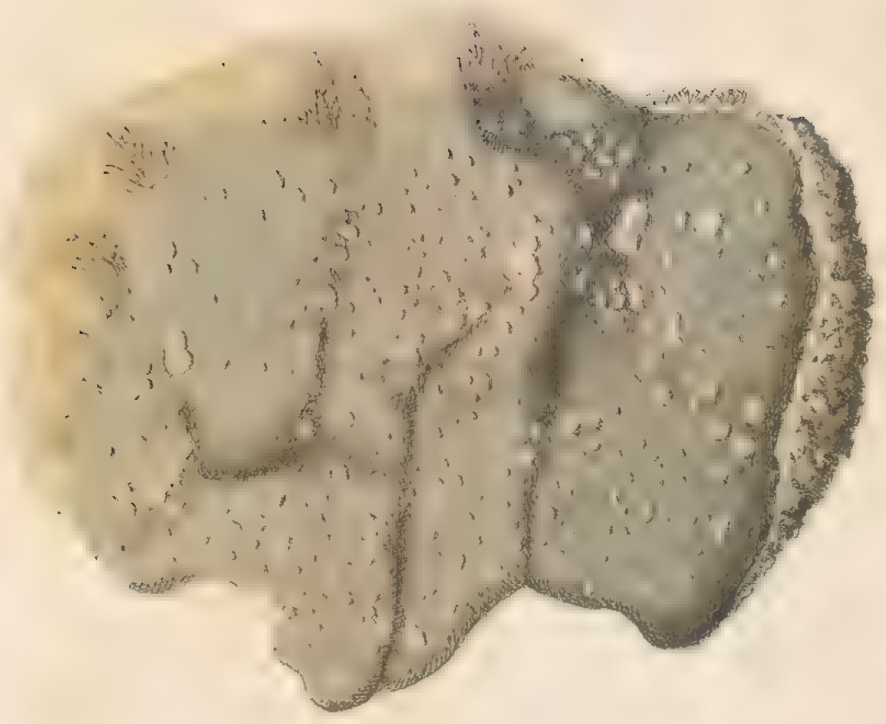

T. 276.

T. 277.

T. 279.

T. 280.

T. 281.

T. 282.

T. 284.

T. 285.

T. 287.

T. 288.

T. 290.

T. 491 f. 1

f. 2.

T. 293.

T. 294.

T. 296.

T. 297.

T. 298.

T. 299.

T. 303.

92 100763

99 1007:c3

[illegible]

FLORÆ AUSTRIACÆ

SIVE

PLANTARUM SELECTARUM

IN

AUSTRIÆ ARCHIDUCATU

SPONTE CRESCENTIUM,

ICONES,

AD VIVUM COLORATÆ, ET DESCRIPTIONIBUS,

AC

SYNONYMIS ILLUSTRATÆ.

VOL. III.

OPERA ET SUMPTIBUS

NICOLAI JOSEPHI JACQUIN.

VIENNÆ AUSTRIÆ,

TYPIS LEOPOLDI JOANNIS KALIWODA,

AULÆ IMPERIALIS TYPOGRAPHI.

MDCCLXXV.